

BERETNING AFGIVET AF BLEKINGEGADE-KOMMISSIONEN

**Kommissionen til undersøgelse af centrale
myndigheders rolle i Blekingegade-sagen**

Kapitel 3

3.2 Glostrup

3.3 Vesterport

BIND 3

Beretning afgivet af Blekingegade-kommissionen

Kommissionen til undersøgelse af centrale myndigheders rolle i Blekingegade-sagen

Kapitel 3.2 - 3.3

Publikationen kan bestilles
via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)
eller hos
Rosendahls – Schultz Distribution
Herstedvang 10
2620 Albertslund
Telefon: 43 22 73 00
Fax: 43 63 19 69
distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-67-8
ISBN: 978-87-92760-68-6 (Internet)
Design/Tryk: Rosendahls A/S

3.2 Sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980

3.2.1 Indledning

Mandag den 7. juli 1980 omkring kl. 17.00 trængte flere ukendte personer ind i hjemmet hos bankdirektøren for Forstædernes Bank i Glostrup. Efter at de var kommet ind, overfaldt de bankdirektøren, hans hustru og et mindreårigt barnebarn, der var på besøg. Personerne forsøgte ved anvendelse af vold og trusler over for bankdirektøren, herunder trusler om at skyde hustruen og barnebarnet, at få bankdirektøren til at skaffe adgang til bankboksen i Forstædernes Bank, hvor der angiveligt skulle ligge et større millionbeløb. Det mislykkedes imidlertid, idet bankdirektøren ikke havde adgang til at åbne bankboksen alene.

I det følgende gennemgås efterforskningen af dette forhold i overensstemmelse med den i indledningen til kapitel 3 beskrevne fremgangsmåde.

Det bemærkes, at efterforskningen af Glostrup-forholdet foregik på et tidspunkt, hvor rejseafdelingen og PET's regionalafdeling i Århus efterforskede en række brandattentater mv. i Århus. Rejseafdelingen og PET blev i forbindelse med denne efterforskning opmærksomme på, at Appel-gruppen¹ eller medlemmer heraf kunne have interesse for Glostrup Politi ved efterforskningen af det ovenfor beskrevne forhold. I afsnittet "Dokumentation" kan der derfor forekomme gentagelser af oplysninger, der allerede er medtaget i kapitel 3, afsnit 3.1.2.

3.2.2 Dokumentation

Kommissionen har gennemgået et meget stort materiale vedrørende sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980, og den del af materialet, der er af væsentlig interesse, er gengivet nedenfor.

Af anmeldelsesrapport af 7. juli 1980 fra Glostrup Politi fremgår bl.a., at ukendte gerningsmænd havde indfundet sig hos direktøren i Forstædernes Bank, og ved at udgive sig for politifolk var de blevet lukket ind i direktørens private bopæl i Glostrup af hans hustru. Umiddelbart herefter havde gerningsmændene overfaldet direktøren, hans hustru og deres barnebarn på 8 år. Hustruen og barnebar-

¹ Efter opdagelsen i maj 1989 af Appel-gruppens dæklejlighed i Blekingegade fik gruppen i pressen navnet Blekingegadebanden.

net var blevet lukket ned i kælderen, hvor de blev fastlænket med håndjern til et jernrør og kneblet. Direktøren var blevet truet til at udlevere nøglerne til banken. Gerningsmændene var kørt til banken med direktøren, men "her afstod gerningsmændene fra yderligere." Herefter havde de kørt direktøren tilbage til hans bopæl, hvor han også var blevet anbragt i kælderen, kneblet og iført håndjern. Da gerningsmændene forlod huset, fik hustruen sig frigjort, og hun tilkaldte politiet.

Det fremgår af opsummerende rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds, omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780." udarbejdet af Arne Siezing fra Rigspolitiets rejseafdeling bl.a.:

...

Fra kriminalpolitiet i Glostrup er fremsendt dokumenter i sagen vedrørende særligt farligt røveri mod pengeinstitut ved gidseltagning, forøvet mandag den 07/0780 kl. ca. 1715 overfor bankdirektør ..., på dennes bopæl, Hækkelunds Allé 7, 2600 Glostrup. Pågældende er bankdirektør i Forstædernes Bank, Hovedvejen 110, 2600 Glostrup.

Ad rapportens bilag I-4 fremgår, at anmelderen ... den 07/0780 kl. ca. 1700 ankom til sit hjem på Hækkelunds Allé 7 efter afsluttet arbejdsdag. ... Kl. ca. 1715 blev han kaldt til telefonen af sin hustru, der oplyste, at det var overlægen fra Hillerød amtssygehus, der ville tale med ham. Han gik ind til telefonen i sit kontor, og overfor personen navngav han sig ... I den anden ende af ledningen blev der sagt et øjeblik. Anmelderen sad og afventede ved telefonen, og herunder trængte flere personer sig ind i villaen. De var kommet ind ved at udgive sig for politifolk. En person gik straks til angreb på anmelderen. Personen signaliseres:

A. mand, ca. 35 år, 176-177 cm, velbygget, sort bølget hår, gammel-dags kortklippet, pænt og -nydeligt dansk sprog. Iført mørkt jakkesæt, hvid skjorte og slips.

...

På et tidspunkt blev anmelderen spurgt, om hvor stor bankens pengebeholdning var. Gerningsmændene nævnte selv et beløb på 30 mil. kr., men anmelderen svarede, at banken kun lå inde med et beløb på omkring 7 mil. kr., hvoraf i hvert fald halvdelen var i checks.

...

Afhørte bemærkede, at en af gerningsmændene var i besiddelse af en walkie-talkie. Han benævner den som et transistorlignende radio og gerningsmændene gjorde ham bekendt med, at det var en politiradio.

Anmelderen kunne ikke give oplysning om, hvorvidt gerningsmændene var bevæbnet, men han følte, at han på et tidspunkt fik ligesom stukket en pistol i nakken. Han har videre oplyst, at en af gerningsmændene, det var ikke A., havde et pistollignende etui ved livremmen, men nærmere beskrivelse heraf kunne han ikke give.

...

Ad bilag 1-5 er anmelderens hustru ..., afhørt til sagen.

...

Uden for stod 3 signaliserede mænd, som hun beskriver:

A. mand, 35-38 år, 180-185 cm, alm. af bygning, mørkt nærmest sort, flot, bølget, halvlång hår, sort og fyldigt overskæg. Iført blå blazer med blanke knapper, blå slips med blå og grøn stribe på skrå, grå benklæder. Sydlandsk udseende. velsoigneret, talte dansk. Han bar på en brun attachétasker med 2 blanke låse.

B. mand 35-38 år, samme højde som A. Iført lyst sommerhabit. Intet nærmere.

C. mand, 35-38 år, 180-185 cm, alm. af bygning, lysblond, let krøllet, ikke langt hår, alm. ansigtsform. Iført lys sommerhabit. Talte engelsk, virkede velsoigneret.

...

Hun bemærkede, at C. satte et skydevåben revolver/pistol med mundingsåbning på størrelse med en ti-øre mod hendes hals, da hun slog fra sig ude i entreen. Våbnet var sort, og piben på det var ca. 6 cm langt. Da hun var overmandet, førte C. hende ned i kælderen ad kældertrappen.

I kælderen bemærkede hun så, at C. havde en underlig maske på, den beskrives:

Maske i gult ukendt materiale, udskåret huller ved øjnene i mandelformet facon, næse samt mørkt stof for underansigtet, løsthængende.

I kælderen blev hun lænket til en jernstang ved varmvandsbeholderen i fyrrummet. Hun begyndte atter at bede for deres liv, og C. fremtog atter sit våben, som han satte hen mod hendes hals. Hun forsøgte at appellere til C.s samvittighed, men uden noget positivt resultat. C. blev mere voldsom, og han strammede håndjernene om hendes håndled.

...

Ad I-5 er anmelderens hustru igen afhørt. Hun giver følgende signalement af den i sagen signaliserede C.:

Mand, 35-38 år, 180-185 cm, alm. af bygning, muligvis i besiddelse af paryk, idet der umiddelbart efter, at A. havde skubbet hende til side og var gået ind på kontoret, var hun kommet i slagsmål med C., hvorunder denne på det nærmeste fik trukket håret af hovedet.

Hun har tolket det således, at C. må have været iført en paryk, som han har været ved at miste.

Ad bilag I-6 er afhørt [bankdirektørens barnebarn], 8 år (...).

... var på ferie hos hendes farmoder og farfar. Hun har givet følgende signalement af de 3 mænd:

A. mand, alder kan ikke bedømmes, lidt højere end 178 cm, målet nået ved sammenligning, ikke tynd, meget mørkt krøllet hår, der når til ørene, måske et sort overskæg, iført blå jakke og grå bukser, blå slips med blå skråstriber.

B. mand, lidt mindre end A., lysblond, let krøllet hår til ørene, måske tynd skæg på hagen, muligvis i et lyst jakkesæt.

C. kan ikke nærmere beskrives, men talte engelsk.

...

Hun kan ikke sige, hvem af mændene, der gav hende håndjern på. Senere bemærkede hun, at mændene derefter var iført masker. Hun har beskrevet masken som:

maske, bestående af gult stof, der var trukket ned over pande og øjne. Der var lavet smalle kikhuller i masken, og der var syet et sort stykke stof, der gik ned for underansigtet, det var syet sammen på symaskine. Man kunne se toppen af håret over masken, og det sorte stof bøjede sig ud fra ansigtet, når personen lænede sig frem.

[Bankdirektørens barnebarn] har oplyst, at signaliserede C. var i besiddelse af en Walkie-Talkie, som han talte i nogle gange. Hun havde hæftet sig ved, at han sagde "nix" eller "mike" eller "nice" intet nærmere herom.

...

Ad bilag III-4 har kredslægen i Glostrup undersøgt [bankdirektørens barnebarn]. Af erklæring fremgår bl.a. at ... under den almindelige samtale i forbindelse med undersøgelsen har iagtaget, at en af overfaldsmændene

havde en øresnegl indsat i det ene øre, samtidig med, at han øjensynligt talte i en eller anden mikrofonlignende genstand. ...

Ad bilag III-6, erklæring fra rigspolitechefen, Centralbureauet for identifikation. Kriminalassistent ... har den 7. ds. foretaget undersøgelse i villaen Hækkelunds Allé 7, Glostrup. Ved undersøgelsen blev sikret følgende spor:

Nr. 3, et brudstykke af fingeraftryk fra telefonkolbe i boksen ud for Hovedvejen 10

Nr. 5, et brudstykke af fingeraftryk, sikret fra glas, der henstod på køkkenbord.

Endvidere har afdelingen, ved kriminalassistent ... den 8. ds., foretaget undersøgelse af personvogn HS 26.374 på Glostrup politistation, hvor der blev fundet handskeaftryk på forreste venstre siderude indvendig. Fra bageste venstre siderude indvendig blev sikret:

Et brudstykke af fingeraftryk.

De her nævnte fingeraftryk hidrører ikke fra personer, på hvem opmærksomheden er henledt, eller fra de personer, der er optaget sammenligningsaftryk. Aftrykkene vil blive opbevaret i afdelingen med henblik på eventuel senere identificering.

Det kan bemærkes, at det af sagen fremgår, at der er taget sammenligningsaftryk af samtlige, der normalt har adgang i villaen, og fingeraftrykkene hidrører som nævnt ikke fra disse personer.

Ad bilag V-3, er der i forbindelse med forhøringer rettet henvendelse til ..., Hækkelunds Allé 5, i Glostrup. Hun oplyser, at hun den 7. juli opholdt sig i sit hus. Klokker præcis 1700 havde hun set ud af vinduet i sit arbejdsværelse, og udenfor villaen bemærkede hun:

varebil mærket VW (folkevogn), stor bil, mmen ikke større end den kan køres med lille kørekort. Farven nærmest vissengrøn. Varekassen uden vinduer i siderne. Hun så ingen personer ved vognen.

...

Ad bilag V-9, er der under forhøringer rettet henvendelse til murermester ..., Hækkelunds Allé 10.

Han oplyser, at han den 7. juli var kommet hjem til sin bopæl kl. ca. 1600, og herunder havde han på Hækkelunds Allé observeret:

en lukket varebil, folkevognsrugbrød med tildækket bagrude. Intet om farve. Intet om model. Intet om nummerplade,

der holdt ved Hækkelunds Allé.s østlige fortov i retning mod syd. (Stedet er udpeget, som værende stedet ved rekonstruktionen).

Ad bilag V-11, er der under forhøringer rettet henvendelse til pensionist ..., Hækkelunds Allé 12.

Han oplyste, at han den 7. juli kl. ca. 1400 var gået fra huset sammen med sin kone for at gå i Glostrup Centret for at handle. De opholdt sig her i et par timer, hvorefter de gik tilbage mod bopælen.

På Hækkelunds Allé, ud for nr. 16, bemærkede de:

lukket varebil, folkevogn, mellemblå, ældre model med afblændet bagrude. Formentlig med gardin eller lignende lyst stykke. Intet om nummerplade. Intet om antenner.

Samme steds er afhørt pensionist ..., samme adresse, der havde givet samme beskrivelse af vare bilen som hendes før afhørte ægtefælle. Ingen af de afhørte havde set personer ved vare bilen.

Ad bilag V-13, er der under forhøring rettet henvendelse til pensionist ..., Hækkelunds Allé 12.

Han oplyser, at han og hustruen den 7. juli var kommet hjem efter indkøbstur i Glostrup Centret kl. ca. 1615. Han bemærkede da, at der holdt en:

bil, VW (folkevogn), kassevogn, blå, formentlig mørkeblå med afblændet bagrude, gardin eller lignende. Intet om nummerplade. (Ny eller gammel ?). Vognen holdt ud for Hækkelunds Allé 16.

Ad samme bilag afhørt, ..., Hækkelunds Allé 16.

Han oplyser, at han den 7. juli – ingen tidsangivelse – havde bemærket en bil, der beskrives:

VW, lukket kassevogn, grå/blå (den traditionelle VW-farve). Intet om nummerplade eller evt. afblænding af bagrude, der havde holdt udenfor deres hus.

Han er ikke sikker på tidspunktet, men mener, at bilen kan have holdt der kl. ca. 1615.

Ad bilag V-14 er førnævnte ... påny afhørt.

Han oplyser, at han torsdagen eller fredagen ugen forinden havde set samme bil parkeret ud for hans hus.

Ad bilag V-23 er der under forhøring rettet henvendelse til ..., boende Hækkelunds Allé 9.

Hun oplyste, at hun den 7. juli 1980 om formiddagen havde foretaget indkøb.

På vej hjem havde hun kl. ca. 1100 bemærket:

varebil mærket VW, ældre årgang, nærmere ?. Farve blågrøn – nærmere blå men ensfarvet. Vognen var ikke forsynet med reklamer eller påskrifter. Ikke andre farver på vognen. Vognen var forsynet med hvide nummerplader. I vognens venstre side, bag venstre fordør i varekassen, var isat en rude.

Vognen holdt med forenden mod nord langs Hækkelunds Allé.s østlige fortov og var placeret ud for Hækkelunds Allé nr. 16-20, der var ingen mennesker ved vognen.

Ad bilag V-24 er der under forhøringer rettet henvendelse til pensionist ..., Hækkelunds Allé 11, der oplyser, at han på et tidspunkt den 7. juli 1980 havde sat sig på en bænk ved Hækkelunds Allé. Fra denne bænk havde han udsyn over hele Hækkelunds Allé. Herunder havde han bemærket:

en varebil mærket VW "rugbrød", lukket grøn eller blågrøn ensfarvet. Årgang ?. så umiddelbart velholdt ud. Ikke noget for vinduerne. Ingen tagbagagebærer eller lignende.

...

Ad samme bilag er afhørt førnævntes hustru, ..., der oplyste, at hun på et tidspunkt kl. ca. 1645 havde bemærket, at der på Hækkelunds Allé ud for nr. 16 holdt:

varebil mærket VW "rugbrød", farve vissenblå/grøn. Alder ?. Velholdt.

Hun mente, at vognen var forsynet med gule nummerplader, men kan ikke oplyse nærmere herom.

Ad bilag V-26 er der rettet henvendelse til studerende ... og skoleelev ..., Hækkelunds Allé 5.

De forklarede begge samstemmende, at de den 7. juli omkring kl. 1730 var gået ad Hækkelunds Allé i nordlig retning.

Vedhuset, der er beliggende på hjørnet af Hækkelunds Allé og Højlandsvej bemærkede de en person, der sad på det ca. en halv meter høje stakit. Han sad sådan placeret, at han havde udsyn til gerningsstedet, ligesom han kunne se ad Højlandsvej og i begge retninger på Højlands Allé.

De signaliserede ham som:

A. mand, ca. 175 cm, sort fyldigt hår, kraftigt sort overskæg, velafrettet. Solbrunt ansigt, store briller med tonede glas. Iført habit. Intet om sko eller skjorte. Kan muligvis genkendes i natura.

De havde begge indtrykket af, at A. sad og fulgte dem med øjnene. De havde ikke tidligere set A. på vejen, og de kan ikke sige noget om, hvorlænge A. blev på stedet.

De oplyser, at A. virkede meget velsoigneret og velklædt.

Studerende ... blev den 14. juli påny kontaktet.

Han oplyste da, at hovedfaconen på A. nærmest var som en "asiater", hvilket vil sige, at hovedet ikke var stort i dybden, målt fra pande til nakke. Han var endvidere i ansigtsfarve som en sydlænding.

Ad samme bilag er den 15. juli afhørt skoleelev ...

Hun oplyser, at hun mandag den 7. juli 1980 havde været på indkøb i Glostrup med ..., og under turen herfra var de gået i retningen mod Hækkelunds Allé. Klokkeren var da ca. 1730.

Netop da hun sammen med ... gik ind på Hækkelunds Allé ved Højvangsvej bemærkede hun en person, der beskrives:

A. mand, ca. 25 år, alm. højde (formentlig 175 cm høj), alm. bygning, sort ørelangt lidt bølget kraftigt hår. Kraftigt sort overskæg. Gylden/solbrændt hud, formentlig sydlænding. Iført lys beige jakkesæt, skjorte ?. Fodtøj ?. Medførte intet. Kan genkendes, også efter foto.

A. sad på stakittet ved det sydøstlige hjørne af Hækkelunds Allé/Højlands Allé.

...

Ad bilag V-33 har assistent ..., den 17. juli 1980 indfundet sig på Glostrup politistation.

Hun oplyste, at hun muligt mandag den 30/680, kl. ca. 1600 har set:

A. mand, ca. 30 år, muligt omkring 180 cm høj. Alm. kropsbygning. Intet om hårfarve, skæg eller briller. Iført lys, muligt beigefarvet jakke og bukser, muligt jakkesæt. Fremtrådte som en nydelig og velklædt mandsperson. Intet karakteristisk ved pågældende. Intet yderligere signalement. Kan ikke genkendes.

Afhørte havde specielt lagt mærke til A., fordi han i muligt højre hånd holdt en walkie-talkie-lignende genstand. Denne genstand blev holdt i mund- og ørehøjde. Hun kunne ikke huske om A. lyttede eller sendte. Afhørte fandt det påfaldende, at en så nydelig mandsperson i den aldersklasse gik rundt med en walkie-talkie på åben gade.

Ad bilag VII-6 har politiet i Glostrup den 110780 rettet henvendelse til pensionist ..., Glostrup.

Hun oplyste, at hun den 7. juli 1980 kl. ca. 1830 var gået hjemmefra på sin sædvanlige aftentur. Hun gik ad Højvangsvej mod vest og drejede mod Hækkelunds Allé mod nord. Da hun kom til Højlandsvej bemærkede hun, at der stod en bil ved kantstenen ud for nr. 5 og 7. Hun vil mene, at klokken på dette tidspunkt har været 1835.

Hun beskriver bilen som:

folkevogn, lukket kassevogn af ældre model, lyseblå, falmet i farven (nærmest som den folkevogn Passat på billed nr. 6 i rekonstruktionsmappen). Intet om påskrifter, skrammer eller nummerplader. Indvendig i førerkabinen på bilen var forruden afdækket med en lysebrun måtte af strå med lodrette syninger (den type måtter, som kan bruges til persiener). Sideruderne i kabinen også dækket, da man ikke kunne se ind i kabinen. Der var ligeledes en blænding i bagruden af noget gråt, formentligt af sølvpapir. Hun havde ikke opfattet nogen antenner på bilen.

...

Ad VII-8 er afhørt forhenværende skorstensfejer, ..., der oplyste, at han tidligere havde bemærket en bil:

VW "rugbrød", græsgrøn, intet yderligere, der flere gange – tidspunkterne kan ikke fastlægges – har holdt på vendepladsen for enden af Højbovej.

...

Ad bilag VII-11 er afhørt den 080780, ..., Glostrup, der oplyste, at han på et tidspunkt for ca. 14 dage siden havde bemærket en bil:

lukket folkevognsrugbrød af ældre model, grøn eller blå, der holdt udenfor skolen på Hækkelunds Allé.

Ad bilag VII-14 (pagina 2) er afhørt, fotolaborant ..., der forklarede, at han fredag den 040780 omkring kl. 1730 har set:

en VW, folkevognsrugbrød, kassevogn med nye nummerplader, mørkegrøn og med sølvblank bagrude, der holdt på Hækkelunds Allé overfor nr. 6.

Ad bilag VIII-1 er afhørt tømrer ..., der i perioden omkring røveriet var beskæftiget på Højvangsskolen, hvis bagside vender ud mod Hækkelunds Allé.

Han oplyste, at han mandag den 070880 på et tidspunkt kl. ca. 1200 og kl. ca. 1400 i Hækkelunds Allé, overfor eller ud for nr. 16 har bemærket:

mellembå, originalfarve, VW, lukket kassevogn, "rugbrød". Ca. 1970 model, reg. nr. ?. Nummerpladefarve ?. Bilen i god stand med

hvide kofangere, monteret med de store baglygter (nyere type lygter), ingen påskrifter, ingen umiddelbare synlige skader, intet vedrørende antenne.

Ad bilag VIII-2 er afhørt, husmoder ..., der den 070780 oplyste, at hun samme dag fra et tidspunkt fra kl. ca. 1400 til kl. ca. 1720 har set:

VW, "rugbrød", lukket kassebil, reg. nr. ukendt, intet vedrørende nummerpladefarve. Mellemlå original VW-farve, ældre årgang, ingen påskrifter, bagruden var dækket af sølvpapir. Intet yderligere.

Hun oplyste, at hun hverken så bilen komme eller køre fra stedet, og hun har kun observeret den på de anførte tidspunkter.

Ad bilag VIII-2a oplyste ... den 260780, at det rettelig ikke var en VW varevogn, hun havde set holde på Hækkelunds Allé. Det var derimod en Mercedes Benz Diesel, lukket varebil.

Hun har ændret forklaring, idet hun på vejen har set en Mercedes, og hun er derfor sikker på, at det var sådan en, hun har set på stedet.

Ad bilag IX-1 er afhørt, pensionist ..., der forklarede, at hun den 070780, mellem kl. 1700 og 1705, på cykel, var kommet kørende ad Egevej og var drejet af Hækkelunds Allé mod syd.

I dette kryds står der en bænk og her på denne bænk havde siddet en person, som hun beskriver:

A. mand, 35-40 år, 170-180 cm, alm. bygning, kort, sort tilbagestrøget hår. Iført beigefarvet jakkesæt. Pågældende var lidt mørk i huden – det var dog muligt at han var solbrændt. Han bar solbriller. Han var meget pæn og nydelig at se på.

Kan ikke genkendes.

...

Ad bilag IX-2 er afhørt, ekspeditionsleder ..., Glostrup, der oplyste, at hun den 070780, omkring kl. 1715 gik af Egevej mod øst mod Hækkelunds Allé. Da hun kom til Hækkelunds Allé fik hun øje på en mand, der stod på det sydligste fortov i krydset Hækkelunds Allé/Højlandsvej.

Han beskrives:

A. mand, 24-25 år, ca. 175 cm alm. bygning, mørkt ret fyldigt bølget til let krøllet halvlangt hår. Solbrændt i ansigtet, alm. ansigtsform. Bar mørke hornbriller med alm. klare glas. Iført lys vel-siddende sommerhabit. Var meget velsoigneret. Lignede en italiener. I højre øre havde han noget, der lignede en øresnegl. Kan genkendes, også efter foto.

...

Ad bilag IX-3 er afhørt, driftassistent ..., København V, der forklarede, at han kort efter kl. 1715 har været i området ved Hækkelunds Allé/Højlandsvej. Han var da kørende i en rød eller orangerød folkevogn, type 1300, årgang 69.

På hjørnet af Hækkelunds Allé/Højlandsvej havde afhørte og hustruen, der var med ham i vognen, bemærket en person, der signaliseres:

A. mand, 35-40 år, ca. 175 høj, alm. bygning, sort lidt krøllet fyldigt hår, ørerne fri, sort fyldigt overskæg, ikke så langt, virkede som sydlænding, men bleg, iført meget lysegrå habit. Fra højre øre gik en ledning ned foran påbrystet. Afhørte husker

Afhørte husker, at hans hustru bemærkede, at det var synd, at manden var nødt til at bruge høreapparat.

Ad bilag IX-4 er afhørt forannævntes hustru, ekspeditrice ..., der har givet følgende signalement af manden:

A. mand, midt i 30.erne, muligt 35-40 år, 175-180 cm høj, alm. bygning, sort hår, der krøller let i nakken, det var halvlangt. lille overskæd, nærmest moustache. Forholdsvis lille ansigt, typisk sydlænding. Ansigtet lysere end sydlændinge i almindelighed. Intet specielt ved ansigtet. Iført lys gnistret jakkesæt af tweed-stof. Enkelradet, jakkelommerne uden klapper. Jakken åbentstående, slips nærmere ?, måske mørkt, lys skjorte, måske hvid. Medførte intet, men havde en ledning eller lignende til højre øre. Kan genkendes, også efter foto.

Ad bilag IX-6 er afhørt, ...,

Han oplyste, at han og hans hustru, den 070780 ved 2000-tiden, var kommet cyglende ad cykelstien på Hovedvejens nordlige side i vestlig retning.

Da de befandt sig ca. 50-100 meter fra Forstædernes Bank, Hovedvejen 110, bemærkede han en sølvgrå BMW, der holdt i vejens side med front mod vest. Da han så bilen første gang så han 3-4 personer, der var på vej ind i bilen. Der var sket et eller andet, idet det hel gik meget hurtigt, – måske var personerne oppe at slås –. De – personerne – var dog hurtigt inde i bilen. Inde i bilen foregik der også et eller andet.

Da han på cykel passerede bilen bemærkede han, at den person, der sad på bagsædet i bilens højre side, havde en walkie-talkie, og han trak en antenne ud.

Han beskriver manden som:

A. mand, yngre af alder, mørk paryk, muligvis briller, iført jakkesæt med slips, farve ?, intet yderligere.

Kan ikke genkendes.

Han mener bestemt, at manden havde paryk, idet han ved sin forbikørsel kunne se, at den var skubbet op i den ene side, og manden rettede på den med sin ene hånd. Han kan ikke give signalement af de øvrige.

Førnævntes hustru, kontorassistent ..., der cyklede sammen med sin mand har forklaret, at da hun passerede nævnte BMW, bemærkede hun en mand, der havde en walkie-talkie eller noget lignende i den ene hånd, samt at der stak en antenne frem.

Hun beskriver manden som:

B. mand, 30-35 år, mørkt hår, kort, usædvanlig køn og nydelig af udseende, elegant klædt i jakke og slips. Havde kraftige mørke briller. Kan formentlig ikke genkendes.

Vedrørende B. mener hun, at håret var en paryk, dethun synes det så kunstigt ud, idet det var skarpt afgrænset i hårkanten og så meget enskrøllet ud.

...

Ad bilag IX-7 er den 080780 afhørt, hjemmehjælper ...

Hun oplyste, at hun den 070780 indfandt sig i apoteket, der er beliggende Hovedvejen 101 i Glostrup. Hun afleverede sin bestilling og forblev i apoteket, indtil hun fik bestillingen udleveret kl. 1735.

Medenshun opholdt sig i apoteket, stod hun og så ud af vinduerne, der vender ud mod Hovedvejen, og her så hun, at der i telefonboksen, der er placeret lige udenfor apoteket, stod en mand, som hun beskriver som:

A. mand, 20-30 år, 185-190 cm høj, alm. til slank af bygning, lidt buttet i ansigtet, kraftigt sort, let krøllet hår, der gik til lidt under ørerne. Sort kortklippet skæg, ca. 2 cm bredt. Skægget gik fra øre til øre, men dækkede kun kindbenskanten. Iført gråblå/lysblå jakke, nærmest en vindjakke, tynd og blank i stoffet. Benklæder i samme farve og stof. Sættet betegnes som sommertøj. Medbragte 2 tasker, hvoraf den ene betegnes som en brun lædertaske. Kan genkendes, også efter foto.

Afhørte vil betegne manden som sydlænding, men alligevel var han bleg i huden.

Afhørte har således observeret manden stå i telefonboksen i tiden fra kl. 1715 til kl. 1735.

Afhørte bemærkede, at manden alt mens han drejede på telefonskiven, løftede ud i sin jakke og talte ind i en walkie-talkie, som han tilsyneladende havde i jakkens inderlomme. Hun så ikke walkie-talkien, men hun så en sort gummiantenne stikke op, ligesom hun bemærkede, at der førte en ledning op til hans ene øre, hvorfor afhørte gik ud fra, at han havde en øresnegl anbragt i øret.

Hun bemærkede ligeledes, at han havde et stykke papir liggende foran sig.

Der stod noget skrevet på papiret, men hun var ikke i stand til at se hvad.

De 2 tasker manden medbragte, stod på gulvet i telefonboksen.

Yderligere oplyser hun, at manden i telefonboksen hele tiden stod og så over mod bankerne, der er beliggende på den nordlige side af Hovedvejen.

Senere samme dag er ... påny afhørt ... Hun forklarede, at det er sikkert, at hun har bemærket manden i tidsrummet fra kl. 1715 til kl. 1735.

Hun har specielt hæftet sig ved hans velplejede hår og skæg, og at han tilsyneladende var omhyggelig med sig selv, idet han flere gange havde hånden oppe ved håret, for ligesom at rette på dette. Hun mener ikke, at manden bar paryk, men det er muligt. Endvidere bemærkede hun, at manden var klædt "smart" på. Hun så, at han stod og talte i en walkie-talkie, idet hun bemærkede, at den var forsynet med en gummi-pist (gummiantenne) og den øverste del af walkien var synlig. Walkien og pisten var sorte. Afhørte hæftede sig også ved øresneglen, der var lys beige. Hun bemærkede særligt disse ting, idet hun er kasserer i en walkie-talkie klub.

Hun har oplyst, at hun tidligere har arbejdet sammen med nogle grækere, og hun antog manen for at være græker, men siger samtidig, at han var bleg i huden.

Manden stod fortsat i telefonboksen, da hun kørte fra stedet kl. 1735.

Ad bilag IX-8 er afhørt, optiker ..., der oplyser, at han den 070780 kl. 1710 på cykel kom kørende ad Hækkelunds Allé, hvor han på hjørnet af Hækkelunds Allé og Højlandsvej bemærkede en person, der beskrives som:

A. mand, 30-35 år, 175-180 cm høj, alm. af bygning, næsten sort, kort, bølget, tilbagestrøget hår, iført lys beigefarvet smart jakkesæt samt skjorte og slips. Han betegnes som fremmedarbejder-type. Medførte en brun firkantet brun dokumentmappe i venstre hånd. I højre øre havde manden en øresnegl i lys farve med en tynd spole ledning, der førte ned langs reverset til inderlommen.

*Afhørte, der bor i kvarteret, har aldrig tidligere set manden, som han betegner som en absolut sydlænding, bl.a. p.g.a. hudfarven, der var mørk.
..."*

Oplysning om røveriet er også påført et kartotekskort i PET's arkiv. Af kortet fremgår bl.a.:

"Møder i juli 1980

7/ mislyk.gidseltagn.mod bestyr.af Forstæd.s Bank,Glostrup.

*[Journalnummerhenvi sning til operationen vedrørende brandattentaterne mv. i Århus]
..."*

Det fremgår af rapporter af 8. juli 1980 fra Glostrup Politi bl.a., at bankdirektøren gennemgik fototeket på politigården i København. Ved gennemgangen udtog han flere personer af udenlandsk herkomst.

I en artikel 10. juli 1980 i Ekstra Bladet oplystes bl.a.:

”...

Kriminalpolitiet siger, at banden bestod af mindst fire mænd. Selvom en af dem lignede en sydlænding talte han perfekt dansk. Kuppet var vel forberedt, men amatøragtigt og naivt udført, siger kriminalinspektør E. Dalsgaard, som mangler de afgørende oplysninger for at kunne afsløre gidselrøverne.”

Det fremgår af rapporter af 11. juli 1980 fra Glostrup Politi bl.a., at bankdirektørens hustru og barnebarn gennemgik fototeket på politigården i København. De udtog begge en person af udenlandsk herkomst og en person af dansk herkomst. Af rapport af 22. juli 1980 fra Glostrup Politi fremgår bl.a., at Glostrup Politi fik undersøgt en række personer i forbindelse med de i sagen optagne fingeraftryk. Ingen af personerne havde tilknytning til Appel-gruppen.

I rapport af 15. september 1980 fra Århus Politi anførtes bl.a., at Jens Holger Jensen samme dag blev dræbt i et færdselsuheld ved Viborgvej i Tilst.

Af tilførsel af 17. september 1980 til notits udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling om assistancemelding fremgår:

”Ki. Jørgen Iversen, Århus, anmodede i dag om assistance i anledning af brand i nat i MØBELHUSET i Tilst, hvor brandskaden anslåes til ca. 3 mill. kroner. På stedet er med spraydåse skrevet NED MED KAPITALEN – DSB, hvorfor det antages, at branden er påsat.

Det skal dog bemærkes, at MØBELHUSET pt. har betalingsstandsning. Der ønskes assistance af 5-6 mand, idet man i Århus siden juli måned har uopklarede forhold, som formodes at være forøvet af ”fraktionen” DSB. Der har været hærværk, bilbrande, brande i IBM, fa. THERMA der fabrikterer transistorer til F 16-fly.

Morgenavisen JYLLANDSPOSTEN har modtaget et brev afsendt fra Hobro af DSB, hvori man påtager sig skylden for de nævnte forhold – dog ikke branden i nat, men Iversen forventer, at pressen i morgen er i besiddelse af et nyt brev, hvor man vil påtage sig skylden for møbelbranden.

...

Jeg har aftalt med Iversen, at spørgsmålet om assistance snarest vil blive drøftet med Lundgren Larsen, hvorefter han hurtigst muligt vil få besked. Tilfreds med dette.

Assistancebegæringen er drøftet med ki. Lundgren Larsen, der har resolveret, at vi ikke i øjeblikket kan yde assistance.

Lundgren Larsen underretter selv Jørgen Iversen.

..."

I rapport af 18. september 1980 fra Århus Politi "Vedr. Danmarks Socialistiske Befrielseshær" er anført bl.a.:

" ...

I forbindelse med efterforskningen angående brandstiftelse mod Miljøhuset CEBRA er det konstateret, at der mandag den 15. sept. 1980 kl. 1130 skete et færdselsuheld på Viborgvej i Tilst, idet en lastbil påkørte en ved Viborgvej holdende varebil, i hvilken en person blev dræbt på stedet.

Den påkørte varebil, mrk. VW 21 – lukket varebil, ind.reg. nr. HC 96.604, henstod i uheldsøjeblikket parkeret på en vigeplads ca. ud for CEBRA, og hvor føreren som den eneste opholdt sig i vognen.

Føreren, der som førnævnt blev dræbt på stedet, er identisk med Jens Holger Jensen, (København ...) boende Gl. Jernbanevej 26, 2500 Valby.

Nævnte varebil – HC 96.604 – ejes jf. centralregisteret af Niels Jørgensen, (Fr.berg ...)

Ud fra de her foreliggende oplysninger, – varebilens placering på uheldstidspunktet, hvor føreren fra vognen har haft frit udsyn til CEBRA Miljøhuset, – set i relation til brandstiftelse mod CEBRA få dage efter, – er der foretaget personlige undersøgelser vedr. varebilens fører og ejer.

Jens Holger Jensen, ... ses i

1967 sigtet for ovtr. af strfl. § 134 – i forbindelse med en demonstration ved den græske ambassadebolig.

1968 sigtet for ovtr. af bl.a. pvt.s § 42 – opklæbning af "Vietnamplakater".

1969 sigtet for ovtr. af strfl. § 134.

Niels Jørgensen, ... ses

1970 sigtet for hærværk – ved bemaling af facaden til General Motors bygning, hvor der med sort maling var skrevet LEVE PFL

..."

Af rapport af 19. september 1980 fra PET's regionalafdeling i Århus "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab." underskrevet af Christian Medom fremgår:

"...

Jens Rømer meddelte til regionskontoret i dag kl. 0950, at JENS HOLGER JENSEN i følge dødsannonce i Politiken var færdselsdræbt mandag den 15 sep. 1980 i Århus.

Der blev anmodet om kopi af politirapport, fingeraftryk af Jens Holger Jensen samt en undersøgelse af Jens Holger Jensens andel i DSB sagen.

Fra Sidegangen var det oplyst, at Abu Daya fra PFLP til Marwan Fahoum i Beirut havde sagt, "Æblet var gået hjem til gud", hvilket betyder, at Jens Holger Jensen var død.

Æble var kodenavn.

Der blev straks rettet henvendelse til pk. ..., der udleverede vedlagte færdselsuheldsrapport, hvor det tydeligt fremgår, at Jens Holger Jensen, ... mandag den 15/9.80 var trafikdræbt.

...

Derefter blev vognen, hvor trafikdrabet var sket, ransaget på synspladsen. I vognen, der var totalskadet, fandtes diverse effekter. Der fandtes et bundt nøgler, vejkort, ugeblad, defekt taske, hue, cigaretpakke samt en bærbar radio. Desuden et par papirlapper med navne og adresser. Alt taget i bevaring til sagen. Ransagningen blev påbegyndt kl. 1400 og var tilendebragt kl. 1500.

...

Vognen er indregistreret til Niels Jørtensen, Silkeborgvej 325, lejl. 1, 8230 Åbyhøj. Der er dog ingen tilmeldt her af dette navn, hvorimod en besigtigelse af stedet tyder på, at der bor en ved navn Niels Jørgensen.

Rømer orienteret om det undersøgte.

..."

Om ovennævnte ransagning af varevognen, som Jens Holger Jensen blev trafikdræbt i, hedder det i rapport af 23. september 1980 fra Århus Politi underskrevet af Christian Medom "Vedr.: Undersøgelser i sagen vedr. personkredsen omkring afdøde Jens Holger Jensen ... og dennes mulige forbindelse til den politisk motiverede vold, der i den seneste tid har hærgnet i Århusområdet." bl.a.:

"...

Efter udleveringen af rapporten, kørte ka.erne ... og undertegnede sammen med ka. ... fra teknisk afdeling til synspladsen på Lystrupvej, hvor vognen, hvor Jens Holger Jensen blev dræbt, holdt.

Vognen var en lysegrøn folkevognsvarevogn (lukket rugbrød) med nr. HC 96.604. Vognen blev ransaget og fotograferet. Der blev taget en del effekter i bevaring med henblik på senere beslaglæggelse. Der henvises til særskilt rapport.

Blandt effekterne fandtes bl.a. et bundt nøgler, vejkort, defekt taske, hue m.m. På synspladsens kontor blev der opbevaret en bærbar radio. Radioen var indbragt fra uheldsstedet. Der var sket henvendelse til uheldets modpart, der klart havde afvist kendskab til radioen. Radioen blev taget i bevaring til sagen og senere beslaglagt af retten.

..."

Yderligere fremgår det af rapport af 19. september 1980 med flere senere tilførsler fra Århus Politi underskrevet af bl.a. Christian Medom, at der i ovennævnte varevogn blev fundet en dags dato-kvittering modtaget af en Axel Mortensen vedrørende et lejemål beliggende Åboulevarden 31, 1., i København. Axel Mortensens adresse var angivet til at være Nordens Plads 4, 10. Kvitteringen var stemplet af en ejendomsmægler, der ved henvendelse oplyste at have formidlet udlejning af et værelse til Axel Mortensen det pågældende sted.

Af retskendelse af 19. september 1980 fra Retten i Århus vedrørende foranstaltninger under efterforskningen mod Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen

fremgår bl.a., at anklagemyndigheden mødte ved Christian Medom. Til støtte for tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Gl. Jernbanegade 26 i Valby, København, en lejlighed i ejendommen Silkeborgvej 25, Åbyhøj, udlejet til Niels Jørgensen, og Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade 14 i København, henviste anklagemyndigheden til, at Jens Holger Jensen på tidspunktet, hvor han blev trafikdræbt, befandt sig i en varevogn, der holdt parkeret ud for møbelmagasinet Cebra i Tilst. Dette møbelmagasin nedbrændte den 17. september 1980 og i forbindelse med efterforskningen af branden fremkom der oplysninger om, at branden skulle være en aktion udført af organisationen Danmarks Socialistiske Befrielseshær. Ved en undersøgelse af den ovennævnte varevogn var der fundet en transportabel radiomodtager og udstyr, som tydede på, at varevognens radioanlæg var indrettet specielt, således at det kunne aflytte politiets udstyr. Desuden blev der henvist til politiets kendskab til Jens Holger Jensens fortid. For så vidt angik Niels Jørgensen blev der henvist til dels, at han ejede den før-omtalte varevogn, dels politiets kendskab til hans nære samarbejde med Jens Holger Jensen. Retten fandt betingelserne for de ønskede ransagninger opfyldt og gav tilladelse hertil. Retten lagde herved vægt på de foreliggende oplysninger om Jens Holger Jensens tilknytning til en organisation, hvis medlemmer med føje var sigtet for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, og oplysningerne om hans tilstedeværelse den 15. september 1980 i umiddelbar nærhed af en ejendom, der blev udsat for ildspåsættelse.

Det fremgår af rapport af 19. september 1980 fra PET, afdeling T, bl.a., at PET samme dag fik taget fingeraftryk af Jens Holger Jensen i krematoriet.

Af rapport af 20. september 1980 vedrørende ransagning af lejligheden Gl. Jernbanevej 26, fremgår bl.a., at Christian Medom og to andre medarbejdere fra PET foretog ransagningen. Der foreligger flere forskellige udgaver af kosterrapport af 20. september 1980 udarbejdet i anledning af ransagningen. I en af kosterrapporterne er der tilføjet "samt affotografering af et KRAK-kort". Af en anden fremgår det bl.a.:

“...

14510 n: 1 stk. fotokopi størr. 35x42 cm., der er en opkopiering af et oversigtskort fra koster nr. 146 med indtegning af bla. g-stedet i Glostrup for forsøg på røv.

146 Politikens Bogkort, Kbh. & Omegn m. indtegning af G-stedet i Glostrup på ovdersigtskortet.

“...”

I rapport fra PET, afdeling C, af 9. oktober 1980 var anført:

”...

Torsdag den 25. sept. 1980 henvendte jeg mig hos Glostrup Kriminalpoliti i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN.

Under denne ransagning fandt man et kort over København. På dette kort var der indtegnet nogle områder vest for København, hvilket drev tanken på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli d.å. [kriminalassistent Poul Erik Illum Hansens tjenestenummer i PET] blev kort sat ind i sagen og fik overdraget billeder af Jens Holger JENSEN og Niels JØRGENSEN med henblik på fremvisning af disse overfor bankdirektøren.

Senere erfarede det, at man hos Kriminalpolitiet havde resolveret, at billeder ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd ”af den type”, og derfor mente man ikke, det ville have nogen betydning ved fremstillingen af disse to.

I den anledning henvendte jeg mig telefonisk torsdag den 9. okt. til afdelingslederen, ka. E.Aasberg, Glostrup Kriminalpoliti, overfor hvem jeg kort forelagde sagen.

Efter endt samtale bebudede Aasberg, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren.

...”

Af rapport af 29. september 1980 fra PET, afdeling C, ”Vedr.: Axel M O R T E N S E N.” fremgår bl.a., at en medarbejder fra afdelingen samme dag havde henvendt sig til ejendomsmægleren, der havde formidlet udleje af et værelse på Åboulevarden 31, 1., i København til tidligere nævnte Axel Mortensen. Ejendomsmægleren fik forevist fotos af Peter Døllner, Niels Jørgensen samt Jens Holger Jensen og oplyste, at Axel Mortensen kunne minde om Jens Holger Jensen. Derefter blev der rettet henvendelse til udlejeren, som bl.a. oplyste, at Axel Mortensen af forskellige årsager ikke var flyttet ind i lejligheden endnu. Udlejeren fik også forevist fotos af Peter Døllner, Niels Jørgensen samt Jens Holger Jensen og udpegede Jens Holger Jensen som den, der mest sandsynligt var Axel Mortensen. Hos udlejeren lå et brev til Axel Mortensen fra Centralregisteret for Motorkøretøjer vedrørende en varevogn Dodge B-300.

Det fremgår af tilførsel af 3. oktober til den tidligere nævnte notits af 17. september 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling om assistancemelding:

" ...

Ki. Iversen, Århus rykker d.d. tlf. igen for ass. i sagen, og efter aftale med ki. Lundgren Larsen overtager ka.erne E. Søndergaard Pedersen og Arne Siezing sagen fra mandag, den 6. oktober 1980.

... "

Af rapport af 8. oktober 1980 fra Århus Politi "vedrørende.: varebil HJ 88.773, tilhørende Aksel Mortensen, hvori firmaet Jysk Autocenter er involveret som sælger." underskrevet af en medarbejder fra PET fremgår bl.a., at den forhandler, der havde solgt tidligere nævnte varevogn Dodge B-300 til Axel Mortensen, havde oplyst, at han i begyndelsen af juni måned 1980 havde solgt den til Axel Mortensen, som havde givet 62.890 kr. for vognen. Dens kilometertæller havde vist 18.831 km. I slutningen af august 1980 havde Axel Mortensen indfundet sig hos firmaet og bedt firmaet om at sælge varevognen. Det var blevet aftalt, at Jysk Autocenter skulle sælge den for 47.000 kr. med tillæg af moms. Ved Axel Mortensens returnering af varevognen stod kilometertælleren på mellem 19.500 og 19.600 km.

Af tilførsel af 13. oktober 1980 til tidligere nævnte rapport af 19. september 1980 fra Århus Politi vedrørende dags dato-kvitteringen til Axel Mortensen fremgår bl.a., at politiet den 13. oktober 1980 havde besigtiget tidligere nævnte Dodge B-300 varevogn hos en anden autoforhandler, hvor den stod, da denne forhandler var interesseret i at købe den. Om besigtigelsen fremgår:

"...

Vognen er en lukket kassevogn af mrk. DODGE i metalblå farve, forsynet med førersæde og passagersæde, alt i blå farve. Bag førersædet er der opsat sikkerhedsgitter i metaltrådnæt, hvorimod der ingen adskillelse er mellem førerkabinen og varekassen ved passagersædet eller i midten af vognen.

I højre side af vognbunden og mellem fordør og skydedør til varerummet var opsat og påskruet en træplade på ca. 30 cm's højde. På denne træplade sås påklæbet mindre stykker skumgummi i lodrette striber mod loftet. På loftspladen sås ligeledes rester af påklæbet skumgummi i en linie på tværs af vognen og umiddelbart bag førnævnte sikkerhedsgitter. Skydedøren til varerummet er i højre side umiddelbart bag højre fordør, og på

skydedøren sås isat en rude af kvadratisk størrelse på ca. 40x40 cm, og en tilsvarende rude sås isat i venstre side af vognen ca. 1 m bag venstre fordør.

Bagdøren til varerummet er en dobbeltdør, hver forsynet med en rude.

I selve varerummet forefindes ingen former for beklædning på siderne eller loftet. Ved vinduerne i siderne var der iskruet selv bærende skruer ind i metalafstivningen. Skruerne var iskruet ca. 10 cm fra hjørnerne øverst på ruden og væk fra vinduet. Ved bagdøren sås ligeledes iskruet samme type skruer, som ved sideruderne, og de var iskruet i højre og venstre side af bagdøren, hvorimod der ingen skruer var midt på døren. De nævnte skruer har en sådan placering, at de kan anvendes som ophæng for en spiralsnor, bærende et gardin, der således vil dække vinduerne.

Udvendig på taget over førerkabinen var monteret en antenneholder/fod, hvorpå der var udvendigt gevind til selve antennen.

..."

Det fremgår af Århus Rets retsbog af 16. oktober 1980 bl.a.:

..."

Kriminalassistent Medom oplyste, at man under ransagningen den 20. september 1980 i sigtede Jens Holger Jensens lejlighed, Gl. Jernbanevej 26, 4. sal t.v., København Valby, fandt et Krak-kort over København. Kortet blev ikke beslaglagt, men den videre efterforskning har vist, at kortet kan have væsentlig betydning som bevismiddel. Han anmodede herefter om tilladelse til, at der påny foretages ransagning i nævnte lejlighed og at retten meddeler tilladelse til beslaglæggelse af det nævnte kort.

Dommeren afsagde sålydende

k e n d e l s e :

Da de i nærværende rets kendelse af 19. september 1980 for tilladelse til ransagning anførte grunde fortsat findes at være opfyldt bestemmes i medfør af retsplejelovens § 794 nr. 1 og 2:

Det tillades politiet
ved kriminalassistent Arne Siezing og kriminalassistent Ernst Søndergaard Petersen

at foretage ransagning i lejligheden Gl. Jernbanevej 26, 4. sal t.v., København Valby, samt i eventuelle rum og gemmer i tilknytning til lejligheden.

I medfør af retsplejelovens § 783 stk. 1 besluttede dommeren endvidere, at politiet under den nævnte ransagning kan beslaglægge et bykort over København og Omegn af fabrikatet Krak.

..."

I en opsummerende rapport fra PET "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl." med flere tilførsler fremgår det af tilførsel af formentlig 17. oktober 1980 bl.a.:

"...

Fra reg. II blev det oplyst, at "Rejseholdet" helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring JHJ og NJ i forbindelse med ovennævnte varemotorvogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen i Glostrup i JUN/JUL 80.

..."

Af anmodning af 17. oktober 1980 til Retten i Århus om tilladelse til aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon på hendes adresse i Århus fremgår, at der blev henvist til fundet af bl.a. en bærbar radio og en øresnegl i nærheden af den varevogn, hvor Jens Holger Jensen havde siddet, da den blev påkørt. Glostrup-forholdet blev ikke nævnt i anmodningen, der vedrørte mistanken om Niels Jørgensens tilknytning til brandattentaterne mv. i Århus som beskrevet i kapitel 3, afsnit 3.1.2.

Det fremgår af rapport af 20. oktober 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling "vedrørende: D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" bl.a., at Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og en medarbejder fra PET's Centralafdeling samme dag havde foretaget ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby i henhold til tidligere nævnte retskendelse af 16. oktober 1980. I rapporten er det anført bl.a., at Jens Holger Jensen m.fl. var mistænkt for røveri og gidseltagning den 7. juli 1980 i Glostrup.

Ved ransagningen blev beslaglagt bl.a. det nævnte Krak-kort. Om kortet hed det i rapporten:

"...

Politikkens bogkort over København og omegn (det i sagen benævnte Krak-kort). Af nævnte bogkort fremgår, at der på oversigtskortet, forrest i bogen,

findes med kuglepenne indrammede områder, bl.a. området omhandlende, nævnte bryggeri overfor bankdirektøren.

..."

Af tilførsel af 20. oktober 1980 til tidligere nævnte opsummerende PET-rapport "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl." fremgår:

..."

Ka'erne Søndergård og Siezing, Rejseholdet, henvendte sig d.d. her i afdelingen, hvor forskellige ting i forbindelse med JHJ, NJ og de andre personer omkring JHJ blev drøftet.

Sammen med [PET medarbejders tjenestenummer] foretog de en ny ransagning hos JHJ i dennes lejlighed, Gammel Jernbanevej 26. Det viste sig, at der var sat en ny lås i døren. Der skulle i den nærmeste tid foregå en flytning af JHJ's ting, idet flere ting var lagt i flyttekasser, ligesom bøgerne var stablet i forskellige bunker på gulvet. Ved ransagningen blev kortbogen, hvor kortet over Glostrup med indplotningen af de derværende banker, fundet. Det blev ligeledes set, at der var krydset andre adresser af, bl.a. i Hellerup. Ransagningen blev foretaget i rejseholdets navn, ligesom de beslaglagte genstande vil blive undersøgt via rejseholdet."

Opsummerende rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780." udarbejdet af Arne Siezing fra Rigspolitiets rejseafdeling er delvist gengivet i begyndelsen af dette afsnit, hvortil der henvises.

Det fremgår af rapport af 14. november 1980 fra PET "Vedr.: Orientering om operation [PET's kodeord vedrørende efterforskningen i Århus]." udarbejdet af Christian Medom bl.a.:

..."

JENS HOLGER JENSEN.

Jens Holger Jensen blev den 15/0980 trafikdræbt i et "folkevognsrugbrød", der holdt parkeret ud for varehuset BILKA og ca. 200 m. fra møbelvarehuset CEBRA, der halvandet døgn senere nedbrændte. Danmarks Socialistiske Befrielsehær (DSB) påtog sig ansvaret. Varevognen, hvor Jens Holger Jensen sad, tilhørte NIELS JØRGENSEN. De har begge nær tilknytning til den internationale terrororganisation P.F.L.P. Jens Holger Jensen og Niels

Jørgensen foretog i oktober 1979 en mystisk rejse til London/USA, hvor omstændighederne fremkaldte frygt for en forestående terroraktion.

Efter trafikdrabet blev det ved efterforskningen afsløret, at såvel Jens Holger Jensen som Niels Jørgensen havde dæknadresser og for Jens Holger Jensens vedkommende dæknavn. Under navnet AXEL MORTENSEN havde han købt en Dodge varebil. Ved ransagninger hos de pågældende blev der fundet effekter, der tydede på, at de har haft del i en gidseltagning, der fandt sted mod bestyreren for Forstædernes bank i Glostrup den 7 juli 1980. Her blev bestyreren truet til at åbne en bankboks, der efter gerningsmændenes vurdering skulle indeholde 30 mil. kr. Gidselrøveriet mislykkes. Fra vidner er det oplyst, at der til gidseltagningen var mindst tre mand og der nævnes en sydlænding. I relation til Niels Jørgensens og Jens Holger Jensens nære forbindelse til P.F.L.P. og oplysninger fra en tidligere efterforskning, hvor det fremgår, at Jens Holger Jensens gruppe tilbydes P.F.L.P. til en militær operation, blev efterforskningen af dette spor yderligere højt prioriteret.

...

Ved ransagningen af den knuste varevogn, hvor Jens Holger Jensen blev dræbt – et lysegrønt folkevognsrugbrød – blev der fundet en bærbar radio af amerikansk fabrikat med øresnegl. Radioen var omkonstrueret til at modtage og sende på en frekvens, der benyttes af offentlig biltelefon kanal 63. Dette fund samt fund at et Krak bykort i Jens Holger Jensens lejlighed i Valby, hvor der på kortet var indtegnet ruter omkring Forstædernes Bank i Glostrup og omstændighederne i øvrigt, påkrævede en efterforskning i forbindelse med gidseltagningen den 07/07/80, hvor en 60 årige bankbestyrer fra Forstædernes bank i Glostrup blev taget som gidsel i den hensigt at frarøve banken 30 mill. kr. ... Til denne gidseltagning har forskellige vidner omtalt et lysegrønt folkevognsrugbrød og en lyseblå varevogn.

...

Jens Holger Jensen var sammen med Niels Jørgensen tilknyttet en gruppe omkring et forlag MANIFEST, sammen med Peter Døllner, THORKILD LAUERSEN FRANDSEN ... og JAN CARL WEIMANN ...

..."

På kartotekskort fra PET er anført:

"14/11-80 Årh. orient. om oper. ... m.v. Un.ransagn.hos Jens Holger JENSEN ... er der fund. effekt., der tyd.på delt. i mislyk.gidseltagn. mod bestyr. af Forstæd.s Bank, Glostrup 7/7-80.

[Journalnummeret på operationen vedrørende brandattentaterne mv. i Århus]
 ...”

I kriminalkommissær Ernst Søndergaard Pedersens dagbog for 1980 er under den 14. november anført bl.a.:

“...
Til kriminalpolitiet i Glostrup – Møde vedr. sag om gidseltagning i Glostrup den 7. juli 1980.
 ...”

Det fremgår af rapport af 19. november 1980 fra Glostrup Politi ”vedrørende forsøg på røveri mod Forstædernes Bank, Hovedvejen 110, samt gidseltagning, den 7. juli 1980 kl. ca. 1715.” underskrevet af kriminalassistent Ernst Aasberg bl.a.:

”I forbindelse med rigspolitechefens rejseafdelings efterforskning i andre sager, har man fundet frem til en mulig personkreds, der er angivet med forskellige lokaliteter i det Storkøbenhavnske område.

Således er en lokalitet, Alfevej, 2730 Herlev, numrene 5 A plus 5 B, 7 A plus 7B plus 7 C, 9 samt numrene 6 til 14 nævnt.
 ...”

Af rapport af 21. november 1980 fra Glostrup Politi ”ad sagen vedr. gidseltagning og forsøg på bankrøveri forøvet 7/7-80 overfor Forstædernes bank, Hovedvejen 110, Glostrup.” underskrevet af Ernst Aasberg fremgår bl.a.:

“...
I forbindelse med indtegnede områder på Politikens kort af 1973, formentlig foretaget af afdøde Jens Holger Jensen, har ka.erne ... og undertegnede d.d. foretaget undersøgelser i områder under 37 og 43 (se oversigtskort). Det sydlige område – se vedlagte fotokopi – ses at være et decideret vil-lakvarter. Af forretninger kan nævnes et mindre butikcenter, beliggende ud til Ballerup Boulevard. Endvidere findes det kendte Kbhvn.s Dag- og aftensemenarium på Ejbyvej.

Derudover udelukkende villaer.

Umiddelbart vest for området v/Harrestrupvej findes Skovlunde flyveplads (uden for det indtegnede område).

Det nordlige område, der afgrænses af Skovlunde Byvej mod nord og jernbanelinjen mod syd, ses at være decideret villakvarter.

Der findes ingen pengeinstitutter i nogen af områderne.

Det skal bemærkes, at forretningskvarteret i Skovlunde er beliggende imellem de 2 indtegnede områder.”

Det fremgår af årsberetningen fra 1980 for PET's afdeling C bl.a.:

”OMSTÆNDIGHEDERNE OMKRING UNDERSØGELSERNE AF JENS HOLGER JENSEN M.FL.

...

Fra region II blev det oplyst, at ”Rejseholdet” helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen i forbindelse med ovennævnte varemotorvogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen af en bankdirektør og dennes familie i Glostrup den 7. juni 1980.

...”

Af årsberetningen fra 1980 for PET's regionalafdeling i Århus fremgår bl.a.:

”...

3. JENS HOLGER JENSEN.

...

Ved ransagning på Jens Holger Jensens bopæl i København blev der fundet ting, der peger i retning af, at han kan have været involveret i gidseltagningen den 7. juli 1980 af en bankbestyrer fra Forstædernes Bank i Glostrup. Denne mistanke blev forstærket ved fund af en bærbar radio, der blev fundet ved varevognen ved uheldsstedet. Radioen var ændret således, at den kunne sende og modtage på biltelefonens kanal 63. Ved gidseltagningen blev der også anvendt en bærbar radio af lignende type.

Der foregår stadig undersøgelser omkring Niels Jørgensens og Jens Holger Jensens økonomiske forhold, hvilket indtil nu har bragt for dagen, at de har haft et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter, som de har haft. Undersøgelserne fortsætter.

Den efterforskning, der er beskrevet under punkterne 1, 2 og 3 er blevet udført i godt samarbejde mellem Århus kriminalpoliti, rejseafdelingen og herværende afdeling.

...”

Ved rapport af 6. januar 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling anmodedes Retten i Århus om at pålægge flere pengeinstitutter at meddele politiet, hvilke arrangementer de havde haft med Jens Holger Jensen og herunder udlevere kontoudtog og andre dokumenter, der kunne give oplysning om hans økonomiske forhold. Af rapporten fremgår bl.a., at der blev henvist til mistanken vedrørende Glostrup-forholdet og forløbet vedrørende Axel Mortensen. Der blev også henvist til, at fremgangsmåden ved røveriet i Glostrup svarede til to andre uopklarede røverier i København. Det drejede sig om røverier af 9. december 1975 mod SID, Nordre Fasanvej, København NV, med et udbytte på ca. 500.000 kr. og den 2. september 1976 mod postkontoret, Lyrskovgade, København V. I begge tilfælde var der tilsyneladende brugt flere varevognstyper, falsk førerbevis mv. Ved røveriet i Lyrskovgade havde gerningsmændene været maskeret med masker, der kunne være lig dem, som anvendes af brandvæsenets røgdykkere, og Jens Holger Jensen var da røgdykker i Gentofte Kommunes Brandvæsen. Desuden blev der henvist til, at det var konstateret, at Jens Holger Jensen i 1976 havde erhvervet ejendommen Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på 40.000 kr., og det fremgik af selvangivelser, at han ikke havde haft rådighed over et sådant beløb. Om mistanken vedrørende Glostrup-forholdet hed det:

” ...

Når afdøde er mistænkt for deltagelse, er det begrundet i:

I afdødes besiddelse er fundet en kortbog over København og Omegn, hvori bl.a. var sket indtegnning af området, hvor bankdirektøren har bopæl, og hvori banken er beliggende.

Afdøde blev trafikdræbt i en folkevarevogn af farve og type som en tilsvarende, der er brugt ved røveriet i Glostrup.

I vognen lå en walkie-talkie, der kunne svare til en tilsvarende, der er set i gerningsmændenes besiddelse under røveriet.

Afdøde eller personkredsen omkring ham har i juni 1980 anskaffet en varemotorvogn af mrk. Dodge, der blev købt kontant for kr. 62.000. Vognen blev købt nogle uger før røveriet og leveret tilbage til sælgeren nogle uger efter. Den havde kun kørt ca. 900 km. Køberen

af vognen havde underskrevet sig Axel Mortensen, Åboulevarden 31, København. I afdødes besiddelse blev fundet d.d.-kvitteringer med anførte generalia og adresse.

Dodge-varevognen og Folkevarevognen var i øvrigt begge forsynet med tagantenner, hvortil der kunne tilsluttes walkie-talkie.

...”

Af retskendelse af 6. januar 1981 fremgår, at en medarbejder fra PET og Arne Siezing var mødt i forbindelse med behandlingen af ovennævnte anmodning om pålæg til diverse banker, og anmodningen blev imødekommet.

Det fremgår af tilførsel af 8. januar 1981 til tidligere nævnte rapport af 19. september 1980 fra Århus Politi vedrørende dags dato kvitteringen til Axel Mortensen, at Rigspolitiets tekniske afdeling den 14. oktober 1980 havde undersøgt Dodge-varevognen med henblik på sikring af fingeraftryk. Der var kun fundet brugelige finger/håndaftryk på overkanten og siden af venstre baghjulskasse i varekabinen. Brudstykkerne var blevet sikret og sendt til Centralafdelingen for Identifikation (CFI). Af ”Gerningsstedsundersøgelse” af 28. november 1980 fra CFI fremgik, at aftrykkene ikke hidrørte fra Jens Holger Jensen.

I telex af 15. januar 1981 fra PET’s regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen er det anført bl.a.:

” ...

rejseafdelingen har foretaget nogle grundige økonomiske afhøringsundersøgelse vedr. gruppen omkring jens holger. det har vist sig at der har været et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter de i følge deres oplysninger paa selvangivelse n har haft.

...”

Af note af 23. februar 1981 udarbejdet af Arne Siezing fremgår bl.a., at Jens Holger Jensen i begyndelsen af 1980 havde købt statsobligationer for 156.000 kr., og han havde i august 1976 købt ejendommen Klokkedybet 34 med en udbetaling på ca. 45.000 kr. Afslutningsvis var anført:

” ...

Efter ejendoms papirer og selvangivelser har han ikke har rådighed over beløb i den størrelsesorden.”

Af rapport af 6. marts 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling "vedrørende ransagning hos Niels Jørgensen, Middelfartgade 14, 5. th. København Ø" i henhold til Århus Rets tilladelse af 19. september 1980 fremgår bl.a., at ransagningen på grund af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Ransagningen blev foretaget af Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og en medarbejder fra PET. I et skab bag sengen fandtes fire parykker. En medarbejder fra CFI var tilkaldt til lejligheden for at optage fingeraftryk, der formentlig var afsat af Niels Jørgensen.

Det fremgår af kendelse af 18. marts 1981 bl.a., at varevognen tilhørende Axel Mortensen var blevet solgt, og at Jysk Autocenter ville afregne 35.000 kr. til Axel Mortensen pr. check, der skulle sendes med brev til Axel Mortensen. Politiet ønskede at få lejlighed til at kontrollere, hvem der fik brevet udleveret. Retten gav pålæg til postkontoret om at udlevere det anbefalede brev med checken til Århus Politi ved Arne Siezing. Af retsbogen med kendelsen fremgår i øvrigt, at det var Arne Siezing, som mødte i retten.

Af rapport af 19. marts 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling "Vedr.: Anholdelse af PETER DØLLNER ..." fremgår bl.a., at Arne Siezing og Søren Peter Kornerup fra Rigspolitiets rejseafdeling havde anholdt Peter Døllner samme dag kl. 15.15 på Frederiksberg. Peter Døllner var ved anholdelsen bl.a. i besiddelse af et falsk førerbevis lydende på Axel Mortensen, ovennævnte anbefalede brev med check fra Jysk Autocenter og et Phone Mate-lytteapparat. Efter anholdelsen blev Peter Døllners lejlighed ransaget. Peter Døllner overværede ransagningen.

I rapport "Vedr.: ... Anholdelsen af Peter Døllner ..." af 24. marts 1981 fra PET, afdeling C, var forløbet vedrørende anholdelsen af Peter Døllner beskrevet. Det fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET var med til at anholde Peter Døllner, ligesom medarbejderen var med til den efterfølgende ransagning af Peter Døllners lejlighed.

Det fremgår af retsbog af 20. marts 1981 fra Retten i Århus, at Peter Døllner blev varetægtsfængslet i isolation som sigtet for dokumentfalsk i forbindelse med udstedelse af fuldmagt underskrevet af Axel Mortensen, anvendelse af førerbevis lydende på Axel Mortensen og ved at have kvitteret med navnet Axel Mortensen på postkontoret i forbindelse med udbetaling af 608 kr. og udlevering af anbefalet brev fra Jysk Autocenter til Axel Mortensen. Som anklager mødte vicepolitimesteren i Århus. Glostrup-forholdet blev ikke nævnt.

Af en håndskreven note af 3. april 1981 fremgår, at Christian Medom gerne ville vide, om en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk.

I kriminalkommissær Ernst Søndergaard Pedersens dagbog for 1981 er under den 8. april anført bl.a.:

“...
Ka. Arne Siezing i Glostrup ang. røveri
 ...”

Af retsbog af 9. april 1981 fra Retten i Århus vedrørende sagen mod Peter Døllner fremgår bl.a., at Niels Jørgensen under retsmødet afgav forklaring som vidne. Anklageren redegjorde for, at der i den i sagen omhandlede Dodge-varevogn var fundet forskellige fingeraftryk, og man havde undersøgt, om nogen af dem hidrørte fra Peter Døllner, hvilket ikke var tilfældet. Anklageren forespurgte derpå Niels Jørgensen, om han ville have noget imod at afgive fingeraftryk til brug for en sammenligning med fingeraftrykkene fra Dodge-varevognen. Niels Jørgensen oplyste, at han af personlige grunde ikke ønskede at afgive fingeraftryk. Anklageren anmodede om, at det blev pålagt Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk. Retten tog ikke anmodningen til følge, hvilket blev begrundet med, at der ikke var nogen omstændigheder, som knyttede Niels Jørgensen til Dodge-varevognen.

Ved telex af 13. april 1981 til PET meddelte en samarbejdspartner, at den ikke havde fingeraftryk af Marwan el Fahoum.

Af byrettens retsbog af 14. april 1981 fra Retten i Århus fremgår, at Vestre Landsret den 11. april 1981 havde bestemt, at Peter Døllner skulle løslades og havde stadfæstet afgørelsen om at ikke tage anklagemyndighedens anmodning om optagelse af fingeraftryk fra Niels Jørgensen til følge.

Det fremgår af rapport af 19. maj 1981 fra rejseafdelingen ”vedrørende undersøgelser mod Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen. Omh.: resumé til brug for kriminalpolitiet i København, afd. A i anledning af drabsforsøg mod tyrkisk diplomat ... den 3. april 1981 ...” bl.a.:

“...
Jens Holger Jensen er videre mistænkt for sammen med ikke identificerede personer – formentlig herunder Niels Jørgensen – at have forøvet røveri og gidseltagning i Glostrup politikreds den 7. juli 1980, hvor en bankdirektør ved vold og under trussel om yderligere vold blev tvunget hen til sin bank, hvor gerningsmændene angiveligt ville skaffe sig adgang til boxrummet i den hensigt at tilvende sig 30.000.000 kr. Bankdirektørens hustru og 8-årige barnebarn var imens med håndjern lænkede til varmerør m.v. i kælderens til bankdirektørens bolig.

Mistanken mod specielt Jens Holger Jensen er begrundet i:

I hans besiddelse er fundet en kortbog over København og Omegn, hvori bl.a. var sket indtegnning af området, hvor bankdirektøren har bopæl og hvori banken er beliggende.

Vognen, som han blev dræbt i, er af type og formentlig også farve, lig en tilsvarende, der blev benyttet ved røveriet i Glostrup.

I forbindelse med undersøgelse af vognen efter færdselsuheldet blev fundet en walkie-talkie, der kunne svare til en tilsvarende som gerningsmændene brugte ved røveriet.

Jensen eller personkredsen omkring ham har i juni 1980 anskaffet en varemotorvogn af mrk. Dodge for et kontant beløb af kr. ca. 62.000. Vognen blev købt nogle uger før røveriet og leveret tilbage til sælgeren nogle uger efter røveriet. Den havde kun kørt ca. 900 km. Køberen af vognen havde underskrevet sig Axel Mortensen, Åboulevarden 31, København.

I Jensens besiddelse blev fundet kvitteringer på nævnte navn og adresse.

Dodge-varevognen og VW'en var begge forsynede med specielle tagantener, hvortil der kunne tilsluttes walkie-talkie.

..."

Det blev i ovennævnte rapport yderligere oplyst bl.a., at der ved ransagningen af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade var blevet fundet en del fingeraftryk, som formentlig hidrørte fra Niels Jørgensen. Desuden blev det beskrevet, hvordan man havde søgt at sikre sig hans fingeraftryk i forbindelse med hans vidneforklaring den 9. april 1981 i sagen mod Peter Døllner. Afslutningsvis oplystes det, at Niels Jørgensens fingeraftryk var søgt sikret, på baggrund af at der i den nævnte Dodge-varevogn og i forbindelse med Glostrup-forholdet var sikret enkelte fingeraftryk, som endnu ikke var identificerede.

I "RESUMÉ vedrørende undersøgelserne mod: JENS HOLGER JENSEN ... og NIELS JØRGENSEN ..." af 9. juni 1981 udarbejdet af "RIGSPOLITIETS REJSE-AFADELING p.t. KRIMINALPOLITIET I ÅRHUS." og underskrevet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing blev forløbet vedrørende Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen detaljeret gennemgået fra Jens Holger Jensens trafikdrab den 15. september 1980 og frem. I resuméet redegjordes bl.a. for Glostrup-for-

holdet og mistankegrundlaget vedrørende dette. Redegørelsen herom svarede stort set ordret til den tidligere refererede rapport af 19. maj 1981 til Københavns Politi. Af resuméet fremgår i øvrigt bl.a.:

”...

I forbindelse med efterforskningen er der foretaget ransagninger hos Niels Jørgensen og hos Jens Holger Jensen. Der fremkom forskellige effekter hos Jensen, der er taget i bevaring til særskilt kostfortegnelse. Hos Jørgensen blev intet fundet af interesse for sagen.

...”

Til slut anførtes i resuméet:

”...

Det skønnes, at der på nuværende tidspunkt ikke er yderligere efterforskningsmuligheder, der kunne føre til yderligere oplysning i sagen vedrørende røveriet og gidseltagningen i Glostrup. Der synes heller ikke på nuværende tidspunkt at være muligheder, der kunne anvendes til identificering af Axel Mortensen. De tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis er ikke afsluttede.”

Det fremgår af ”RESUMÉ vedrørende efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede ”terroristbrande” m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATSFJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for.” af 26. marts 1982 fra Rigspolitiets rejseafdeling bl.a., at Arne Siezing var udkommanderet fra den 6. oktober 1980 til den 19. juni 1981, Ernst Søndergaard Pedersen var udkommanderet fra den 6. oktober 1980 til den 3. juli 1981, og Søren Peter Kornerup var udkommanderet fra den 20. oktober 1980 til den 19. juni 1981.

Af udateret resumé ”vedrørende forsøg på røveri overfor Forstædernes Bank ... samt gidseltagning overfor bankdirektør ..., dennes hustru samt deres 8-årige barnebarn på adressen ... forøvet mandag den 7. JUL 1980 i tiden fra kl. 1700 til kl. ca. 2010.” udarbejdet af Ernst Aasberg fremgår bl.a.:

”...

[Bankdirektørens] iagttagelser med hensyn til signalement er så mangelfulde og divergerende i forhold til [bankdirektørens hustrus], at de må anses for at være værdiløse. Således vil en konfrontation ikke kunne tillægges nogen afgørende betydning, selv om en af gerningsmændene var blandt figuranterne. Selv oplyser afhørte, at han lider af hukommelsessvigt, samt at han i denne situation var stærkt psykisk påvirket.

Kredslæge ... udtaler i lægeerklæringen, at ...

Bekræfter at ... lider af "periodevise erindringssvigt", samt at han på undersøgelsestidspunktet befandt sig i en psykisk chocktilstand.

...

[Bankdirektørens hustru] giver en udmærket forklaring om handlingsforløbet, og denne forklaring ændres ikke væsentligt ved de efterfølgende afhøringer.

Hun giver ligeledes et udmærket signalement af A, som hun mener at kunne genkende – også efter foto – hvorimod signalementerne af B og C er mindre fyldestgørende.

Da hun, umiddelbart efter at gerningsmændene er kommet ind i villaen, bliver angrebet og herunder mister sine briller, er hendes sete iagttagelser herefter minimale, idet hun ser meget dårligt uden briller.

Udover signalementerne har afhørtes forklaringer ikke efterladt efterforskningsmæssige muligheder.

Afhørte har senere udtaget 32 billeder, angivet som "typer" og disse fotos har været anvendt ved forevisninger for andre vidner i det videre forløb.

Kredslæge ... har i lægeerklæringen udtalt, at afhørte ingen erindrings-svigt har, ej heller hukommelsessvækkelse, men at hun befandt sig i en psykisk chocktilstand.

...

[Bankdirektørens barnebarn] bekræfter bedsteforældrenes forklaringer om handlingsforløbet. Hun giver nogle gode detaljer i signalementerne som ingen af bedsteforældrene har observeret – til gengæld mangler der andre ting, såsom alder, højde og beklædning.

Som den eneste oplyser hun, at C var engelsktalende.

Udover tilføjelserne i signalementerne har ... forklaring ikke efterladt efterforskningsmæssige muligheder.

Kredslæge ... udtaler, at pigen virker helt upåvirket af det skete. Hun er både fysisk og psykisk udviklet efter sin alder.

...

Bilag III-6. Erklæring af 22. JUL 1980 fra Centralbureauet for identifikation, hvorefter der er sikret brudstykker af såvel hånd- som fingeraftryk.

Af uidentificerede fingeraftryk findes:

- 1. brudstykke af fingeraftryk på telefonkolbe i boksen ud for Hovedvejen 101.*
- 2. brudstykke af fingeraftryk fra bagerste venstre siderude i pmv. HS 26374 [bankdirektør ... BMW].*

...

Der er etableret nær kontakt med rigspolitechefens rejseafdeling, idet man her arbejder på opklaring af talrige bokstyverier over hele landet, og hvor der formentlig er tale om såkaldte "hårde kriminelle", der også har været nævnt i denne sag.

Endvidere arbejdes der med opklaring af "terror-virksomhed" i Århus, hvor en bestemt personkreds undersøges, og hvor der herfra er foretaget nogle undersøgelser, idet man ikke kan udelukke, at heromhandlede gerningsmænd kan have "politisk motiv" bl.a. på grund af det store beløb "30 millioner kroner", der blev nævnt overfor bankdirektør

Således har rejseafdelingen fået samtlige kopier i nærværende sag.

Rejseafdelingen har udfærdiget et mindre referat af vores sag, og sammen med egne oplysninger sendt sagen til viderebehandling i PET.

Afsluttende bemærkninger:

Efterforskningen har vist, at der her er tale om en nøje planlagt forbrydelse.

Der har været foretaget grundige observationer, der er fremskaffet tegninger/rids over bankens indretning, specielt afsløres et indgående kendskab til bankens boksrums. Man har sikret sig, at ... ikke havde gæster, samt undersøgt om hovedkassereren var hjemme, hvis man skulle bruge ham.

Der er sørget for udvendig bevogtning, ligesom der var oprettet kommunikationsnet via walkie-talkies mellem vagtmanden på Heggelunds Allé - Højlandsvej, manden i telefonboksen på Hovedvejen og gerningsstedet. Det står åbent, hvorvidt der har været flere personer med i forbrydelsen.

Det forekommer at aktionen blev indledt med militær præcision.

Elimineringen af familien ... var hurtig og effektiv, der var medbragt materialer til sikring af personerne, ligesom gerningsmændene havde maskeringer, som de dog ikke bar hele tiden.

Ledelsen af aktionen blev klart ført af personen A.

Med disse forberedelser forekommer det mærkværdigt, at gerningsmændene ikke kendte det allermindste til bankers sikkerhedsforanstaltninger, bl.a. med henyn til hvem og hvormange personer, der skal til for at få adgang til bankens pengebeholdning.

Truslerne om at beholde familien ... som gidsler, og derved opnå en løsesum, blev kun antydnet.

Gerningsmændenes forehavender falder mere og mere fra hinanden efterhånden som tiden går, for til sidst at ligne noget nær panik. Her tænkes på den tilsyneladende formålsløse tur til banken.

Det er også beværkselsesværdigt, at hverken politiets "meddelere" eller de kriminelle på nogen måde har afsløret blot et periferisk kendskab til denne forbrydelse. De henvendelser der er kommet fra denne personkreds, har udelukkende haft baggrund i, hvad de kriminelle tidligere har forøvet af lignende handlinger.

Derfor er tanken om, at det ikke er de sædvanlige "kriminelle", der er gerningsmænd her, realistisk.

Opklaringsmulighederne i denne sag er ikke særlig gode, blandt andet fordi de implicerede næppe med sikkerhed vil kunne genkende de skyldige. Her tænkes også på den lange tid der er forløbet siden forbrydelsen.

Eneste kontante bevisligheder politiet har i denne sag, er 2 brudstykker af fingeraftryk, hvoraf det ene – der blev fundet på telefonkolben i en telefonboks – må anses for tvivlsomt."

Det fremgår af udskrift af dom af 29. marts 1982 fra Retten i Århus i straffesagen mod Peter Døllner bl.a., at Peter Døllner blev fundet skyldig i dokumentfalsk for i flere tilfælde at have underskrevet sig med navnet "Axel Mortensen". Peter Døllner blev idømt fire måneders fængsel. Der var ikke i øvrigt nye oplysninger i dommen.

Af udskrift af dom af 24. august 1982 fra Vestre Landsret fremgår, at Peter Døllner og anklagemyndigheden havde anket byrettens dom af 29. marts 1982 til henholdsvis formildelse og skærpelse. Landsretten ændrede dommen, således at fuldbyrdelsen af straffen på fire måneders fængsel blev gjort betinget med en prøvetid på to år og vilkår om, at Peter Døllner ikke begik strafbart forhold i prøvetiden.

Af rapporter af 13. og 14. april 1989 fra Københavns Politi fremgår, at Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner i forbindelse med deres anholdelse efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor blev sigtet for Glostrup-forholdet.

Det fremgår af rapport af 27. april 1989 fra Københavns Politi bl.a., at bankdirektøren deltog i en konfrontation, hvori de sigtede Torkil Lauesen, Jan Weimann og Peter Døllner indgik i hver sin opstilling af figuranter. Direktøren kunne ikke ved nogen af de tre opstillinger udtage nogen med sikkerhed som gerningsmænd.

Af rapport af 27. april 1989 fra Københavns Politi fremgår, at bankdirektørens barnebarn deltog i en konfrontation, hvori de sigtede Torkil Lauesen, Jan Weimann og Peter Døllner indgik i hver sin opstilling af figuranter. Hun udtalte umiddelbart efter den første konfrontations påbegyndelse, at Torkil Lauesen var en af gerningsmændene – dog var hans hår lidt mørkere nu end på gerningstidspunktet. Ved konfrontationerne med de to andre sigtede kunne hun ikke genkende nogen. Efter konfrontationen sagde barnebarnet, at Torkil Lauesens mørkere hår kunne skyldes, at det var sommer, da overfaldet skete. Yderligere forklarede hun, at Torkil Lauesen var identisk med den person, som havde holdt fast på hende nede i kælderens.

Det fremgår af rapporter af 4. januar 1990 fra Københavns Politi bl.a., at bankdirektøren, hans hustru og barnebarn hver for sig den pågældende dag fik forevist to fotomapper.

Indledningsvis oplyste alle tre, at de havde været i fototeket dagen efter forbrydelsen i 1980, hvor de ikke kunne udpege nogen.

Bankdirektøren oplyste herefter, at han i april 1989 havde været til spejlkonfrontation på Politigården, hvor resultatet også havde været negativt. Han kunne ikke udpege nogen fra de nu foreviste to fotomapper. Hustruen oplyste, at hun ikke kunne udpege nogen fra de nu foreviste fotomapper som gerningsmænd, men hun udtog Peter Døllner som type ud af 38 fotos af mænd. Endelig oplyste barnebarnet, at hun den 17. april 1989 havde deltaget i tre spejlkonfrontationer, og her

havde hun med sikkerhed udpeget én af personerne, der var med til overfaldet. Fra de nu foreviste fotomapper udtog hun Torkil Lauesen og udtalte, at det var ham, som hun havde udtaget ved konfrontationen, og at det var ham, der havde overfaldet hende i kælderens. I rapporten bemærkedes det, at Torkil Lauesen på fotoet bar briller, hvilket han ikke havde ved spejlkonfrontationen. Hun kunne ikke udpege andre fra de nu foreviste to fotomapper.

Af anklageskrift af 8. juni 1990 i nævningesagen mod bl.a. Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner fremgår, at der ikke var rejst tiltale mod dem vedrørende Glostrup-forholdet.

3.2.3 Forklaringer

Efterforskningen af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 er indgået i kommissionens afhøring af vidner, der da var ansat i Rigspolitiets rejseafdeling, PET og Glostrup Politi.

Fra Rigspolitiets rejseafdeling har således Søren Peter Kornerup, Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen afgivet forklaring. Desuden har Erik Lassen, Ejgil Martin Dalsgaard og Ebbe Steen Hansen fra Glostrup Politi samt Niels Christian Medom, Evan Frits Poulsen, Ole Jens Rømer, Jens Brian Pedersen, AA, Poul Erik Illum Hansen, BB, Leon Mandal Jensen, Paul Erich Ropers, Hilbert Winther-Hinge, Poul Mose Hansen, Niels Gudmund Riskær Schmidt og Ole Stig Andersen fra PET afgivet forklaring.

Nedenfor gengives i redigeret form de relevante dele af vidnernes forklaringer. Forklaringerne er i deres helhed medtaget som bilag til beretningen, hvortil der i øvrigt henvises.

Søren Peter Kornerup²

Søren Peter Kornerup har forklaret bl.a., at han den 1. august 1980 tiltrådte hos Rigspolitiets rejseafdeling. Den 20. oktober 1980 blev han sendt til Århus for at assistere Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen. Han skulle være journalfører og ordne alle praktiske opgaver. I begyndelsen deltog han derfor ikke i selve efterforskningen.

Foreholdt notat af 9. oktober 1980 vedr. Jens Holger Jensen udarbejdet af PET, hvoraf det bl.a. fremgår, at PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til

2 Protokol 4.

Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger Jensen", forklarede han, at han intet havde hørt om, at PET skulle have henvendt sig til Glostrup Politi på et tidspunkt, inden han kom til Århus den 20. oktober 1980.

Forespurgt, om de fik noget materiale fra Glostrup Politi, forklarede han, at han ikke da havde noget nærmere kendskab til Glostrup-sagen. Han var dog bekendt med sagen, og han hørte fra Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, at de havde været til møde hos kollegaerne i Glostrup. Han husker ikke, om de fik materiale fra Glostrup Politi.

Han blev foreholdt rapport af 23. oktober 1980 fra rejseafdelingen "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780". Hertil forklarede han, at Arne Siezing så en sammenhæng mellem Glostrup-sagen og den personkreds, som de efterforskede i Århus. Han husker, at Arne Siezing en gang på vej fra sin bopæl til Århus tog omkring Glostrup Politi. Han husker ikke tidspunktet herfor.

Af resumé af 9. juni 1981 vedrørende undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen udarbejdet af Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen fremgår bl.a., at det skønnedes, at der ikke var yderligere efterforskningsmuligheder, der kunne føre til yderligere oplysning af sagen vedrørende røveriet og gidseltagningen i Glostrup eller identificering af Axel Mortensen. Yderligere fremgår det, at de tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis ikke var afsluttede. Foreholdt dette, forklarede han, at han læser det således, at der mellem linjerne står, at "bremserne blev slået i" på deres vegne. Når de havde fået besked på at afslutte efterforskningen, var der ikke yderligere efterforskningsmuligheder.

Arne Siezing³

Arne Siezing har forklaret bl.a., at han i 1966 blev ansat i politiet. Efter nogle år i forskellige afdelinger i Københavns Politi blev han i 1977 ansat i Rigspolitiets rejseafdeling, hvor han hovedparten af tiden var efterforskningsleder.

I første omgang var det ordenspolitiet, der behandlede sagen om Jens Holger Jensens trafikdrab. Da man fandt walkie-talkier i varevognen, der var forsynet med tagantenne, og konstaterede en indretning af vognen, som tydede på, at der kunne foretages observationer fra den, overgik sagen fra ordenspolitiet til

3 Protokol 1.

kriminalpolitiet. Han husker ikke, hvornår PET blev involveret i efterforskningen. Sammenholdt med, at der på dette tidspunkt havde været en række røverier mod Bilka forretninger rundt om i landet, og varevognen holdt ved en Bilka forretning, da den blev påkørt, var det nærliggende at få den tanke, at Jens Holger Jensen måske havde været i færd med at observere mod forretningen.

Foreholdt fundet af et KRAK-kort, der fremgår af kosterrapporter af 20. september 1980 vedrørende ransagning på adressen Gl. Jernbanevej 26 i Valby, der indehavedes af Jens Holger Jensen, forklarede han, at kortet viste sig at være meget interessant, da man fandt ud af, at der havde været endnu en varevogn i anvendelse i kredsen omkring Jens Holger Jensen. Varevognen var købt for 60.000 kr. og havde kun kørt 960 km efter overtagelsen. Herefter var den sat til salg igen, hvilket forekom påfaldende. De kørte kilometer svarede til strækningen Århus-København retur med en smule yderligere kørsel. De undersøgte derfor, om der havde været et røveri i den periode, hvor denne varevogn havde været inde i billedet. Her blev de opmærksom på røveriforsøget og gidseltagningen i Glostrup, hvor der var blevet set to varevogne, som kørte rundt, mens gidseltagningen stod på. KRAK-kortet var herefter interessant, idet der i kortet var prikker omkring Forstædernes Bank i Glostrup.

De ovennævnte oplysninger vedrørende Glostrup-sagen gjorde, at han var overbevist om, at det var muligt at finde ud af, hvem gerningsmændene til Glostrup-forholdet var. Han husker ikke at have hørt om, at PET skulle have kontaktet Glostrup Politi omkring mistanken mod Appel-gruppen, inden han kom til Århus. Under sit ophold der udarbejdede han en omfattende resumérapport om Glostrup-sagen, hvori han redegjorde for mistanken. Det tilkom politimesteren i Århus at videregive rapporten til Glostrup Politi, og det var således ikke PET, der skulle gøre det.

Foreholdt notat fra PET af 9. oktober 1980 vedr. Jens Holger Jensen, hvoraf det bl.a. fremgår, at PET den 25. september 1980 havde rettet henvendelse til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger Jensen", forklarede han, at han ikke husker notatet, men han føler ikke, at der blev tilbageholdt oplysninger fra PET's side over for ham og Ernst Søndergaard Pedersen. Han husker heller ikke notatets oplysninger om, at PET havde givet Glostrup Politi fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på forevisning for bankdirektøren.

Foreholdt kendelse af 16. oktober 1980, hvor der blev meddelt tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed på ny, forklarede han, at han på forhånd var orienteret om, at de skulle foretage en genransagning af lejligheden.

Foreholdt rapport "vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelse af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med continuation den 20. oktober 1980, forklarede han, at det var væsentligt at sikre sig KRAK-kortet i original, idet man f.eks. kunne undersøge originalen for fingeraftryk. Genransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed kan derfor skyldes, at man ved første ransagning muligvis kun havde fotograferet kortet og således ikke sikret sig det i original.

Han blev foreholdt, at der af ovennævnte rapport bl.a. fremgår som følger:

"Undersøgelserne viste, at Døllner, Frandsen og Weimann ikke har noget med DSB at gøre. Med hensyn til JHJ og NJ har vi så lidt viden, at vi ikke kan sige, om der er nogen forbindelse ..."

Hertil forklarede han, at det også var den konklusion, som rejseafdelingen kom frem til. Genransagningen hos Jens Holger Jensen var derfor med henblik på at følge op på Glostrup-sporet.

Foreholdt rapport af 23. oktober 1980 fra rejseafdelingen "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780", forklarede han, at han ikke husker at have været i Glostrup, ligesom han ikke husker, hvordan kontakten til politiet i Glostrup blev etableret. Han har fået at vide, at Ernst Søndergaard Pedersen har oplyst over for PET-kommissionen, at det fremgik af Ernst Søndergaard Pedersens dagbog, at han havde været i Glostrup. Han har ikke grund til at betvivle oplysningen i dagbogen, og det betyder formentlig, at han har været i Glostrup og aflevere rapporten. Rapporten skulle danne baggrund for, at Glostrup Politi kunne gå i gang med en efterforskning mod de interessante personer. Rejseafdelingen havde ikke selv mulighed for at efterforske i Glostrup, idet politikreds 1-8, hvortil Glostrup hører, lå uden for rejseafdelingens område. Efter det daværende system var det Københavns Politi, som i givet fald skulle yde assistance til Glostrup Politi. Rejseafdelingen kunne således ikke foretage yderligere end at underrette politiet i Glostrup.

Han blev foreholdt følgende afsnit fra s. 53 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", hvoraf følgende bl.a. fremgår:

*"...
Politifolkene fra Rejseholdet fik kopier af det materiale som kollegerne i Glostrup havde skaffet om sommerens kidnapning, og skrev det hele sammen til en omfattende rapport, hvor de pegede på afdøde Holger Jensen og Niels Jørgensen og deres kammerater som gerningsmændene bag*

den mislykkede kidnapning. Rejseholdet gættede desuden på, at formålet var at røve penge til PFLP. De oplysninger rejste de to efterforskere fra Rejseholdet, Siezing og Søndergaard, den 14. november 1980 til Sjælland for at præsentere for deres kolleger i Glostrup. Her havde man forgæves ledt efter gerningsmændene til sommerens kidnapning mod bankdirektør Würtzen og hans familie.”

Han forklarede hertil, at han mener, at det ikke kan passe, at de var i Glostrup på dette tidspunkt. Han har i hvert fald ingen erindring om en sådan rejse. Hvis det står i Ernst Søndergaard Pedersens dagbog, passer det dog sikkert.

Foreholdt retsbog af 18. marts 1981 om tilladelse til at tilbageholde brev til Axel Mortensen, forklarede han, at varevognen havde stået til salg i et halvt år. De ville gerne have at vide, hvem der skulle have pengene ved et salg, og derfor fik de et firma til at købe varevognen. Derefter meddelte de bagmændene, at pengene snart ville komme. Han og Søren Peter Kornerup anholdte Peter Døllner, i forbindelse med at denne kom for at hæve pengene. Efter varetægtsfængslingen gik det ikke så godt, som de havde håbet på. De forsøgte i forbindelse med vidneforklaring fra Niels Jørgensen at få rettens tilladelse til at tage hans fingeraftryk, men det fik de ikke. Anholdelsen blev en fuser, i forhold til hvad de havde forventet at få ud af den.

Foreholdt, at det af håndskreven note af 3. april 1981 udarbejdet af en PET-medarbejder bl.a. fremgår, at Christian Medom gerne ville have at vide, om en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk, forklarede han, at man var interesseret i Marwan el Fahoums fingeraftryk med henblik på sammenligning med fingeraftrykkene fra varevognen, idet Marwan el Fahoum var mistænkt for at have været med til Glostrup-forholdet. Han har ingen klar erindring om at have været orienteret om forsøget på indhentelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk, men det ville være et helt naturligt efterforskningskridt med de oplysninger, som de havde.

Han blev foreholdt følgende fra ”Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen”, s. 69, hvoraf bl.a. fremgår:

“... ”

Kriminalkommissær Søndergaard og hans makker Arne Siezing troede så meget på, at de havde fat i bagmændene bag kidnapningen af familien Würtzen, at sidstnævnte den 8. april 1981 tog til Sjælland og holdt møde nummer to med kriminalpolitiet i Glostrup for at fortælle om Rejseholdets

efterforskning, og om hvilke mistanker man nærede mod den såkaldte Appel-gruppe.”

Hertil forklarede han, at ikke husker et sådant møde.

Af resumé af 9. juni 1981 vedrørende undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen udarbejdet af ham selv og Ernst Søndergaard Pedersen fremgår bl.a.:

”...

Det skønnes, at der på nuværende tidspunkt ikke er yderligere efterforskningsmuligheder, der kunne føre til yderligere oplysning i sagen vedrørende røveriet og gidseltagningen i Glostrup. Der synes heller ikke på nuværende tidspunkt at være muligheder, der kunne anvendes til identificering af Axel Mortensen. De tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis er ikke afsluttede.”

Hertil forklarede han, at han vil mene, at Glostrup Politi eventuelt med assistance fra Københavns Politi kunne komme videre med sagen mod Niels Jørgensen. De kunne ikke selv i forbindelse med efterforskningen i Århus komme videre med Glostrup-sagen.

Han blev foreholdt, at det af s. 67 i ”Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen” bl.a. fremgår:

”...

Blandt de personer, Rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den senere Blekingegadebande, som de var overbeviste om stod bag kidnappingen året før hos bankdirektøren i Glostrup.”

Hertil forklarede han, at som det fremgår af resuméet af 12. juni 1981 vedrørende DSB, var det ikke Appel-gruppens medlemmer, som rejseafdelingen ønskede at anholde i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne i Århus. For så vidt angik efterforskningen af Glostrup-sagen, havde rejseafdelingen ikke beføjelser til at foretage anholdelser af medlemmer af Appel-gruppen. Den sag skulle efterforskes af Glostrup Politi eventuelt i samarbejde med Københavns Politi, der var assistanceafdeling for omegnskredsene, og som tidligere nævnt ikke af rejseafdelingen.

Niels Bach Christensen var primus motor og leder af efterforskningen mod Appel-gruppen efter Købmagergade-forholdet. Han var ikke selv rigtig involveret i efterforskningen. Han blev kontaktet, i anledning af at Københavns Politi ville omskrive resuméet fra Glostrup-sagen til brug for fremlæggelse i retten.

Ernst Søndergaard Pedersen⁴

Ernst Søndergaard Pedersen har forklaret bl.a., at han i juni 1967 tiltrådte en stilling i Rigspolitiets rejseafdeling. På det tidspunkt, hvor han blev udkommanderet til Århus, var han kriminalkommissær.

De blev briefet af Århus Politi og PET om sagen vedrørende brandattentaterne mv. ved ankomsten til Århus. De fik oplyst, at man havde mistanke om, at Jens Holger Jensen havde været i færd med at planlægge et røveri mod Bilka. Han husker ikke, om de fik oplysninger om en ransagning foretaget hos Jens Holger Jensen efter dennes død, eller om der var noget særligt med den bil, som Jens Holger Jensen sad i, da han blev trafikdræbt. Der fremkom oplysninger om, at Jens Holger Jensen kunne have været indblandet i anden kriminalitet, men han husker ikke, hvad det konkret var. Han husker ikke noget om fund af et bykort, ligesom han ikke husker, om Christian Medom oplyste, at Jens Holger Jensen tilhørte en personkreds, som PET havde holdt under observation.

Foreholdt kendelse af 16. oktober 1980, hvorved det blev tilladt, at han og Arne Siezing skulle foretage ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed på ny, forklarede han, at det ikke vækker nogen erindring hos ham, ligesom rapport af 20. oktober 1980 fra rejseafdelingen, hvoraf det fremgår, at han var med til ransagningen, heller ikke fremkalder nogen erindring om ransagningen eller omstændighederne i forbindelse hermed, herunder det i kendelsen omtalte KRAK-kort med indrammede områder.

Foreholdt, at der af rejseafdelingens rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. Omh.: Ransagning hos Jens Holger Jensen, Gl. Jernbanevej 26, 2500 Valby" bl.a. fremgår, at der blev beslaglagt et KRAK-kort, forklarede han, at kortet satte tanker i gang om, hvorvidt det skulle anvendes til kriminalitet, eller havde været anvendt til tidligere begået kriminalitet. Han husker ikke, om det kunne sættes i forbindelse med nogle konkrete forhold.

4 Protokol 3.

Han blev foreholdt, at der i det beslaglagte KRAK-kort var indstregninger af områder i Glostrup. Hertil forklarede han, at rejseafdelingen ikke efterforskede i politikreds 1-8, herunder Glostrup, men fik de oplysninger om kriminalitet i disse kredse, da videregav de oplysningerne herom til den pågældende politikreds. Herefter foretog rejseafdelingen sig ikke yderligere. Han husker ikke, om de under udstationeringen i Århus fik tilsendt nogle papirer fra Glostrup Politi.

Foreholdt rapport af 23. oktober 1980 fra rejseafdelingen "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780", forklarede han, at rejseafdelingen ikke som sådan havde noget med efterforskningen af gidseltagningen at gøre, da forholdet henhørte under Glostrup Politi, men man udvekslede relevante oplysninger med alle politikredse, når der var grundlag herfor. Han husker ikke drøftelser om, hvorvidt personerne, som man mistænkte i forbindelse med Glostrup-forholdet, var interessante i forbindelse med rejseafdelingens efterforskning i Århus. Derimod havde rejseafdelingen nogle oplysninger, der var interessante for Glostrup Politi. Han husker ikke hvilke, eller hvordan oplysningerne blev viderekommunikeret til Glostrup Politi.

Forespurgt, husker han ikke, om han var til møde hos Glostrup Politi i forbindelse med efterforskningen. Han blev foreholdt følgende afsnit fra s. 53 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", hvoraf følgende bl.a. fremgår:

..."
Politifolkene fra Rejseholdet fik kopier af det materiale som kollegerne i Glostrup havde skaffet om sommerens kidnapning, og skrev det hele sammen til en omfattende rapport, hvor de pegede på afdøde Holger Jensen og Niels Jørgensen og deres kammerater som gerningsmændene bag den mislykkede kidnapning. Rejseholdet gættede desuden på, at formålet var at røve penge til PFLP. De oplysninger rejste de to efterforskere fra Rejseholdet, Siezing og Søndergaard, den 14. november 1980 til Sjælland for at præsentere for deres kolleger i Glostrup. Her havde man forgæves ledt efter gerningsmændene til sommerens kidnapning mod bankdirektør Würtzen og hans familie."

Hertil forklarede han, at han ikke husker et sådant møde, men han kan ikke afvise, at det har fundet sted. Han husker ikke, om han har noteret noget om mødet i sin dagbog.

Han blev foreholdt følgende fra "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 69, hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Kriminalkommissær Søndergaard og hans makker Arne Siezing troede så meget på, at de havde fat i bagmændene bag kidnapningen af familien ..., at sidstnævnte den 8. april 1981 tog til Sjælland og holdt møde nummer to med kriminalpolitiet i Glostrup for at fortælle om Rejseholdets efterforskning, og om hvilke mistanker man nærrede mod den såkaldte Appel-gruppe."

Hertil forklarede han, at Arne Siezing på et tidspunkt under efterforskningen var til møde med Glostrup Politi. Han husker ikke, om han selv har deltaget i et møde med Glostrup Politi.

Han blev foreholdt resumé af 9. juni 1981 vedrørende undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen udarbejdet af ham og Arne Siezing, hvoraf bl.a. fremgår, at det skønnedes, at der ikke var yderligere efterforskningsmuligheder, der kunne føre til yderligere oplysning af sagen vedrørende røveriet og gidseltagningen i Glostrup eller identificering af Axel Mortensen. Yderligere fremgår det, at de tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis ikke var afsluttede. Hertil forklarede han, at han ikke husker denne konklusion, men meningen må have været, at det nu var op til Glostrup Politi, hvad der skulle ske i forhold til Niels Jørgensen.

En resumérapport som de ovennævnte blev afleveret til det lokale politi, og hvis der var en anholdt, blev de også givet til anklageren. Den her omtalte blev givet til politiet i Århus, og formentlig har Århus Politi givet en kopi videre til PET. Glostrup Politi har ikke fået en kopi, idet Glostrup Politi havde fået de oplysninger, som Glostrup Politi havde brug for.

På det tidspunkt, hvor de afsluttede efterforskningen i Århus, følte han, at de godt kunne anholde nogle enkelte personer, eller i hvert fald tilsige dem til afhøring, men det blev ikke til noget. Han blev foreholdt s. 67 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Blant de personer, Rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den se-

neres Blekingegadebande, som de var overbeviste om stod bag kidnappingen året før hos bankdirektøren i Glostrup.”

Hertil forklarede han, at dette er en dækkende beskrivelse. Han blev foreholdt, at det anførte i bogen ikke harmonerer med de ovennævnte resuméer og hans forklaring i forbindelse hermed. Han forklarede hertil, at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem det i bogen angivne og ovennævnte resuméer, da må han henholde sig til resuméerne, herunder hvilken personkreds, som man fandt interessant.

Erik Lassen⁵

Erik Lassen har forklaret bl.a., at han fra den 1. december 1977 til den 1. marts 1981 var vicekriminalkommisær ved Glostrup Politi, hvor han sad som afdelingsleder i afdeling C, der behandlede sager om tyveri, røveri, brugstyveri og vold af mindre grov karakter. Hans overordnede var kriminalinspektør Ejgil Dalsgaard. Afdeling C blev i 1980 opdelt geografisk efter retskredse i tre grupper, herunder en gruppe som behandlede sager fra Glostrup retskreds. I sommeren 1980 var denne strukturændring ved at falde på plads. Hver af grupperne skulle have en gruppeleder, der var underordnet ham. Fra efteråret 1980 var kriminalassistent Ernst Aasberg leder af Glostrup-gruppen. Ernst Aasberg tiltrådte senere end planlagt. Han husker ikke hvorfor. Hver gruppe bestod af 6 til 10 medarbejdere alt efter retskredsens størrelse. I afdeling C som helhed var der 27 til 28 medarbejdere. Efter at han stoppede i Glostrup, varetog Ernst Aasberg midlertidigt stillingen som afdelingsleder i afdeling C, indtil Ove Spindler i sommeren 1981 blev ansat i stillingen.

I forbindelse med sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 blev der straks nedsat en gruppe, som behandlede sagen, og der blev i begyndelsen tilført personale fra de andre grupper til Glostrup-gruppen. Efterhånden som efterforskningen skred frem, blev efterforskningsgruppen mindre og mindre. Til sidst var det bare en mindre gruppe i selve Glostrup-gruppen, der beskæftigede sig med sagen.

Han blev foreholdt rapport af 22. juli 1980 "Vedrørende røveri/gidseltagning på Heggelunds Allé 7, 2600 Glostrup den 07 07 80 kl. 1715." udarbejdet af Glostrup Politi. Rapporten er en anmodning om finderaftryksundersøgelse af en lang række personer i forbindelse med fingeraftryk fra den foreliggende sag. Hertil forklarede han, at han ikke husker baggrunden for den ønskede fingeraftryksun-

5 Protokol 64.

dersøgelse. På dette tidspunkt af efterforskningen ville hans opgave i forbindelse med sagen hovedsageligt være at få rapporter ind og sortere opgaverne. Der var daglige møder i efterforskningsgruppen, indtil det værste pres var taget af. Ejgil Dalsgaard og juristerne havde mulighed for at deltage i møderne i gruppen, og i øvrigt orienterede han Ejgil Dalsgaard om forløbet af efterforskningen. Ejgil Dalsgaard havde daglige møder med politimesteren omkring kl. 9.00. Han er ikke klar over, om vicepolitimesteren deltog i disse møder, men det ville have været naturligt. Hvordan Ejgil Dalsgaard i øvrigt vidererapporterede oplysningerne fra ham om sagens forløb, er han ikke klar over.

Ham bekendt var der ikke kontakt mellem Glostrup Politi og PET i forbindelse med sagen. Foreholdt, at kommissionen har fundet bilag vedrørende kontakt mellem Glostrup Politi og PET i forbindelse med sagen, og at tidligere vidner for kommissionen også har forklaret herom, forklarede han, at han normalt fik alle papirer i en sag som denne til gennemsyn. Han stod på god fod med alle, så han kan ikke forestille sig, at der var nogen, som skulle have modtaget en besked fra PET i sagen uden at sige det videre til ham, idet han havde ansvaret for sagen.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, overfor hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at den beskrevne kontakt mellem Glostrup Politi og PET er ny for ham.

Han blev foreholdt, at Leon Mandal Jensen i sin forklaring for kommissionen den 8. februar 2012 bl.a. forklarede om at have været ude hos Glostrup Politi et par gange i forbindelse med efterforskningen, og at PET-medarbejder, Poul Erik Illum Hansen, i sin forklaring for kommissionen den 9. marts 2012 bl.a. forkla-

rede om at have været i turnus hos Glostrup Politi på det pågældende tidspunkt og i forbindelse med Glostrup Politis efterforskning af sagen at have talt med en PET-medarbejder, der kom ud til Glostrup Politi for at gennemse sagens akter. Hertil forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen om en kontakt med PET, og han husker ikke Poul Erik Illum Hansen. Derimod var der kontakt med Århus Politi i forbindelse med sagen. På et tidspunkt under efterforskningen fik man fra Århus Politi et kort over København og en halv forside af en rapport fra Århus Politi. Af rapporten fremgik, at kortet var fundet i Jens Holger Jensens besiddelse. Efter modtagelsen heraf bad han kriminalassistent Erik Andersen, der ikke lever længere, om at henvende sig til Århus Politi for at høre nærmere. Han sagde til Erik Andersen, at han kunne rejse til Århus om nødvendigt. Erik Andersen ringede imidlertid til Århus Politi og refererede efter samtalen med Århus Politi, at det ikke var muligt for Erik Andersen at komme videre med den sag, idet det der foregik i Århus var tophemmeligt, hvorfor Århus Politi ikke ville give yderligere oplysninger til Glostrup Politi. Han husker ikke, hvem fra Århus Politi man havde kontakt med, ligesom han ikke husker, om det var Århus Politi eller rejseafdelingen kontakten var med. Erik Andersen fortalte ham, at både rejseafdelingen og PET var involveret i en specialgruppe i forbindelse med sagen derovre. Der var ikke i øvrigt kontakt med Århus Politi vedrørende sagen, mens han var i Glostrup Politi.

Han har læst i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadecasesagen", at der var et møde i Glostrup i april måned 1981, men det var efter, at han havde forladt Glostrup Politi. Han husker ikke, om Århus Politi fik kopi af akter fra Glostrup Politi i forbindelse med sagen. Vejen frem i sagen var at få etableret en konfrontation af barnebarnet med mistænkte i sagen. Da Erik Andersen kontaktede Århus Politi var det derfor bl.a. med henblik på at få fotos, men Erik Andersen fortalte efter samtalen med Århus Politi, at man ingen almindelige politifotos havde i Århus, og hvis PET havde fotografier, da kunne de ikke udleveres til Glostrup Politi. Et andet formål med samtalen var at få oplyst navne, hvilket Erik Andersen heller ikke fik. Hvis de havde fået oplyst navne på mistænkte, ville de have rettet efterforskningen mod disse. Han mener ikke, at han videregav information om kontakten til Århus Politi højere op i systemet hos Glostrup Politi, herunder til Ejgil Dalgaard. Baggrunden herfor var, at han efter Erik Andersens samtale med Århus Politi tænkte, at forfølgelsen af dette spor efter udmeldingerne fra Århus måtte sættes lidt i bero, hvorefter man, når der var gået en rimelig tid, forsøgte igen, idet han fik det indtryk fra Erik Andersen, at efterforskningsgruppen i Århus var på et meget afgørende tidspunkt i sin efterforskning, og de forventede at få afklaring på nogle af deres problemer, hvorfor de ikke var til at snakke med her og nu. Derfor var hans taktik at lade sagen ligge i bero en måned eller "noget i den stil".

Ernst Aasberg ville ikke på egen hånd kunne træffe beslutning om ikke at forevise fotos som de i rapporten af 9. oktober 1980 fra PET nævnte. En sådan beslutning ville typisk blive drøftet på et efterforskningsmøde, og beslutningen skulle ikke kunne træffes uden om ham, ligesom det var udelukket, at Ernst Aasberg refererede op i systemet uden om ham. Hvis han havde været bekendt med henvendelsen fra PET, herunder forslaget om at vise de nævnte fotografier for vidner i sagen, ville han have modsat sig det, idet man herved risikerede at ødelægge barnebarnets vidneudsagn, og barnebarnet var hovedvidnet i sagen. Ved at vise hende billederne ville man ødelægge en rigtig konfrontation. Han mener ikke, at spørgsmålet om forevisning af de nævnte fotografier var oppe at vende, men var det tilfældet, da havde han modsat sig forevisning heraf. Når man havde nogle mistænkte, ville man kunne afholde en egentlig konfrontation, hvilket ville være det væsentligste bevis i sagen. Det var en vanskelig situation, for de kunne ikke gå og lave flere konfrontationer, idet det til sidst ville ødelægge sagen.

Det interessante i den kortbog, der var fundet i Jens Holger Jensens besiddelse, var, at der var sat et kryds på den vej, som bankdirektøren boede på. Krydset var sat længere ude af vejen, end der hvor bankdirektørens hus lå. Han er ikke klar over, under hvilke omstændigheder kortet og rapporten var kommet til Glostrup Politi. En dag lå det sammen med den øvrige post på hans skrivebord. Umiddelbart var han overrasket over, at der ikke stod mere i rapporten fra Århus, men han forstod årsagen hertil efter Erik Andersens samtale med Århus Politi. På baggrund af oplysningerne fra Århus forsøgte Erik Andersen at få sammenkoblet oplysningerne om den bil, som Jens Holger Jensen var blevet trafikdræbt i, med biler, der var blevet observeret i forbindelse med Glostrup-sagen, men han mener ikke, at der kom noget positivt resultat ud af det, ligesom markeringen på kortet ikke i sig selv gav yderligere, da den ikke var placeret ud for bankdirektørens bolig.

Foreholdt rapport af 23. oktober 1980 udarbejdet af Arne Siezing fra rejseafdelingen "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 150980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 070780", forklarede han, at han ikke har nogen erindring om Arne Siezing. Han har ikke tidligere set denne rapport, og Glostrup Politi fik ikke kopi heraf. Han blev foreholdt, at Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen i deres forklaringer for kommissionen henholdsvis den 18. januar og den 20. januar 2012 bl.a. forklarede, at de muligvis var til et møde hos Glostrup Politi den 14. november 1980. Hertil forklarede han, at han ikke deltog i et møde med Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen i forbindelse med sagen, og han husker heller ikke at have hørt om et sådant.

Af rapport af 21. november 1980 fra Glostrup Politi "ad sagen vedr. gidseltagning og forsøg på bankrøveri forøvet 7/7-80 overfor Forstædernes bank, Hovedvejen 110, Glostrup", udarbejdet af Ernst Aasberg fremgår bl.a., at kriminalassistentene Ernst Aasberg og Benni Poulsen i forbindelse med indtegnede områder på Politikens kort af 1973, formentlig foretaget af afdøde Jens Holger Jensen, havde foretaget undersøgelser i område 37 og 43 på kortet. Foreholdt dette, forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen.

Den 1. marts 1981 forlod han Glostrup Politi og kom til bagmandspolitiet. Herefter fulgte han ikke efterforskningen i sagen længere.

Ejgil Martin Dalsgaard⁶

Ejgil Martin Dalsgaard har forklaret bl.a., at han i 1974 blev stationsleder i Glostrup. Efterfølgende blev han den 1. november 1981 konstitueret som operativ chef i PET, hvor han var de næste 11 måneder.

Han deltog ikke i den daglige efterforskning af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Han var da kriminalinspektør. Efterforskningen i en sag som denne blev varetaget på mellemliderplan, indtil der kom noget vigtigt. Enkelte punkter fra sagen husker han, bl.a. var han selv på gerningsstedet, hvor han konstaterede, at en af gerningsmændene muligvis havde drukket af en sodavandsflaske, der stod i køkkenet. Det viste sig imidlertid, at det var en af vagterne fra/hos forurettede bankdirektør, som havde drukket af flasken uden at fortælle det til nogen, hvilket han påtalte. Han husker ikke, hvem der var leder af efterforskningen. Hans stedfortræder på det tidspunkt var Tom Bech, som ikke længere lever. De holdt morgenparole hver morgen kl. 8.00, hvor bl.a. de større sager i kredsen blev gennemgået. Alle i styrken var derfor bekendt med sagens forløb. Politimesteren havde dagligt møde med stationslederen kl. 10.00, og politimesteren ville på disse møder også være blevet orienteret om sagens forløb. Herudover blev politimesteren naturligvis underrettet uden for sædvanlig mødeaktivitet, hvis der skete noget opsigtsvækkende som f.eks. den foreliggende sag. Han husker ikke, hvilke jurister der i øvrigt beskæftigede sig med sagen, idet hans kontakt var direkte til politimesteren på de omtalte formiddagsmøder. Han talte normalt meget med vicepolitimester Ebbe Steen Hansen, og han har med sikkerhed drøftet sagen med ham. Sagen står imidlertid meget uklart for ham i dag

6 Protokol 17.

Han blev foreholdt følgende fra avisartikel af 10. juli 1980 i Ekstra Bladet:

“... ”

Kriminalpolitiet siger, at banden bestod af mindst fire mænd. Selvom en af dem lignede en sydlænding talte han perfekt dansk. Kuppet var vel forberedt, men amatøragtigt og naivt udført, siger kriminalinspektør E. Dalsgaard, som mangler de afgørende oplysninger for at kunne afsløre gidsel-røverne

“... ”

Hertil forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen.

Han husker, at der var noget med et tip i forbindelse med en varevogn, som havde passeret i et kryds. Mere husker han ikke om tippet. Han husker heller ikke, om der kom en henvendelse fra PET.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi ”i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN”. Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd ”af den type”, og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning ”ved fremstillingen af disse to”. I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han husker noget om et kort, men han kan ikke forbinde nogen detaljer hermed. Det foreholdte bringer ikke yderligere frem i hukommelsen. Umiddelbart ville det undre ham, hvis Ernst Aasberg havde været leder af efterforskningen. Som han husker det, var kriminalassistent Erik Lassen med til at lede efterforskningen. Han kan ikke i øvrigt huske, hvem der indgik i ledelsen heraf.

Han mindes, at der var forbindelser til en sag i Århus. Som han husker det, gav forbindelsen ikke bonus. Han husker ikke, at der var kontakt med rejseafdelin-

gen i forbindelse med sagen i Glostrup. Efter den daværende områdeopdeling ville rejseafdelingen i øvrigt ikke kunne assistere Glostrup Politi. Hvis Glostrup Politi skulle have haft assistance, skulle Københavns Politi have ydet den. Det var sjældent, at der var behov for assistance i Glostrup, idet kriminalpolitiet i Glostrup talte 100 mand.

Af rapport af 21. november 1980 fra Glostrup Politi "ad sagen vedr. gidseltagning og forsøg på bankrøveri forøvet 7/7-80 overfor Forstædernes bank, Hovedvejen 110, Glostrup", udarbejdet af Ernst Aasberg fremgår bl.a., at kriminalassistentene Ernst Aasberg og Benni Poulsen i forbindelse med indtegnede områder på Politikens kort af 1973, formentlig foretaget af afdøde Jens Holger Jensen, havde foretaget undersøgelser i område 37 og 43 på kortet. Foreholdt dette, forklarede han, at det ikke bringer noget yderligere frem i erindringen.

Han husker ikke, om han fik oplysninger om, at der andre steder foregik efterforskning mod personkredsen omkring Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen. Han mindes, at Niels Jørgensen blev nævnt som interessant i sagen.

Han kan ikke sige noget om, hvornår efterforskningen i sagen blev afsluttet, men en sag af denne karakter ville ikke blive henlagt. Den ville blive ved med at blive hentet frem. Foreholdt udateret "Resume vedrørende forsøg på røveri overfor Forstædernes bank, Hovedvejen 110, 2600 Glostrup samt gidseltagning overfor ..." forklarede han, at han ikke husker, hvornår resumérapporten blev udarbejdet, herunder om det var før eller efter, at han blev konstitueret som operativ chef i PET. Det var en selvfølge, at der blev udarbejdet en resumérapport. Fra rapporten blev han foreholdt følgende:

"...

Der er etableret nær kontakt med rigspolitechefens rejseafdeling, idet man her arbejder på opklaring af talrige bokstyverier over hele landet, og hvor der formentlig er tale om såkaldte "hårde kriminelle", der også har været nævnt i denne sag.

Endvidere arbejdes der med opklaring af "terrorvirksomhed" i Århus, hvor en bestemt personkreds undersøges, og hvor der herfra er foretaget nogle undersøgelser, idet

man ikke kan udelukke, at heromhandlede gerningsmænd kan have "politisk motiv"

bl.a. på grund af det store beløb "30 millioner kroner", der blev nævnt overfor bankdirektør ...

Således har rejseafdelingen fået samtlige kopier i nærværende sag.

Rejseafdelingen har udfærdiget et mindre referat af vores sag, og sammen med egne oplysninger sendt sagen til viderebehandling i PET.

...

Hertil forklarede han, at han ikke husker noget om dette, herunder om kontakt til PET. Fra ovennævnte rapport blev han yderligere foreholdt følgende:

...

Det er også bemærkelsesværdigt, at hverken politiets "meddelere" eller de kriminelle på nogen måde har afsløret blot et periferisk kendskab til denne forbrydelse. De henvendelser der er kommet fra denne personkreds, har udelukkende haft baggrund i, hvad de kriminelle tidligere har forøvet af lignende "handling".

Derfor er tanken om, at det ikke er de sædvanlige "kriminelle", der er gerningsmænd her, realistisk.

Opklaringsmulighederne i denne sag er ikke særlig gode, blandt andet fordi de implicerede næppe med sikkerhed vil kunne genkende de skyldige. Her tænkes også på den lange tid der er forløbet siden forbrydelsen. Eneste kontante bevisligheder politiet har i denne sag, er 2 brudstykker af fingeraftryk, hvoraf det ene – der blev fundet på telefonkolben i en telefonboks – må anses for tvivlsomt.

...

E. Aasberg."

Hertil forklarede han, at han ikke husker disse overvejelser.

Ebbe Steen Hansen⁷

Ebbe Steen Hansen har forklaret bl.a., at han siden 1975 var vicepolitimester i Glostrup Politi. I 1980 var han eneste vicepolitimester på stationen, og Ernst Alberts var politimester. Juristgruppen bestod i øvrigt af politiassessor Berdiin, Lis Reisby, Svend Kiertzner, Henning Thiesen og Nina Melchior. Han havde en løbende dialog med kriminalinspektør Ejgil Dalsgaard om sagerne. En afdelingsleder ved navn Ernst Aasberg kan han ikke huske.

7 Protokol 6.

Han mener, at han først hørte om sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup længe efter, at han var stoppet i Glostrup, hvilket skete den 15. september 1981. Det undrer ham, idet han som vicepolitimester havde ansvaret for det sagsområde. Han har derfor intet hørt om en eventuel henvendelse fra PET om forevisning af fotos af mulige gerningsmænd, ligesom han ikke husker at have hørt noget om en kontakt til rejseafdelingen i Århus i forbindelse med sagen, herunder udlevering af akter. Han har heller intet kendskab til en række brandattentater i Århus i begyndelsen af 1980'erne. På tidspunktet for Glostrup-sagen sad han med en anden stor sag. Behandlingen af denne anden sag foregik i et selvstændigt hus, og han havde derfor ikke sædvanlig og daglig føling med, hvad der i øvrigt skete på stationen. Det kan være baggrunden for, at han ikke var bekendt med røveri-sagen. Foreholdt, at sagen blev dækket i pressen, forklarede han, at han ikke kan have set sagen omtalt i pressen, idet han i givet fald ville have spurgt til den.

Han blev foreholdt rapport af 21. november 1980 fra Glostrup Politi "ad sagen vedr. gidseltagning og forsøg på bankrøveri forøvet 7/7-80 overfor Forstædernes bank, Hovedvejen 110, Glostrup", udarbejdet af Ernst Aasberg, hvoraf bl.a. fremgår, at kriminalassistentene Ernst Aasberg og Benni Poulsen i forbindelse med indtegnede områder på Politikens kort af 1973, formentlig foretaget af afdøde Jens Holger Jensen, havde foretaget undersøgelser i område 37 og 43 på kortet. Hertil forklarede han, at det ikke vækker nogen erindring om sagen. Han mindes ikke at have hørt om det pågældende kort.

Foreholdt, at rejseafdelingen på et tidspunkt under efterforskningen af brandattentaterne foretog ransagning af en lejlighed tilhørende Niels Jørgensen, hvor man fandt nogle parykker, forklarede han, at han heller ikke mindes at have hørt herom.

Han blev foreholdt, at rejseafdelingen på et tidspunkt under efterforskningen af brandattentaterne anholdt Peter Døllner, der senere blev dømt for dokumentfalsk. Hertil forklarede han, at det var heller ikke noget, som han har hørt om.

Foreholdt udateret "RESUME vedrørende forsøg på røveri overfor Forstædernes bank, ... samt gidseltagning overfor bankdirektør ..., dennes hustru samt deres 8-årige barnebarn ..." udarbejdet af Ernst Aasberg, forklarede han, at han intet kender til denne resumérapport.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvornår efterforskningen af Glostrup-sagen blev sluttet, forklarede han, at han grundet sit manglende kendskab til sa-

gen ikke ved det. Han har ikke talt med tidligere kollegaer fra Glostrup Politi om sagen, efter at han fik kendskab til den.

Niels Christian Medom⁸

Niels Christian Medom har forklaret bl.a., at han den 1. august 1975 efter ansøgning tiltrådte en turnusstilling som observatør i PET. Efter godt et år i den funktion blev han overflyttet til hovedafdelingen, hvor han blev sagsbehandler i ekstremisme/terrorisme-afdelingen. Terrorismeafdelingen blev selvstændig i 1977 og kom til at hedde afdeling T for terror. Han gjorde tjeneste i afdeling T indtil den 26. februar 1980, hvor han fik en stilling i PET's regionsafdeling i Århus.

Han blev foreholdt kartotekskort fra PET, hvoraf bl.a. fremgår:

“...
 Møder i juli 1980
 7/mislyk. gidseltagn. mod bestyr. af Forstæd.s Bank, Glostrup.
 [journalnummerhenvielse til operationen vedrørende brandattentaterne
 mv. i Århus]
 ...”

Hertil forklarede han, at sådanne kort blev udarbejdet af administrationen. Indførslerne på kortene skete kontinuerligt. Imidlertid må denne tilførsel være indført bagudrettet, idet man ikke straks i forbindelse med røveriet i Glostrup gættede på, at der kunne være en sammenhæng med brandattentaterne mv. i Århus. Under ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed den 20. september 1980 fotograferede de bl.a. flere sider med markeringer på fra et KRAK-kort. Da det senere viste sig, at disse sider kunne være interessante for efterforskningen af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri Glostrup den 7. juli 1980, foretog de en genransagning for at sikre KRAK-kortet i original. Ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed skete i samarbejde med ansatte i Centralafdelingen, som samtidig havde folk ude at fotografere i forbindelse med begravelsen af Jens Holger Jensen samt forinden var i kapellet for at sikre Jens Holger Jensens fingeraftryk.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi ”i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN”. Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for

8 Protokol nr. 7 og 19.

København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, overfor hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke mindes at have set rapporten tidligere. Som han husker det, var det rejseafdelingens efterforskning, der førte frem til den mulige forbindelse til Glostrup-sagen. Han var direkte impliceret i efterforskningen omkring "Axel Mortensens" lejemaal og salget af en Dodge varevogn. PET bistod kriminalpolitiet med at foretage aflytning af telefonen hos autoforhandleren, der frivilligt indvilligede heri. Det var ud fra oplysninger fra denne efterforskning bl.a. om varevognens kørselsstrækning i "Axel Mortensens" ejertid, at rejseafdelingen sluttede sig til forbindelsen med Glostrup-sagen. Han blev foreholdt rapporter af 29. september 1980 og 2. oktober 1980 "Vedr. Axel Mortensen" udarbejdet af PET. Hertil forklarede han, at rapporterne er udarbejdet af en medarbejder i Centralafdelingen. Han havde et løbende samarbejde om sagen med denne medarbejder. Det vækker ikke yderligere erindring om, hvornår han blev opmærksom på den eventuelle forbindelse til Glostrup-sagen.

Han blev foreholdt rapport "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med continuation af 20. oktober 1980, hvoraf bl.a. fremgår:

"...Ved ransagningen blev kortbogen, hvor kortet over Glostrup med indplotningen af de derværende banker, fundet. ... Ransagning blev foretaget i rejseholdets navn, ligesom de beslaglagte genstand vil blive undersøgt via rejseholdet.

..."

Han forklarede hertil, at den beskrevne fremgangsmåde havde til formål, at rejseafdelingen skulle opbygge en sag baseret på oplysninger indhentet af det åbne politi. Der kunne således være efterretningsoplysninger, som PET havde givet på

morgenmøderne, som man måtte finde ad anden vej, således at de kunne indgå i en åben sag.

Foreholdt rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende Jens Holger Jensen, der den 15/0980 blev dræbt ved færdselsuheld i Århus politikreds. Omhandlende: Bankrøveri med gidseltagning i Glostrup politikreds den 07/0780" udarbejdet af Arne Siezing, forklarede han, at han ikke er klar over, om Arne Siezing gav rapporten til Glostrup Politi. Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing holdt på morgenmøderne PET og Århus Politi underrettet om forløbet omkring kontakten til Glostrup Politi. På et tidspunkt fortalte de, at de skulle til et møde med Glostrup Politi. De ville forsøge at få Glostrup Politi til at intensivere eller genoptage efterforskningen af sagen på baggrund af de oplysninger, der var fremkommet i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. De kom imidlertid tilbage fra mødet med Glostrup Politi og fortalte, at Glostrup Politi ikke ville fortsætte efterforskningen. Han kan ikke tidsfæste Ernst Søndergaard Pedersens og Arne Siezings møde i Glostrup, ligesom han ikke mindes baggrunden for, at Glostrup Politi ikke ville gå videre med sagen, eller hvem Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing talte med hos Glostrup Politi. Han blev foreholdt følgende afsnit fra s. 53 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", hvoraf følgende bl.a. fremgår:

"...

Politifolkene fra Rejseholdet fik kopier af det materiale som kollegerne i Glostrup havde skaffet om sommerens kidnapning, og skrev det hele sammen til en omfattende rapport, hvor de pegede på afdøde Holger Jensen og Niels Jørgensen og deres kammerater som gerningsmændene bag den mislykkede kidnapning. Rejseholdet gættede desuden på, at formålet var at røve penge til PFLP. De oplysninger rejste de to efterforskere fra Rejseholdet, Siezing og Søndergaard, den 14. november 1980 til Sjælland for at præsentere for deres kolleger i Glostrup. Her havde man forgæves ledt efter gerningsmændene til sommerens kidnapning mod bankdirektør Würtzen og hans familie."

Hertil forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen om, hvornår Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing var i Glostrup.

Han blev foreholdt rapport af 14. november 1980 udarbejdet af ham selv, hvori det bl.a. var anført, at fundet af et Krak bykort i Jens Holger Jensens lejlighed i Valby, hvor der på kortet var indtegnet ruter omkring Forstædernes Bank i Glostrup, og omstændighederne i øvrigt påkrævede en efterforskning i forbindelse med gidseltagningen den 7. juli 1980, hvor en 60 årig bankbestyrer fra Forstædernes

Bank i Glostrup var blevet taget som gidsel i den hensigt at frarøve banken 30 mio. kr. Hertil forklarede han, at han ikke tror, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing blev informeret om en statusrapport af denne karakter. Han mener ikke, at regionalafdelingen i forbindelse med denne statusrapport eller i øvrigt havde drøftelser med Centralafdelingen om at lægge pres på Glostrup Politi for at få dem til at forfølge de fremkomne spor i Glostrup-sagen.

Foreholdt, at det af håndskreven note af 3. april 1981 fra Centralafdelingens akter bl.a. fremgår, at han gerne ville have at vide, om en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk, forklarede han, at det formentlig var rejseafdelingen, som havde bedt ham om at fremskaffe fingeraftryk. Rejseafdelingen havde sin viden om Marwan el Fahoum fra PET, herunder rumaflytningen fra 2-3. maj 1979, hvor Marwan el Fahoum gav udtryk for, at han ønskede et militært samarbejde med nogle danskere. Det lykkedes ikke at fremskaffe Marwan el Fahoums fingeraftryk. Formålet med indhentelsen af fingeraftrykkene var, at rejseafdelingen ved et match mellem Marwan el Fahoums fingeraftryk indhentet fra Interpol eller et andet land og fingeraftrykkene fra Dodgen kunne få PFLP-vinklen ind i sagen, uden at det involverede efterretningsoplysninger fra PET.

Af resumé af 9. juni 1981 vedrørende undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen udarbejdet af Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen fremgår bl.a., at det skønnedes, at der ikke var yderligere efterforskningsmuligheder, der kunne føre til yderligere oplysning af sagen vedrørende røveriet og gidseltagningen i Glostrup eller identificering af Axel Mortensen. Yderligere fremgår det, at de tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis ikke var afsluttede. Foreholdt dette, forklarede han, at han var enig i denne konklusion.

Evan Frits Poulsen⁹

Evan Frits Poulsen har forklaret bl.a., at han i 1969 begyndte i PET's regionalafdeling i Århus. Efter at have været fungerende leder af denne afdeling i fem år blev han den 1. februar 1980 udnævnt til afdelingsleder.

Han hørte første gang om en eventuel sammenhæng mellem Appel-gruppen og sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 kort efter Jens Holger Jensens trafikdrab. PET var da på ny involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv., idet Jørgen Iversen efter nye brande hav-

9 Protokol 10.

de besluttet at genoptage efterforskningen. PET kunne efter reglerne ikke yde egentlig bistand til efterforskning af straffesager, og Århus Politi anmodede derfor også rejseafdelingen om fornyet assistance til efterforskningen. Efterforskningen skete på politimester Erik Christensens ansvar. Rejseafdelingen fik efter sin ankomst overdraget efterforskningen, men der blev nedsat en efterforskningsledergruppe bestående af politimester Erik Christensen, Jørgen Iversen, ham selv og Ernst Søndergaard Pedersen. Christian Medom deltog af og til i disse møder. PET's rolle var alene at bistå med oplysninger, som rejseafdelingen herefter kunne arbejde videre med.

Han blev foreholdt uddrag af rapport af 19. september 1980, "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab" udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

...

Fra ... var det oplyst, at Abu Daya fra PFLP til Marwan Fahoum i Beirut havde sagt, "Æblet var gået hjem til gud", hvilket betyder, at Jens Holger Jensen var død. Æble var kodenavn."

Hertil forklarede han, at da de fik underretningen fra Centralafdelingen om Jens Holger Jensens død, sagde Christian Medom: "Nå, er det dem." Christian Medom forklarede dem om baggrunden for det citerede fra aflytningen og briefede dem i øvrigt omkring Appel-gruppen. Det var første gang, han selv hørte Appel-gruppen omtalt. Der blev herefter iværksat en række ransagninger i Århus og København. Det var PET, som forestod ransagningerne. Forinden havde Christian Medom udarbejdet et notat sammen med rejseafdelingen om, hvad det var, man skulle kigge efter i lejlighederne. Ved ransagningerne blev der bl.a. fundet et kort over København, hvor der i Glostrup-området var afsat nogle mærker, hvilket man affotograferede. Rejseafdelingen fik efterfølgende alt at se fra ransagningerne, herunder foto af kortet. Man gjorde også en række interessante fund i og omkring bilen, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han omkom.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret,

at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke husker at have hørt om denne henvendelse til Glostrup Politi. Han ved, at rejseafdelingen på et tidspunkt kontaktede Glostrup Politi vedrørende de spor, man havde af mulig betydning for Glostrup-sagen. PET hørte om denne kontakt i forbindelse med de daglige møder, som Christian Medom havde med rejseafdelingen.

Ole Jens Rømer¹⁰

Ole Jens Rømer har forklaret bl.a., at han i 1975 blev ansat i PET's observationsafdeling. Omkring 1977/78 kom han til terrorafdelingen som sagsbehandler. Han var i terrorafdelingen indtil den 1. oktober 1980, hvor han tiltrådte i PET's regionsafdeling i Odense.

Han var fra dagspressen bekendt med sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Da han forlod Centralafdelingen kort inden den 1. oktober 1980, vidste han ikke, at der eventuelt var en forbindelse mellem begivenhederne i Århus og Glostrup-sagen.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent

10 Protokol 12.

Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke tidligere har kendt til denne henvendelse til Glostrup Politi. Årsagen hertil kan være, at det er en medarbejder fra afdeling C, som har foretaget henvendelsen.

Jens Brian Pedersen¹¹

Jens Brian Pedersen har forklaret bl.a., at han i 1976 kom til PET, hvor han begyndte i observationsafdelingen. Han var i denne afdeling indtil maj 1979. Herefter var han frem til maj 1984 i ekstremismeafdelingen. På nær en periode i anden halvdel af 1984 var han efterfølgende i spionageafdelingen frem til august 1989.

Han blev foreholdt kartotekskort fra PET, hvoraf bl.a. fremgår:

“...
 Møder i juli 1980
 7/mislyk. gidseltagn. mod bestyr. af Forstæd.s Bank, Glostrup.
 [journalnummerhenvi sning til operationen vedrørende brandattentaterne
 mv. i Århus]
 ...”

Hertil forklarede han, at han ikke er klar over, hvem der har udarbejdet teksten. Han var på ferierejse i perioden omkring frihedsberøvelsen og forsøget på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Selve indførslerne på kartotekskortene blev foretaget af medarbejdere i arkivafdelingen. Det skete ikke samtidig med eller straks efter, at begivenheden var indtruffet. Det skyldtes bl.a., at rapporterne, som lå til grund for indførslerne, først skulle omkring afdelingslederne. Han husker ikke, om han hørte om Glostrup-sagen, da han kom tilbage fra ferie.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi ”i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN”. Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik

11 Protokol 11.

på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, overfor hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at rapporten er skrevet af hans "makker". Han husker ikke at have hørt om det i rapporten beskrevne.

Leon Mandal Jensen¹²

Leon Mandal Jensen har forklaret bl.a., at han i 1970 blev ansat i politiet. Efter fem år hos Københavns Politi begyndte han hos PET i en to-årig turnustjeneste i observationsgruppen. Han fik efterfølgende fast ansættelse i PET i afdeling C, uroafdelingen. Han var en årrække i denne afdeling, inden han den 1. oktober 1984 begyndte i afdeling T, terrorafdelingen.

Han havde noget kendskab til brandattentaterne i Århus, som i et vist omfang henhørte under afdeling C, da der var tale om indenlandsk uro. Imidlertid var det Christian Medom fra regionalafdelingen i Århus, som havde kontakten til Århus Politi. Han er også bekendt med, at rejseafdelingen havde to mand på sagen, Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, som han primært havde telefonisk kontakt med. Han havde ikke haft kontakt med Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove, som var i Århus på et tidligere tidspunkt. Efterforskningen foregik i Århus, og i Centralafdelingen havde man i længere tid det indtryk, at det var unge mennesker fra universitetsmiljøet, som ville lave sjov i gaden. På et tidspunkt fik han imidlertid en henvendelse fra lederen af afdeling T, som fortalte ham, at de havde set i avisen, at Jens Holger Jensen var død. Umiddelbart kendte han ikke særligt meget til Jens Holger Jensen eller andre medlemmer af Appel-gruppen, men han var klar over, at Jens Holger Jensen var leder af gruppen. Der blev herefter rettet henvendelse til regionalafdelingen i Århus, som vendte tilbage med oplysninger om dødsfaldet. Desuden bad han om at få tilsendt de effekter, som var fundet i den bil, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han blev trafikdræbt. Han undersøgte herefter effekterne, herunder radiomateriel og et Krak-kort. Mens han sad med Krak-kortet, bemærkede han nogle cirkler omkring områder i Glostrup, hvor han selv boede. Hans nabo arbejdede i Forstædernes Bank i Glostrup, og han havde derfor sagen om frihedsberøvelse og forsøg på

12 Protokol 13.

bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 i klar erindring. Han prøvede at se, om cirklerne kunne have nogen sammenhæng med Glostrup-sagen og konstaterede, at der var en cirkel omkring den frihedsberøvede bankdirektørs bolig. På den baggrund tog han – formentlig efter at have drøftet sagen med sin afdelingsleder – kontakt til Glostrup Politi og kørte derud med de interessante effekter. Han husker ikke, hvem han talte med. Under samtalen fik han det indtryk, at sagen ikke var henlagt, men sat i bero. Glostrup Politi virkede ikke interesserede, og han tog af sted igen. To til tre dage senere blev han imidlertid ringet op fra Glostrup Politi, som meddelte, at de havde vurderet sagen nærmere, og de var nået frem til, at han var velkommen til at komme ud og se deres materiale i sagen. Denne meddelelse overraskede ham, idet hans hensigt havde været, at det var Glostrup Politi, som skulle foretage yderligere efterforskning på grundlag af de effekter, som han præsenterede dem for. Han tog ud til Glostrup Politi og gennemså deres akter. Herefter overlod han eventuel videre efterforskning til Glostrup Politi, idet det ikke tilkom PET at foretage egentlig efterforskning af kriminelle aktiviteter. Efter et stykke tid fik han en melding fra Glostrup Politi om, at de havde genafhørt nogle vidner, der havde forklaret om nogle påfaldende biler på gerningstidspunktet, men forklaringerne var så forskellige, at de ikke kunne føre til videre. Han husker ikke, hvem han under forløbet havde kontakt med hos Glostrup Politi. Det har formentlig været personer på kriminalassistent niveau, som herefter har bragt oplysningerne videre op. Umiddelbart husker han ikke, at han skulle have udleveret fotos af nogle personer til Glostrup Politi.

Han blev foreholdt rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af ham, hvoraf bl.a. fremgår:

”...

Torsdag den 25. sept. 1980 henvendte jeg mig hos Glostrup Kriminalpoliti i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN.

Under denne ransagning fandt man et kort over København. På dette kort var der indtegnet nogle områder vest for København, hvilket drev tanken på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli d.å.

... blev kort sat ind i sagen og fik overdraget billeder af Jens Holger JENSEN og Niels JØRGENSEN med henblik på fremvisning af disse overfor bankdirektøren.

Senere erfarede det, at man hos Kriminalpolitiet havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd ”af den type”, og derfor mente man ikke, det ville have nogen betydning ved fremstillingen af disse to.

I den anledning henvendte jeg mig telefonisk torsdag den 9. okt. til afdelingslederen, ka. E. Aasberg, Glostrup Kriminalpoliti, overfor hvem jeg kort forelagde sagen.

Efter endt samtale bebudede Aasberg, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren.

... ”

Hertil forklarede han, at han ikke kan huske det beskrevne forløb i rapporten. Når han genlæser rapporten, kan han se, at tredje afsnit af det citerede kan misforstås. Afsnittet skal forstås således, at som følge af at man ikke i afdeling C havde fotos af Appel-gruppens medlemmer, rettede han henvendelse til en person i afdeling T, og denne person udleverede fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen til ham. Det var således ham selv, der skulle bringe fotografierne ud til Glostrup Politi. Han husker ikke, om han fulgte op på den refererede samtale af 9. oktober 1980 med Ernst Aasberg. Efterforskningen lå hos Glostrup Politi, og der var ikke mere, som han kunne gøre. Det er derfor ikke sandsynligt, at han fulgte op på sagen igen. Han tror, at Christian Medom fik at vide, at han havde henvendt sig til Glostrup Politi. Han er ikke bekendt med, om rejseafdelingen og regionalafdelingen fik adgang til akterne fra Glostrup-sagen.

Af rapport ”Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl.” udarbejdet af PET med continuation af 20. oktober 1980 fremgår bl.a., at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing inden ransagningen samme dag af Jens Holger Jensens lejlighed var til møde i Centralafdelingen, hvor Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og personkredsen omkring dem blev drøftet. Hertil forklarede han, at han ikke husker, om han deltog i mødet. Fra rapporten blev han foreholdt følgende:

”Fra reg. II blev det oplyst, at ”Rejseholdet” helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring JHJ og NJ i forbindelse med ovennævnte varemotorvogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen i Glostrup i JUN/JUL 80.”

Han forklarede hertil, at han ikke husker de konkrete drøftelser omkring arbejdsfordelingen mellem PET, rejseafdelingen og Århus Politi. PET havde i øvrigt et fortræffeligt samarbejde med rejseafdelingen i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv.

Han blev foreholdt rapport af 14. november 1980 udarbejdet af Christian Medom, hvori det bl.a. var anført, at fundet af et Krak bykort i Jens Holger Jensens lejlighed i Valby, hvor der på kortet var indtegnet ruter omkring Forstædernes

Bank i Glostrup, og omstændighederne i øvrigt påkrævede en efterforskning i forbindelse med gidseltagningen den 7. juli 1980, hvor en 60-årig bankdirektør i Forstædernes Bank i Glostrup var blevet taget som gidsel i den hensigt at frarøve banken 30 mio. kr. Hertil forklarede han, at han ikke husker rapporten. En sådan rapport ville tilgå hans afdeling, men han ville ikke nødvendigvis få den at se. Han erindrede om, at "PET ikke efterforsker, men indsamler oplysninger." Han ved ikke, om Centralafdelingen sikrede sig, at de nævnte oplysninger var tilgået Glostrup Politi.

AA¹³

AA har forklaret bl.a., at han i januar 1979 kom til PET's observationsafdeling, hvor han var, indtil han i august 1980 begyndte i terrorafdelingen, afdeling T. Her var han, indtil han i 1987 blev udstationeret i udlandet.

Han mindes, at man under efterforskningen omkring Jens Holger Jensens dødsfald mv. fandt spor, herunder nogle parykker, der pegede på, at Appel-gruppen muligvis var involveret i sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980, men han husker ikke nærmere herom. I PET havde man indtil da troet, at gruppen forberedte et terrorangreb i Danmark.

Poul Erik Illum Hansen¹⁴

Poul Erik Illum Hansen har forklaret bl.a., at han i juli 1975 kom til PET, hvor han var ansat indtil marts 2010. Hos PET begyndte han i observationsafdelingen, og fra 1977 til foråret 1981 var han i terrorafdelingen, afdeling T, hvorefter han frem til 1990 var i kontraspionageafdelingen.

Han var ikke i PET involveret i sagsbehandling i anledning af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Kort tid efter gerningstidspunktet blev han imidlertid som led i almindelig turnus udstationeret og gjorde i et halvt år tjeneste i Glostrup Politi. Her var han ikke tilknyttet efterforskningen af røveriet mv., men en kollega fra PET, Leon Mandal Jensen, kontaktede ham for at drøfte, om den nævnte gruppe danskere omkring Jens Holger Jensen kunne sættes i forbindelse med forbrydelsen. Det er også muligt, at det var ham, som kontaktede en kollega i PET. Det husker han ikke med sikkerhed, men på et tidspunkt kom en medarbejder fra PET til Glostrup Politi og gennemsøgte sagens akter. Han er ikke bekendt med, at nogen fra rejseafdelingen skulle have været hos Glostrup Politi i samme ærinde.

13 Protokol 26.

14 Protokol 29.

Han blev foreholdt rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår:

”...

Torsdag den 25. sept. 1980 henvendte jeg mig hos Glostrup Kriminalpoliti i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN.

Under denne ransagning fandt man et kort over København. På dette kort var der indtegnet nogle områder vest for København, hvilket drev tanken på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli d.å. [kriminalassistent Poul Erik Illum Hansens tjenestenummer] blev kort sat ind i sagen og fik overdraget billeder af Jens Holger JENSEN og Niels JØRGENSEN med henblik på fremvisning af disse overfor bankdirektøren.

Senere erfarede det, at man hos Kriminalpolitiet havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd ”af den type”, og derfor mente man ikke, det ville have nogen betydning ved fremstillingen af disse to.

I den anledning henvendte jeg mig telefonisk torsdag den 9. okt. til afdelingslederen, ka. E. Aasberg, Glostrup Kriminalpoliti, overfor hvem jeg kort forelagde sagen.

Efter endt samtale bebudede Aasberg, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren.

...”

Hertil forklarede han, at han ikke kan huske, at han fik overdraget fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, eller hvad han i givet fald gjorde med fotografierne, herunder om han talte med Ernst Aasberg herom, ligesom han ikke husker, om han hørte, hvorvidt fotografierne blev forevist for vidner. Han husker heller ikke i øvrigt yderligere omkring kontakten med PET og opfølgningen i Glostrup herpå, herunder hvem der var leder af efterforskningen af røveriet mv.

Efter at han i 1981 kom tilbage til PET, beskæftigede han sig ikke yderligere med Appel-gruppen, og der gik kun ganske kort tid, inden han skiftede fra afdeling T til kontraspionageafdelingen.

BB¹⁵

BB har forklaret bl.a., at han i 1979 blev ansat i PET's observationsafdeling. Et år senere rykkede han til terrorafdelingen, afdeling T, hvor han var i ca. to år, inden han kom til at beskæftige sig med PET's uddannelse af livvagter, samtidig med at han havde nogle særlige efterforskningsopgaver i afdeling T.

Oprindelig var Appel-gruppen ikke interessant som følge af andet end kontakten til PFLP. Imidlertid var der en dag en kollega, som så Jens Holger Jensens dødsannonce, og han husker, at en af teorierne var, at Jens Holger Jensen havde været i færd med at observere som forberedelse af et røveri, da han blev trafikdræbt. Han mindes ikke, at der ved efterfølgende ransagninger blev fundet spor, som pegede i retning af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980, men han husker godt, at der var nogle ting, som pegede i retning af Appel-gruppen som mulige gerningsmænd. PET's overvågning af gruppen var dog fortsat med fokus på den politiske forbindelse til PFLP.

Paul Erich Ropers¹⁶

Paul Erich Ropers har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat i en turnusstilling i PET, hvor han i 1975 blev fastansat i en stilling i afdeling C, uroafdelingen. Omkring et halvt år senere kom han til terrorafdelingen, hvor han var frem til 1984 alene afbrudt af en periode i Tønder Politi fra den 1. februar 1978 til den 1. december 1978. I 1984 skiftede han område i PET til bl.a. administrative opgaver og havde herefter ikke yderligere med terror at gøre.

Han husker, at PET i forbindelse med fund af bl.a. et kort med markeringer af steder i Glostrup i Jens Holger Jensens lejlighed tog kontakt til Glostrup Politi vedrørende en eventuel sammenhæng med sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Det var formentlig afdeling C, som tog kontakten til Glostrup Politi, og han har ikke noget nærmere kendskab hertil. Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik

15 Protokol 30.

16 Protokol 18.

på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at det ikke bringer yderligere frem i erindringen. Det skulle godkendes af en afdelingsleder, hvis der som her skulle udleveres fotos til en politikreds. I en alvorlig sag som Glostrup-sagen ville PET efter hans opfattelse give alle oplysninger, som man havde. Han er ikke bekendt med, om der var kontakt mellem Glostrup Politi og rejseafdelingen.

Hilbert Winther-Hinge¹⁷

Hilbert Winther-Hinge har forklaret bl.a., at han i 1966 begyndte i PET's afdeling 2, der beskæftigede sig med uro. Afdelingen skiftede under en omorganisering navn til afdeling C. Senere kom han på "russerholdet", og efterfølgende var han uddannelsesleder. Det kan godt passe, at han var uddannelsesleder fra 1976 til 1978. Derefter var han en kort overgang i observationstjenesten, inden han blev afdelingsleder i afdeling C, hvilket han var til ca. 1989/90. Mens han var afdelingsleder i afdeling C, blev afdelingen en kort overgang lagt sammen med afdeling T, der havde terror som arbejdsområde. Han var afdelingsleder i den sammenlagte afdeling. I forlængelse heraf kom han på ny til observationstjenesten.

Han er ikke bekendt med, om PET var involveret i efterforskningen eller på anden vis i sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980.

Han blev foreholdt rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere

17 Protokol 71.

havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Hertil forklarede han, at han kan se på det anførte tjenestenummer på rapporten, at den er udarbejdet af Leon Mandal Jensen, der var i afdeling C. Han erindrer ikke, at han dengang hørte om det i rapporten beskrevne, ligesom han ikke husker, hvordan der blev etableret kontakt mellem PET og Glostrup Politi i forbindelse med sagen. Han mindes ikke, hvad der var interessant ved det i rapporten nævnte kort over København.

Poul Mose Hansen¹⁸

Poul Mose Hansen har forklaret bl.a., at han fra årsskiftet 1978/79 til 1985/86 var politifuldmægtig i PET. Da han blev ansat, bestod juristgruppen af politimester Ole Stig Andersen, vicepolitimester Niels Schmidt, politifuldmægtigene Niels Christiansen og Arne Stevns samt ham selv. Fra omkring september 1979 hørte afdeling T og C, der tog sig af overvågning af henholdsvis international terrorisme og ekstremisme inden for landets grænser, under hans referat.

Han blev foreholdt kartotekskort fra PET, hvoraf bl.a. fremgår:

...
Møder i juli 1980
7/mislyk. Gidseltagn. Mod bestyr. Af Forstæd.s Bank, Glostrup.
*[Journalnummerhenvi-
 sning til operationen vedrørende brandattentaterne
 mv. i Århus]*
 ..."

Hertil forklarede han, at han ikke ved, hvem der har foretaget indførslen, eller hvornår det er sket.

Man blev opmærksom på den eventuelle sammenhæng mellem brandattentaterne mv. i Århus og sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 i forbindelse med fundet af et Krak-kort under ransgning i Jens Holger Jensens lejlighed. I den forbindelse kontaktede PET Glostrup Politi.

18 Protokol 8.

PET havde ikke hånd om efterforskningen i Glostrup-sagen, og han kender derfor ikke til baggrunden for, at sporene ikke førte til noget.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J. Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke husker bilaget. Indholdet er imidlertid helt i overensstemmelse med holdningen i PET om, at der ikke skulle holdes noget tilbage over for det stedlige politi. Han er ikke klar over, om de nævnte fotos blev forevist for bankdirektøren, eller om man fra PET fulgte op herpå. Han er ikke bekendt med, om rejseafdelingen, som var udstationeret i Århus, tog kontakt til Glostrup Politi.

Foreholdt rapport af 14. november 1980 "Vedr.: Orientering om operation ..." udarbejdet af Christian Medom, forklarede han, at en sådan sammenfattende rapport ville tilgå ham, og den vil også være tilgået både afdeling T og C. Han blev foreholdt kartotekskort fra PET, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"14/11-80 Årh. orient. om oper. ... m.v. Un.ransagn.hos Jens Holger JENSEN ... er der fund. effekt., der tyd.på delt. i mislyk.gidseltagn. mod bestyr. af Forstæd.s Bank, Glostrup 7/7-80.

[journalnummeret på operationen i Århus]

..."

Hertil forklarede han, at han ikke ved, om det er ovennævnte sammenfattende rapport af 14. november 1980, der er omtalt på kartotekskortet. Han ved ikke med sikkerhed, hvem der førte kartotekskort af denne art. Han husker ikke, om PET i forbindelse med den sammenfattende rapport fulgte op over for Glostrup

Politi. Umiddelbart kan han ikke forestille sig, at det var tilfældet. PET skulle have haft en konkret anledning til at henvende sig igen, og der forelå ikke noget så markant, at der var grund til at spørge: "Hvorfor gør I ikke brug af dette bevis?".

Niels Gudmund Riskær Schmidt¹⁹

Niels Gudmund Riskær Schmidt har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat som fuldmægtig i PET. De var på det tidspunkt tre jurister i PET. Et af hans ansvarsområder var subversion, hvorunder bl.a. den senere terrorafdeling T, som han oprettede, henhørte. Fra 1977 til 1983 var han vicepolitimester i PET, inden han blev politimester i Grønland.

Han blev foreholdt kartotekskort fra PET, hvoraf bl.a. fremgår:

"...
Møder i juli 1980
7/mislyk. Gidseltagn. Mod bestyr. Af Forstæd.s Bank, Glostrup.
[journalnummerhenvielse til operationen vedrørende brandattentaterne
mv. i Århus]
 ..."

Hertil forklarede han, at han ikke kender til kartotekskort af denne karakter. Han er derfor ikke klar over, hvordan indførsler på dem er blevet håndteret.

Af rapport af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi "i anledning af resultater vedr. ransagning hos J.Holger JENSEN". Under denne ransagning havde man fundet et kort over København med indtegnede områder vest for København, hvilket havde drevet tanken hen på bortførelsen af en bankdirektør fra Forstædernes Bank den 7. juli 1980. En medarbejder hos Glostrup Politi angivet med sit tjenestenummer fra PET var kort blevet sat ind i sagen og havde fået overdraget billeder af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen med henblik på fremvisning af disse for bankdirektøren. Senere havde man hos PET erfaret, at man hos Glostrup Politi havde resolveret, at billederne ikke skulle vises, idet bankdirektøren og hans hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", og derfor mente man hos Glostrup Politi ikke, det ville have nogen betydning "ved fremstillingen af disse to". I den anledning havde PET-medarbejderen henvendt sig telefonisk til afdelingslederen i Glostrup Politi, kriminalassistent

19 Protokol 9.

Ernst Aasberg, over for hvem han kort havde forelagt sagen. Efter endt samtale havde Ernst Aasberg bebudet, at han ville foranledige de omtalte billeder forevist for bankdirektøren. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke mindes dette bilag, ligesom han ikke har nogen erindring om, at PET gav Glostrup Politi oplysning om gruppens mulige forbindelse til sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Det er først i forbindelse med omtale i pressen af denne kommissions afhøringer, at han er blevet opmærksom herpå. Han hørte ikke dengang noget om, hvorvidt rejseafdelingen henvendte sig til Glostrup Politi.

Ole Stig Andersen²⁰

Ole Stig Andersen har forklaret bl.a., at han fra august 1975 til slutningen af 1984 var politimester i PET.

Han blev orienteret om, at Jens Holger Jensen omkom ved et færdselsuheld, idet han sad i en bil, der blev påkørt. Yderligere erindring herom har han ikke, herunder hvor i landet han døde, og hvad de nærmere omstændigheder var i forbindelse hermed, samt om der i den efterfølgende efterforskning var spor, som pegede i retning af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Derimod husker han, at der var etableret et samarbejde med Århus Politi om efterforskning af brandattentaterne mv. Han husker ikke enkeltheder herom. Han husker kun svagt, at rejseafdelingen var indblandet i efterforskningen. Han husker ikke, hvordan efterforskningen blev tilrettelagt, hvis han var blevet orienteret om dette. Han blev foreholdt, at det af telex af 14. oktober 1980 fra Christian Medom til Centralafdelingen bl.a. fremgår:

“...

Jeg redegjorde for den dispositionsplan, der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der formentlig henvender sig til Jydsk Autocenter... i den hensigt at faa udbetalt penge for salg af dodge varemotorvogn ..., der ejes af aksel mortensen.

...”

Hertil forklarede han, at når det er angivet, at han havde godkendt dispositionsplanen, så vil han ikke kunne afvise dette. Han husker imidlertid ikke noget herom. I nogle tilfælde kunne politimesterens tjenestenummer også være en betegnelse for Centralafdelingen som sådan.

20 Protokol 35.

3.2.4 Kommissionens sammenfatning

I det følgende sammenfatter kommissionen – på grundlag af den ovenfor gengivne dokumentation og vidneforklaringerne – det sandsynlige forløb vedrørende efterforskningen af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980.

Mandag den 7. juli 1980 omkring kl. 17.00 trængte flere ukendte gerningsmænd ind i hjemmet hos bankdirektøren for Forstædernes Bank i Glostrup, idet de foregav at være polititjenestemænd. Umiddelbart efter at være kommet ind overfaldt gerningsmændene bankdirektøren, hans hustru og barnebarn på 8 år. Hustruen og barnebarnet blev lukket ned i kælderen, hvor de blev kneblet og fastlænket med håndjern til et jernrør. Gerningsmændene forsøgte ved anvendelse af vold og trusler over for bankdirektøren, herunder trusler om at skyde hustruen og barnebarnet, at få bankdirektøren til at skaffe adgang til bankboksen i Forstædernes Bank, hvor der angiveligt skulle ligge et større millionbeløb. Det mislykkedes imidlertid, idet bankdirektøren ikke havde adgang til at åbne bankboksen alene. Herefter kørte gerningsmændene bankdirektøren tilbage til hans hjem, hvor han også blev anbragt i kælderen, kneblet og iført håndjern. Da gerningsmændene havde forladt huset, fik bankdirektørens hustru sig frigjort, og hun tilkaldte politiet.

De forurettede forklarede til politiet bl.a., at gerningsmændene var i trediveerne og havde været dansk- og engelsktalende. En af gerningsmændene havde et sydlandsk udseende. Gerningsmændene, der havde været bevæbnet med pistol, havde anvendt walkie-talkies, som angiveligt i hvert fald til dels fungerede som politiradio. En af gerningsmændene havde indsat øresnegl i det ene øre og talte i en mikrofonlignende genstand. Muligvis havde gerningsmændene båret paryk. Under dele af forløbet havde gerningsmændene været iført masker bestående af gult stof, der var trukket ned over pande og øjne.

En række vidner beskrev med forskellige variationer bl.a., at de i området omkring bankdirektørens bopæl og Forstædernes Bank i gerningstidsrummet og på tidspunkter forinden havde set en varebil VW (folkevognsrugbrød) uden vinduer i siderne og tildækket bagrude. Der blev angivet forskellige farver på den eller de varebiler, som vidnerne havde set. De oplyste farver var vissengrøn, mellemblå, mørkeblå, grå/blå, blågrøn, lyseblå og græsgrøn. Vidnerne beskrev desuden med variationer i gerningstidsrummet at have set en mand (kan have været flere) med fyldigt hår, kraftigt sort overskæg og solbrunt ansigt, "ansigtsfarve som en sydlænding" "typisk sydlænding", 25-30 år, nogle angav op til 40 år. Vidner havde set en mand med en walkie-talkie. Et vidne havde set en mand, der lignende en italiener, med øresnegl, ligesom et vidne havde set en ung mand, der

antageligvis brugte høreapparat, idet han havde en ledning ned foran brystet fra øret. Yderligere et vidne havde gjort lignende iagttagelser vedrørende øresnegl og ledning. Et vidne havde observeret, at en af mændene i bilen med bankdirektøren havde båret paryk. Et andet vidne bemærkede, at en af de formodede gerningsmænd formentlig havde båret paryk, idet håret så kunstigt ud. Et vidne havde set en mand af sydlandsk udseende stå i en telefonboks i tyve minutter fra kl. 17.15. Manden, der havde kraftigt sort hår og kortklippet sort skæg, havde talt i walkie-talkie, som han havde haft i inderlommen af sin jakke, og han havde haft en øresnegl i øret. Manden havde kigget over mod bl.a. Forstædernes Bank.

I forbindelse med politiets undersøgelse af gerningsstedet mv. blev der bl.a. sikret et brudstykke af et fingeraftryk fra en telefonkolbe i den telefonboks, hvorfra en af gerningsmændene angiveligt havde telefoneret. Desuden blev der sikret et brudstykke af et fingeraftryk fra et glas, der havde stået på køkkenbordet i bankdirektørens hus. Endelig var der sikret et brudstykke af et fingeraftryk fra bankdirektørens bil, som gerningsmændene havde anvendt til kørsel til banken.

Bankdirektøren, hans hustru og barnebarn gennemgik den 8. og den 11. juli 1980 fototeket på politigården i København. De udtog personer af både dansk og udenlandsk herkomst. Ingen af Appel-gruppens medlemmer fandtes på daværende tidspunkt i fototeket. Af et udateret resumé, som efter sit indhold må antages at være et slutresumé, vedrørende Glostrup-forholdet fra Glostrup Politi fremgår bl.a., at bankdirektørens hustru udtog 32 fotografier som "typer". Disse fotografier blev anvendt ved forevisninger for andre vidner i det videre forløb. Det kan konstateres, at Glostrup Politi ikke fik noget gennembrud i sagen.

Jens Holger Jensen blev den 15. september 1980 dræbt i et trafikuheld i Århus. Som det fremgår af kapitel 3, afsnit 3.1, skete uheldet, mens Jens Holger Jensen holdt stille i en lysegrøn VW lukket varevogn på en vigeplads. Vigepladsen var omtrent ud for møbelforretningen Cebra, der blev sat i brand natten mellem den 16. og 17. september 1980. Organisationen Danmarks Socialistiske Befrielsehær (DSB) tog ved bemalinger i nærheden af Cebra ansvaret for branden. På grund af uheldsstedets placering i forhold til møbelforretningen indledte Århus Politi den 18. september 1980 undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, der var ejer af varevognen, som mulige gerningsmænd til branden. Dagen inden havde Århus Politi anmodet om assistance fra Rigspolitiets rejseafdeling til efterforskning af branden i møbelforretningen og en række tidligere brande og hærværksforhold i Århus-området, som man antog, at DSB stod bag.

I PET's Centralafdeling blev en medarbejder den 19. september 1980 opmærksom på Jens Holger Jensens død. Centralafdelingen kontaktede herefter regi-

onalafdelingen i Århus, der som bl.a. forklaret af kriminalassistent Christian Medom fra regionalafdelingen allerede var involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus,²¹ og anmodede bl.a. om kopi af politirapport vedrørende trafikuheldet og fingeraftryk af Jens Holger Jensen.

Varevognen fra trafikuheldet blev samme dag ransaget af Christian Medom og andre. Der blev herunder bl.a. fundet en transportabel radiomodtager og udstyr, der tydede på, at varevognens radioanlæg var indrettet således, at det kunne aflytte politiets udstyr. Desuden blev der fundet en dags dato-kvittering modtaget af en Axel Mortensen vedrørende et lejermål beliggende Åboulevarden 31, 1. i København. I nærheden af varevognen var der blevet fundet en øresnegl. Christian Medom skrev samme dag under på en rapport fra Århus Politi bl.a. vedrørende trafikdrabet og Jens Holger Jensens mulige tilknytning til DSB.

Det kan heraf udledes, at der straks fra det øjeblik, hvor PET blev opmærksom på Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens mulige tilknytning til DSB, var et samarbejde mellem Århus Politi og PET vedrørende efterforskningen heraf. Dette skal ses i lyset af det tidligere nævnte allerede etablerede samarbejde mellem PET og Århus Politi i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv.

Samme dag – den 19. september 1980 – mødte anklagemyndigheden ved Christian Medom i Retten i Århus og fik tilladelse til ransagning af bl.a. Jens Holger Jensens lejlighed i Valby. Retten tillod indgrebene under henvisning til bl.a. foreliggende oplysninger om Jens Holger Jensens tilknytning til en organisation, hvis medlemmer med føje var sigtet for overtrædelse af den dagældende bestemmelse i straffelovens § 114, stk. 1, om terrorisme og oplysninger om hans tilstedeværelse den 15. september 1980 i umiddelbar nærhed af en ejendom, der blev udsat for ildspåsættelse.

Den 19. september 1980 fik PET også optaget fingeraftryk af Jens Holger Jensen i krematoriet.

Christian Medom og to medarbejdere fra PET foretog den 20. september 1980 ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby. Under ransagningen blev der fundet et Krak-kort, hvor bl.a. gerningsområdet for gidseltagningen og for søget på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 var cirklet ind.

21 Se kapitel 3, afsnit 3.1.

Kriminalassistent Leon Mandal Jensen fra PET's afdeling C henvendte sig den 25. september 1980 til Glostrup Politi og oplyste om fundet af Krak-kortet under ransagningen i Jens Holger Jensens lejlighed, idet indtegningerne på kortet havde givet mistanke om, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen kunne være involveret i forbrydelserne begået den 7. juli 1980. Leon Mandal Jensen gav fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen til kriminalassistent Poul Erik Illum Hansen med henblik på forevisning for bankdirektøren. Poul Erik Illum Hansen var på det tidspunkt udstationeret hos Glostrup Politi fra en stilling i PET. På et senere tidspunkt blev Leon Mandal Jensen bekendt med, at man hos Glostrup Politi havde besluttet, at fotografierne af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen ikke skulle vises for bankdirektøren, idet bankdirektøren og dennes hustru havde udtaget 30-40 billeder af mænd "af den type", hvorfor forevisning af fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen ikke "ville have nogen betydning". Leon Mandal Jensen henvendte sig derfor den 9. oktober 1980 til kriminalassistent Ernst Aasberg fra Glostrup Politi og forelagde ham sagen. Efter samtalen oplyste Ernst Aasberg, at han ville foranledige fotografierne af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen forevist for bankdirektøren.

Henset hertil finder kommissionen, at det kan lægges til grund, at PET videregav oplysninger til Glostrup Politi om PET's mistanke vedrørende Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens mulige tilknytning til Glostrup-forholdet, og at PET i den forbindelse udleverede fotos af dem til Glostrup Politi med henblik på forevisning for bankdirektøren.

Efter rapporter af 4. januar 1990 vedrørende forevisning af fotomapper for bankdirektøren, hans hustru og barnebarn i forbindelse med efterforskningen efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor kan det, som der er redegjort for senere i denne sammenfatning, imidlertid lægges til grund, at fotografierne aldrig blev forevist for de forurettede. Det har ikke ved vidneforklaringer eller i øvrigt været muligt for kommissionen at afklare den nærmere baggrund for, at Glostrup Politi traf beslutning om ikke at forevise fotografierne af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen for bankdirektøren i 1980. Dette skal ses i lyset af, at flere centralt placerede personer hos Glostrup Politi af naturlige årsager ikke har kunnet afhøres. Endvidere har flere vidner navnlig som følge af den lange tid, der er gået, siden begivenhederne fandt sted, haft begrænset erindring om væsentlige omstændigheder. Det kan dog bemærkes, at Erik Lassen fra Glostrup Politi har forklaret bl.a., at han var ansvarlig for efterforskningen af Glostrup-forholdet frem til den 1. marts 1981, og hvis han havde været bekendt med henvendelsen fra PET, herunder forslaget om at vise de nævnte fotografier for vidner i sagen, ville han have modsat sig det, idet man herved risikerede at øde-

lægge barnebarnets vidneudsagn, og barnebarnet var hovedvidnet i sagen. Ved at vise hende fotografierne ville man ødelægge en rigtig konfrontation.

Leon Mandal Jensen har forklaret bl.a., at han efter ovennævnte henvendelse til Glostrup Politi overlod eventuel videre efterforskning til Glostrup Politi, idet det ikke tilkom PET at foretage egentlig efterforskning af kriminelle aktiviteter.

Hertil bemærker kommissionen, at dette var i overensstemmelse med ansvarsfordelingen efter den dagældende § 114 i retsplejeloven som redegjort for i kapitel 3, afsnit 3.1.4, hvorefter det var den lokale politimester, der havde ansvaret for efterforskningen af en konkret straffesag i politikredsen. Der var derfor ikke grundlag for, at PET foretog yderligere efterforskningsskridt vedrørende den konkrete sag, uden at det skete efter anmodning fra Glostrup Politi.

Efter kommissionens opfattelse ydede PET således med Leon Mandal Jensens henvendelse vedrørende mistanken mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen den bistand til Glostrup Politi, som PET burde på dette tidspunkt. Glostrup Politi havde herefter mulighed for at anmode PET om yderligere bistand samt at indlede en efterforskning mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen.

På et kartotekskort hos PET er der vedrørende juli måned 1980 indført, at der den 7. var en mislykket gidseltagning mod "bestyreren af Forstædernes Bank" i Glostrup, og der er i den forbindelse en journalnummerhenvielse til PET's operation vedrørende brandattentaterne mv. i Århus. Efter forklaringerne herom, og idet der ingen tegn er på, at PET havde mistanke mod Appel-gruppen vedrørende Glostrup-forholdet før end fundet af ovennævnte Krak-kort hos Jens Holger Jensen, finder kommissionen, at det kan lægges til grund, at indførslen på kartotekskortet først er sket på et tidspunkt efter den 20. september 1980.

Leon Mandal Jensen henvendte sig den 29. september 1980 – på baggrund af den tidligere nævnte dags dato-kvittering til en Axel Mortensen vedrørende et lejemål – til den ejendomsmægler, der havde formidlet udlejningen. Desuden henvendte Leon Mandal Jensen sig til udlejeren. Forevisning af fotos førte frem til, at Axel Mortensen sandsynligvis var identisk med Jens Holger Jensen, og af et brev hos udlejeren fremgik, at Axel Mortensen var registreret som ejer af en Dodge-varevogn.

Kriminalkommissær Ernst Søndergaard Pedersen og kriminalassistent Arne Siezing fra Rigspolitiets rejseafdeling blev udkommanderet den 6. oktober 1980 for at bistå Århus Politi med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus.

Som redegjort for i kapitel 3, afsnit 3.1.4 skete efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus på politimesteren i Århus' ansvar i et samarbejde mellem Århus Politi, rejseafdelingen og PET. Efter vidneforklaringer og indholdet af skriftligt materiale kan kommissionen konstatere, at alle væsentlige oplysninger vedrørende mistanken mod Appel-gruppen fremgår af materialet, herunder rapporter til retten. Dette materiale var kendt af Århus Politi og rejseafdelingen, og det kan efter kommissionens opfattelse således lægges til grund, at PET videregav alle oplysninger af betydning vedrørende mistanken om Appel-gruppens eventuelle tilknytning til Glostrup-forholdet til det almindelige politi.

Forhandleren af Dodge-varevognen tilhørende Axel Mortensen oplyste den 8. oktober 1980 til politiet bl.a., at Axel Mortensen havde købt varevognen i begyndelsen af juni 1980 for 62.890 kr. Varevognens kilometertæller havde vist 18.831 km på salgstidspunktet. Forhandleren havde fået varevognen retur fra Axel Mortensen i august 1980, og det var blevet aftalt, at han skulle sælge den for 47.000 kr. med tillæg af moms. Ved returneringen af varevognen stod kilometertælleren på mellem 19.500 km og 19.600 km.

Efterforskerne i Århus besigtigede den 13. oktober 1980 Dodge-varevognen. Ved besigtigelsen blev det bl.a. konstateret, at det var en lukket metalblå kas-sevogn. Vognen var således indrettet, at der kunne opsættes gardin for bag- og sideruderne. Udvendig var der monteret en antenneholder/fod med gevind til selve antennen.

Rigspolitiets tekniske afdeling undersøgte den 14. oktober 1980 Dodge-varevognen med henblik på at sikre fingeraftryk. Der blev kun fundet brugbare finger/håndaftryk på overkanten og siden af venstre baghjuls-kasse i varekabinen. Brudstykkerne blev sendt til Centralafdelingen for Identifikation (CFI).

Det fuldstændige forløb vedrørende efterforskningen af Axel Mortensen-spo-ret er gennemgået i kapitel 3, afsnit 3.1.4, hvortil der i øvrigt henvises, idet den resterende del af denne efterforskning ikke havde nævneværdig betydning for efterforskningen af Glostrup-forholdet med undtagelse af en tvist om Niels Jør-gensens afgivelse af fingeraftryk under en sag, der omtales senere, rettet mod Peter Døllner.

Ved kendelse af 16. oktober 1980 fra Retten i Århus fik politiet ved Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen tilladelse til at ransage Jens Holger Jensens lejlighed i Valby på ny samt i forbindelse hermed at beslaglægge det tidligere nævnte Krak-kort med indtegninger omkring gerningsområdet i Glostrup-forholdet. Der blev i rettens kendelse ikke henvist til mistanken vedrørende Ap-

pel-gruppens eventuelle tilknytning til Glostrup-forholdet. Mistankegrundlaget vedrørte alene brandtattentaterne mv. i Århus. Christian Medom mødte i retten for anklagemyndigheden. Heraf ses, at efterforskningen vedrørende mistanken om Appel-gruppens eventuelle tilknytning til Glostrup-forholdet skete i samarbejde mellem PET og rejseafdelingen. Det har af de tidligere nævnte grunde ikke været muligt for kommissionen at fastlægge med nogen sikkerhed, om Glostrup Politi i noget omfang var inddraget i PET's og rejseafdelingens efterforskning vedrørende Glostrup-forholdet, eller om Glostrup Politi alene blev orienteret efterfølgende om resultaterne heraf.

PET's regionalafdeling i Århus meddelte omkring den 17. oktober 1980 til Centralafdelingen, at rejseafdelingen helt og holdent ville overtage efterforskningen vedrørende Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens tilknytning til Dodge-varevognen, idet der kunne være en forbindelse til røveriet og gidseltagningen i Glostrup den 7. juli 1980. Det kan imidlertid konstateres, at det ikke gik sådan, idet det fremgår af det efterfølgende forløb, at PET fortsat var involveret i efterforskningen vedrørende Dodge-varevognen.

Kriminalassistent Søren Peter Kornerup fra Rigspolitiets rejseafdeling ankom den 20. oktober 1980 til Århus, hvor han skulle assistere Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing som kontormand, og hans primære opgaver var at journalisere og ordne alle praktiske opgaver.

Ernst Søndergaard Pedersen, Arne Siezing og en medarbejder fra PET's centralafdeling foretog den 20. oktober 1980 den af retten tilladte genransøgning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby. Krak-kortet med indtegninger i Glostrup-forholdets gerningsområde blev beslaglagt under ransøgningen. Ud over indtegningerne i Glostrup var der krydset af ved nogle adresser i bl.a. Hellerup. Afslutningsvis blev det i PET's rapport om ransøgningen anført, at ransøgningen var blevet foretaget i rejseafdelingens navn, ligesom de beslaglagte genstande ville blive undersøgt via rejseafdelingen.

Arne Siezing udarbejdede en opsummerende rapport af 23. oktober 1980, der i overskriften angav at vedrøre Jens Holger Jensen og omhandle Glostrup-forholdet. Af rapporten fremgår bl.a., at den var udarbejdet på grundlag af akter fremsendt fra Glostrup Politi. Det kan heraf udledes, at der forinden havde været kontakt mellem rejseafdelingen og Glostrup Politi. Det har af de tidligere nævnte grunde, herunder den forløbne tid siden forholdet blev begået, ikke været muligt for kommissionen at fastlægge det nærmere indhold af denne kontakt. Selve rapporten er alene en opsummering af Glostrup Politis akter og indeholder ud over overskriften således intet om Appel-gruppen og dens medlemmer.

Der er heller ikke i øvrigt nogen overvejelser om eventuelt mistænkte i sagen. Rapporten har fokus på de(n) varevogn(e), som gerningsmændene anvendte, signalement af gerningsmændene og gerningsmændenes anvendelse af walkie-talkies, herunder øresnegl. Det vil sige i vidt omfang spor, der også optrådte i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. Henset til rapportens overskrift må det anses for sandsynligt, at disse oplysninger var fremhævet for at belyse Appel-gruppens eventuelle tilknytning til Glostrup-forholdet. Imidlertid må videreformidlingen af rejseafdelingens og PET's mistanke mod Appel-gruppen vedrørende Glostrup-forholdet henset til det beskrevne indhold af rapporten være sket på anden vis.

Arne Siezing har om ovennævnte rapport forklaret bl.a., at den skulle danne baggrund for, at Glostrup Politi kunne gå i gang med en efterforskning mod de interessante personer, idet rejseafdelingen ikke selv havde mulighed for at efterforske i Glostrup, da politikreds 1-8, hvortil Glostrup hørte, lå uden for rejseafdelingens område.²²

I en PET-rapport af 14. november 1980 opsummerede Christian Medom baggrunden for mistanken mod Appel-gruppen vedrørende Glostrup-forholdet. Der blev peget på Dodge-varebilen tilhørende Axel Mortensen, det lysegrønne folkevognsrugbrød, som Jens Holger Jensen blev trafikdræbt i, fundet af en bærbar radio med øresnegl ved varevognen, fundet af Krak-kortet med indtegninger i Glostrup-området, gruppens kontakt med PFLP sammenholdt med, at der ifølge vidner deltog en sydlænding i Glostrup-forholdet, og at forskellige vidner omtalte et lysegrønt folkevognsrugbrød og en lyseblå varevogn. Det kan konstateres, at dette mistankegrundlag ikke indeholdt yderligere, end hvad rejseafdelingen senere opsummerede i rapporter, hvilket understøtter kommissionens tidligere anførte konklusion om, at rejseafdelingen var bekendt med alle væsentlige oplysninger vedrørende mistanken om Appel-gruppens tilknytning til Glostrup-forholdet. Det kan således lægges til grund, at PET ikke tilbageholdt oplysning-

22 Af dagældende kundgørelse B, nr. 1 af 20. november 1974 om bistandsydelse mv. fra Rigspolitiet fremgår af punkt 10, som ifølge brev af 6. december 2012 fra Rigspolitiet til kommissionen regulerede bistand til bl.a. Glostrup Politi i sager om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri, at når sagen ikke straks var fuldt opklaret og gerningsmanden sikret, skulle der uophødeligt gives melding til Københavns opdagelsespoliti, hvorfra der straks skulle afgives en leder med et antal kriminalpolititjenestemænd. Af punkt 11, som regulerede bistand til de kredse, der ikke var omfattet af punkt 10, fremgik, at såfremt rigspolitichefen fandt det fornødent, ville der fra rejseafdelingen eller fra en politikreds – efter forhandling mellem rigspolitichefen og politimesteren (politidirektøren i København) i vedkommende kreds – hurtigst muligt blive afgivet kriminalpolitipersonale til bistand for det stedlige politi. Det ses heraf, at hvis Glostrup Politi skulle have bistand, var det som udgangspunkt Københavns Politi, der skulle yde denne bistand.

ger over for det almindelige politi vedrørende efterforskningen i anledning af Glostrup-forholdet.

Ifølge Ernst Søndergaard Pedersens dagbog var rejseafdelingen den 14. november 1980 til møde med Glostrup Politi vedrørende Glostrup-forholdet. Det har ikke været muligt for kommissionen at fastlægge det nærmere indhold af dette møde. Det må imidlertid – uanset Erik Lassens forklaring om omstændighederne i forbindelse med Glostrup Politis kontakt til politiet i Århus – anses for sandsynligt, at rejseafdelingen på et sådant møde har orienteret om rejseafdelingens og PET's efterforskningsresultater vedrørende Appel-gruppens eventuelle tilknytning til Glostrup-forholdet. Ved denne vurdering har kommissionen lagt vægt på bl.a. indholdet af nedennævnte rapporter af 19. og 21. november 1980 fra Glostrup Politi, hvoraf Jens Holger Jensens navn fremgår. Hertil kommer Glostrup Politis viden fra PET's henvendelse den 25. september 1980 vedrørende Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen. Hvad Glostrup Politi eventuelt foretog sig i anledning af det nævnte møde, har det ikke været muligt at fastlægge ud over i det nedenfor nævnte sparsomme omfang.

Ernst Aasberg skrev den 19. november 1980 i en rapport fra Glostrup Politi vedrørende Glostrup-forholdet bl.a., at man i forbindelse med rejseafdelingens efterforskning i andre sager havde fundet frem til en mulig personkreds, der var angivet med forskellige lokaliteter i det storkøbenhavnske område. Denne rapport er sandsynligvis skrevet på baggrund af ovennævnte møde den 14. november 1980 mellem rejseafdelingen og Glostrup Politi.

Yderligere skrev Ernst Aasberg i rapport af 21. november 1980 om Glostrup-forholdet, at han og yderligere en medarbejder fra Glostrup Politi i forbindelse med indtegnede områder på et kort, formentlig foretaget af afdøde Jens Holger Jensen, havde foretaget undersøgelser i to områder. Af rapporten fremgik, at det var andre områder end der, hvor Glostrup-forholdet var begået. Man havde bl.a. set efter, om der var pengeinstitutter i de indtegnede områder.

På grundlag af disse rapporter af 19. og 21. november 1980 kan det lægges til grund, at Glostrup Politi blev orienteret af rejseafdelingen om mistanken mod Appel-gruppen, og at Glostrup Politi foretog visse begrænsede efterforsknings-skridt i anledning heraf. Kommissionen har ikke fundet andre bilag, der kan belyse, hvilke yderligere tiltag Glostrup Politi eventuelt gjorde i forhold til Appel-gruppen, eller hvilke overvejelser man gjorde sig.

Henset til den beskrevne ansvarsfordeling mellem Glostrup Politi samt PET og rejseafdelingen i forbindelse med efterforskning af konkrete straffesager finder

kommissionen, at det efter rejseafdelingens og PET's henvendelser til Glostrup Politi om mistanken mod Appel-gruppen var op til Glostrup Politi at foretage den videre efterforskning mod Appel-gruppen og eventuelt i den forbindelse anmode Københavns Politi og PET om assistance hertil, hvilket der ikke er fundet nogen tegn på, at Glostrup Politi gjorde.

I en rapport af 28. november 1980 fastslog CFI, at de tidligere omtalte finger/håndaftryk sikret fra Dodge-varevognen ikke hidrørte fra Jens Holger Jensen.

PET's afdeling C nævnte i sin årsberetning for 1980 vedrørende undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl. bl.a., at rejseafdelingen helt og holdent ville overtage efterforskningen vedrørende Axel Mortensens varevogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til Glostrup-forholdet. Denne bemærkning ses at være taget fra tidligere nævnte rapport af 17. oktober 1980 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen. Der var således intet nyt om Glostrup-forholdet i årsberetningen.

Også regionalafdelingen i Århus nævnte i sin årsberetning for 1980 mistanken mod Appel-gruppen i forbindelse med Glostrup-forholdet. Der var ikke nye oplysninger konkret om mistanken vedrørende Glostrup-forholdet, men det blev omtalt, at der var igangværende undersøgelser omkring Niels Jørgensens og Jens Holger Jensens økonomiske forhold, hvilket havde bragt for dagen, at de havde haft et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter, som de havde haft. Afslutningsvis blev det bemærket, at efterforskningen bl.a. vedrørende Jens Holger Jensen var blevet udført i et godt samarbejde mellem Århus Politi, rejseafdelingen og PET's regionalafdeling i Århus. Dette understøtter, at der ikke var blevet etableret et egentlig samarbejde med Glostrup Politi. Desuden kan det udledes, at PET og rejseafdelingen gik videre med sporet vedrørende Appel-gruppens eventuelle involvering i berigelseskriminalitet.

Ved en rapport af 6. januar 1981 anmodede rejseafdelingen i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. Retten i Århus om at pålægge flere pengeinstitutter at meddele politiet, hvilke arrangementer de havde haft med Jens Holger Jensen. Arne Siezing og en medarbejder fra PET mødte i retten ved anmodningens behandling. I anmodningen blev der bl.a. henvist til mistanken vedrørende Glostrup-forholdet og forløbet vedrørende Axel Mortensen. Desuden blev der henvist til, at fremgangsmåden ved røveriet i Glostrup svarede til to andre uopklarede røverier i København. Det drejede sig om røverier den 9. december 1975 mod SID, Nordre Fasanvej, København NV, med et udbytte på ca. 500.000 kr. og den 2. september 1976 mod Postkontoret, Lyrskovgade, København V. I begge tilfælde var der tilsyneladende brugt flere varevognstyper, falsk førerbevis

mv. Ved røveriet i Lyrskovgade havde gerningsmændene været maskeret med masker, der kunne være lig dem, som anvendes af brandvæsenets røgdykkere, og Jens Holger Jensen var da røgdykker i Gentofte Kommunes Brandvæsen. Der blev i rapporten også henvist til, at det var konstateret, at Jens Holger Jensen i 1976 havde erhvervet ejendommen Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på 40.000 kr., og at det fremgik af selvangivelser, at han ikke havde haft rådighed over et sådant beløb. Mistankegrundlaget vedrørende Glostrup-forholdet var opsummeret, og der blev peget på, at der hos Jens Holger Jensen var fundet en kortbog, hvori der bl.a. var sket indtegnning af det område, hvor bankdirektøren havde bopæl, og banken var beliggende, at Jens Holger Jensen blev trafikdræbt i en varevogn af samme farve og type, som den, der var blevet brugt i Glostrup, at der i varevognen havde ligget en walkie-talkie, der kunne svare til en, som gerningsmændene i Glostrup var set i besiddelse af, at Jens Holger Jensen eller personkredsen omkring ham i juni 1980 havde anskaffet en anden varevogn, der blev købt kontant for 62.000 kr., at denne varevogn blev leveret tilbage til forhandleren nogle uger efter Glostrup-forholdet, hvor den kun havde kørt 900 km, og at begge de omhandlede varevogne var forsynet med tagantenner, hvortil der kunne sluttes walkie-talkie.

Henset til, at der mødte en medarbejder fra så vel rejseafdelingen som PET i retten, kan det slutes, at efterforskningen vedrørende Appel-gruppens mulige tilknytning til grov berigelseskriminalitet på dette tidspunkt skete i et samarbejde mellem rejseafdelingen og PET, og det kan konstateres, at rejseafdelingen havde kendskab til alle oplysninger, der begrundede mistanken om, at Appel-gruppen eventuelt stod bag Glostrup-forholdet. Der foreligger ingen oplysninger om, hvorvidt Glostrup Politi på forhånd var orienteret om ovennævnte efterforskningskridt. Da anmodningen blev behandlet ved Retten i Århus, kan det lægges til grund, at efterforskningskridtet primært blev anset for at være en del af Århus-efterforskningen.

PET's regionalafdeling i Århus oplyste den 15. januar 1981 til Centralafdelingen bl.a., at rejseafdelingen havde foretaget nogle grundige økonomiske undersøgelser vedrørende gruppen omkring Jens Holger Jensen. Det havde herved vist sig, at der havde været et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter, som de ifølge deres selvangivelser havde. Af en senere notits af 23. februar 1981 fremgik bl.a., at Jens Holger Jensen i begyndelsen af 1980 havde købt statsobligationer for 156.000 kr., og i august 1976 havde han købt Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på ca. 45.000 kr.²³

23 Kan sammenholdes med tidligere oplysning om, at udbetalingen var 40.000 kr.

Ernst Søndergaard Pedersen, Arne Siezing og en medarbejder fra PET ransagede den 6. marts 1981 Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København. I forbindelse med ransagningen blev der i et skab bag en seng fundet fire parykker, og en medarbejder fra CFI blev tilkaldt for at optage fingeraftryk.

Axel Mortensens varevogn blev solgt i marts 1981. Forhandleren havde pengene klar til udbetaling den 17. marts 1981. Arne Siezing mødte den 18. marts 1981 i retten med henblik på, at der blev givet postvæsenet pålæg om at tilbageholde og udlevere et anbefalet brev med en check på købesummen på 35.000 kr. til Axel Mortensen. Retten meddelte det ønskede pålæg og bemyndigede Århus Politi ved Arne Siezing til på rettens vegne at kvittere for udleveringen af forsendelsen. Arne Siezing, Søren Peter Kornerup og en medarbejder fra PET anholdt dagen efter Peter Døllner, da han på posthuset havde fået udleveret det anbefalede brev. Peter Døllner blev den 20. marts 1981 fremstillet i grundlovsforhør i Århus som siget for dokumentfalsk ved at have anvendt navnet Axel Mortensen. Århus Politis vicepolitimester var anklager i sagen. Peter Døllner forklarede ikke noget af betydning under grundlovsforhøret, og Glostrup-forholdet blev ikke nævnt under sagen.

Christian Medom henvendte sig den 3. april 1981 til Centralafdelingen med en forespørgsel om, hvorvidt en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk. Den 13. april 1981 meddelte en samarbejdspartner til PET, at den ikke havde fingeraftryk af Marwan el Fahoum. Christian Medom har forklaret bl.a., at det formentlig var rejseafdelingen, der havde bedt ham om at fremskaffe fingeraftrykkene. Arne Siezing har herom forklaret bl.a., at man var interesseret i Marwan el Fahoums fingeraftryk med henblik på sammenligning med fingeraftrykkene fra varevognen, idet Marwan el Fahoum var mistænkt for at have været med til Glostrup-forholdet.

Ifølge Ernst Søndergaard Pedersens dagbog var Arne Siezing den 8. april 1981 til møde med Glostrup Politi vedrørende Glostrup-forholdet. Det har af de tidligere nævnte grunde ikke været muligt for kommissionen at fastlægge det nærmere indhold af dette møde. Det må imidlertid anses for helt overvejende sandsynligt, at Arne Siezing i forbindelse med mødet orienterede Glostrup Politi om udviklingen i efterforskningen mod Appel-gruppen i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus, herunder undersøgelsen af Jens Holger Jensens økonomiske forhold og anholdelsen af Peter Døllner. Christian Medom har forklaret bl.a., at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing løbende holdt PET underrettet om kontakten til Glostrup Politi.

Niels Jørgensen afgav den 9. april 1981 vidneforklaring i Retten i Århus i sagen mod Peter Døllner. Under afhøringen redegjorde anklageren for, at der var fundet forskellige fingeraftryk i Dodge-varevognen, og anklageren spurgte Niels Jørgensen, om han havde noget imod at afgive fingeraftryk til brug for en sammenligning hermed. Niels Jørgensen svarede, at han af personlige grunde ikke ønskede at afgive fingeraftryk. Anklageren anmodede herefter retten om, at det blev pålagt Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk. Retten imødekom ikke anmodningen. Vestre Landsret stadfæstede den 11. april 1981 afgørelsen om ikke at pålægge Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk.

I rapport af 19. maj 1981 udarbejdet af rejseafdelingen til brug for Københavns Politis efterforskning af et drabsforsøg mod en tyrkisk diplomat blev der bl.a. redegjort for det hidtidige forløb af efterforskningen mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, herunder mistanken vedrørende Glostrup-forholdet, som blev indgående behandlet i rapporten. Om ransagningen af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade blev det oplyst, at der var blevet fundet en del fingeraftryk, som formentlig hidrørte fra ham. Desuden blev det beskrevet, hvordan man havde søgt at sikre hans fingeraftryk i forbindelse med afhøringen af ham den 9. april 1981 i sagen mod Peter Døllner. Til slut blev det oplyst, at når Niels Jørgensens fingeraftryk var søgt sikret, var det på baggrund af, at der i Dodge-varevognen og i forbindelse med Glostrup-forholdet var sikret enkelte fingeraftryk, som endnu ikke var identificerede.

Det kan således konstateres, at det i rapporten opsummerede mistankegrundlag vedrørende Glostrup-forholdet svarede fuldkommen til det tidligere nævnte i rapport af 6. januar 1981 til retten. Efter kommissionens opfattelse var det en udtømmende opsummering bortset fra, at fundet af parykker under ransagningen den 6. marts 1981 hos Niels Jørgensen og Appel-gruppens PFLP-forbindelse sammenholdt med en eventuel sydlændings deltagelse i Glostrup-forholdet ikke var nævnt. Desuden kan det på baggrund af denne rapport lægges til grund, at det egentlige formål med bestræbelserne på at sikre Niels Jørgensens fingeraftryk i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus var at indhente bevismateriale til efterforskningen af Glostrup-forholdet. Henset til kontakten mellem rejseafdelingen og Glostrup Politi den 8. april 1981 – altså dagen inden afhøringen af Niels Jørgensen – må det antages, at det skete efter aftale med Glostrup Politi.

Som der er redegjort for i kapitel 3, afsnit 3.1.4 afsluttede rejseafdelingen i juni/juli 1981 sin efterforskning af brandattentaterne mv. i Århus. I forbindelse med afslutningen af udkommanderingen til Århus udarbejdede rejseafdelingen detaljerede resuméer om de forskellige forhold. I resuméet vedrørende Jens Hol-

ger Jensen og Niels Jørgensen blev der redegjort for Glostrup-forholdet, og det kan konstateres, at opsummeringen næsten ordret svarede til redegørelsen i ovennævnte rapport af 19. maj 1981 til Københavns Politi. Yderligere blev det i resuméet afslutningsvis anført bl.a., at det ikke skønnedes, at der for indeværende var flere efterforskningsmuligheder, som kunne føre til yderligere oplysning af Glostrup-sagen.

Arne Siezing har herom forklaret, at han vil mene, at da de skrev dette resumé, kunne Glostrup Politi eventuelt med assistance fra Københavns Politi komme videre med sagen. De kunne ikke selv i forbindelse med efterforskningen i Århus komme videre med Glostrup-forholdet.²⁴

Det kan herefter lægges til grund, at rejseafdelingen og PET efter den 8. april 1981, hvor det sidst konstaterede møde med Glostrup Politi fandt sted, og frem til afslutningen af efterforskningen i Århus ikke kom i besiddelse af yderligere væsentlige oplysninger om Glostrup-forholdet. Det kan som følge heraf anses for sandsynligt, at Glostrup Politi ved afslutningen af efterforskningen i Århus havde fået alle væsentlige oplysninger, som rejseafdelingen og PET havde om Glostrup-forholdet, og der er ingen tegn på, at hverken rejseafdelingen eller PET herefter foretog yderligere målrettet efterforskning vedrørende Glostrup-forholdet før end efter anholdelsen af Appel-gruppens medlemmer i 1989, hvor PET deltog i efterforskningen.

I et udateret resumé, som efter sit indhold må antages at være et slutresumé, fra Glostrup Politi om Glostrup-forholdet udarbejdet af Ernst Aasberg anførtes det bl.a., at der var etableret nær kontakt med rejseafdelingen bl.a. som følge af, at der arbejdedes med opklaring af "terror-virksomhed" i Århus, hvor en bestemt personkreds blev undersøgt. Der var i den forbindelse foretaget nogle undersøgelser fra Glostrup Politis side, idet man ikke kunne udelukke, at gerningsmændene i Glostrup-forholdet kunne have et "politisk motiv" bl.a. som følge af det store beløb på 30 mio. kr., som var nævnt af gerningsmændene over for bankdirektøren. I den anledning havde rejseafdelingen fået kopi af samtlige akter i Glostrup Politis sag om forholdet. Rejseafdelingen havde herefter udfær-

24 Kan sammenholdes med "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 67, hvoraf bl.a. fremgår: "... Blandt de personer, Rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den senere Blekingegadebande, som de var overbeviste om stod bag kidnapningen året før hos bankdirektøren i Glostrup."

diget et mindre referat²⁵ af Glostrup-sagen og sammen med egne oplysninger sendt sagen til viderebehandling i PET. Afslutningsvis blev det anført, at det var bemærkelsesværdigt, at hverken politiets "meddelere" eller de kriminelle på nogen måde havde afsløret et blot periferisk kendskab til Glostrup-forholdet, hvorfor tanken om, at det ikke var de sædvanlige kriminelle, der var gerningsmænd, var realistisk. Desuden blev det anført, at opklaringsmulighederne ikke var særlig gode, bl.a. som følge af at de implicerede næppe med sikkerhed ville kunne genkende de skyldige, hvilket bl.a. skyldtes den lange tid, der var forløbet siden forbrydelsen. Af kontante bevisligheder var der to brudstykker af fingeraftryk, hvoraf det ene – der blev fundet på telefonkolben i en telefonboks – måtte anses for tvivlsomt.

Det kan på baggrund af ovenstående resumé konstateres, at Glostrup Politi var af den opfattelse, at der var en nær kontakt til rejseafdelingen, hvilket understøtter kommissionens tidligere konklusion om, at det må anses for sandsynligt, at rejseafdelingen havde givet Glostrup Politi alle væsentlige oplysninger fra efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus vedrørende Glostrup-forholdet. Det anførte i resuméet om, at sagen skulle være sendt fra rejseafdelingen til PET til viderebehandling, må på baggrund af kommissionens gennemgang af forløbet af efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus i kapitel 3, afsnit 3.1.4 samt af Glostrup-forholdet bero på en misforståelse fra Glostrup Politis side. Det kan derimod lægges til grund, at efterforskningen i Århus foregik i et samarbejde mellem rejseafdelingen, PET's regionalafdeling i Århus og Århus Politi, og i det omfang, der internt mellem rejseafdelingen og PET var en arbejdsdeling vedrørende Glostrup-forholdet, var det rejseafdelingen, som varetog efterforskningen heraf. Endelig kan det konstateres, at resuméet ikke giver nogen oplysninger om, hvad Glostrup Politi foretog sig i anledning af henvendelserne fra PET og rejseafdelingen, og som tidligere nævnt har det heller ikke i øvrigt været muligt for kommissionen at fastslå dette ud over i et ganske sparsomt omfang.

Glostrup Politis vurdering af bevisgrundlaget er belyst i det nævnte udaterede slutresumé fra Glostrup Politi, hvoraf fremgår, at Glostrup Politi ikke mente, at opklaringsmulighederne i sagen var gode, idet de implicerede næppe med sik-

25 Dette referat må antages at være den tidligere omtalte rapport af 23. oktober 1980 udarbejdet af Arne Siezing, hvori der ingen overvejelser var om eventuelt mistænkte, herunder Appel-gruppens medlemmer. Dette kan sammenholdes med "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 53, hvor det bl.a. er angivet: "Politifolkene fra Rejseholdet fik kopier af det materiale, som kollegerne i Glostrup havde skaffet om sommerens kidnapning, og skrev det hele sammen til en omfattende rapport, hvor de pegede på afdøde Holger Jensen og Niels Jørgensen og deres kammerater som gerningsmændene bag den mislykkede kidnapning. Rejseholdet gættede desuden på, at formålet var at røve penge til PFLP. ..."

kerhed ville kunne genkende de skyldige, og de eneste kontante bevisligheder var brudstykker af to fingeraftryk. På det i slutresuméet beskrevne grundlag er det således forståeligt, at Glostrup Politi ikke foretog anholdelser, rejste sigtelser eller indledte retsforfølgelse af nogen i sagen. Hvorvidt Glostrup Politi kunne have sikret sig et bedre bevisgrundlag i sagen, er det ikke kommissionens opgave at vurdere. Det kan imidlertid konstateres, at der ingen tegn er på, at Glostrup Politi indledte en målrettet efterforskning mod Appel-gruppens medlemmer.

Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner blev den 13. og 14. april 1989 i forbindelse med deres anholdelse bl.a. sigtet for Glostrup-forholdet. Efterfølgende – den 27. april 1989 – deltog Jan Weimann, Torkil Lauesen og Peter Døllner i konfrontationer med bankdirektøren og hans barnebarn. Jan Weimann, Torkil Lauesen og Peter Døllner indgik i hver deres opstilling af figuranter. Bankdirektøren kunne ikke udtage nogen med sikkerhed ved konfrontationerne. Barnebarnet udtog derimod Torkil Lauesen som den person, der havde holdt fast på hende nede i kælderens.

Bankdirektøren, hans hustru og barnebarn fik den 4. januar 1990 forevist fotomapper, hvori bl.a. de mistænkte fra Appel-gruppen indgik. I den forbindelse oplyste bankdirektøren, at han havde været i fototeket dagen efter forbrydelsen i 1980 og i april 1989 havde han været til konfrontation på Politigården. Hans hustru og barnebarn oplyste begge, at de havde set fotos i sagen én gang tidligere, og det var i fototeket dagen efter forbrydelsen. Ved forevisningen af fotomapperne den 4. januar 1990 kunne hverken bankdirektøren eller hans hustru udpege nogen fra de foreviste fotomapper som gerningsmænd, men hustruen udtog Peter Døllner som type. Barnebarnet udtog fra fotomapperne Torkil Lauesen som en af gerningsmændene. Det kan herefter lægges til grund, at de forurettede aldrig fik forevist fotografierne af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, som PET ellers i september 1980 havde udleveret til Glostrup Politi.

Der blev ikke rejst tiltale mod medlemmerne af Appel-gruppen vedrørende Glostrup-forholdet.

3.2.5 Kommissionens konklusioner

Grundlaget for mistanken mod Appel-gruppens medlemmer i forbindelse med sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 var, at der under ransagning hos Jens Holger Jensen var fundet en kortbog, hvori der bl.a. var sket indtegnning af det område, hvor bankdirektøren havde bopæl, og banken var beliggende, at Jens Holger Jensen var blevet trafikdræbt i en varevogn af samme farve og type, som (de)n, der var blevet brugt i Glostrup, at

der i varevognen, som Jens Holger Jensen sad i, da den blev påkørt, havde ligget en walkie-talkie, der kunne svare til en, som gerningsmændene i Glostrup var set i besiddelse af, at Jens Holger Jensen eller personkredsen omkring ham i juni 1980 desuden havde anskaffet en anden varevogn, at denne varevogn blev købt kontant for 62.000 kr. og nogle uger efter Glostrup-forholdet leveret tilbage til forhandleren efter kun at have kørt 900 km, at begge de omhandlede varevogne var forsynet med tagantenner, hvortil der kunne sluttet walkie-talkie, og at der ifølge vidner havde deltaget en sydlænding i Glostrup-forholdet, hvilket kunne sammenholdes med Appel-gruppens forbindelse til PFLP. Dette mistankegrundlag fremgik på nær sidste led af rapporter, som Rigspolitiets rejseafdeling og Århus Politi var bekendt med, og de var – som redegjort for i kapitel 3, afsnit 3.1.4 – også bekendt med PFLP-forbindelsen. Det kan bemærkes, at der ingen steder i materialet var nævnt som en del af mistankegrundlaget, at der under ransagningen den 6. mart 1981 hos Niels Jørgensen var blevet fundet fire parykker, og at en eller flere af gerningsmændene i Glostrup-forholdet antageligvis havde båret parykker.

Som det fremgår af kommissionens sammenfatning af sagsforløbet, kan det lægges til grund, at PET og rejseafdelingen henvendte sig til Glostrup Politi og oplyste om mistanken mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, ligesom PET af egen drift udleverede fotos af dem til Glostrup Politi med henblik på forevisning for bankdirektøren. Henset til forløbet, herunder rejseafdelingens møder den 18. november 1980 og den 8. april 1981 med Glostrup Politi, må det desuden anses for sandsynligt, at Glostrup Politi blev orienteret om alle væsentlige oplysninger vedrørende Glostrup-forholdet, som PET og rejseafdelingen var i besiddelse af. Efter den i sammenfatningen beskrevne ansvarsfordeling havde politimesteren i Glostrup ansvaret for efterforskningen af konkrete straffesager i Glostrup Politikreds. Der var ikke grundlag for, at rejseafdelingen ud over videregivelsen af oplysningerne, som rejseafdelingen var blevet bekendt med i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus, skulle bistå Glostrup Politi uden anmodning herom. Yderligere bistand fra PET forudsatte ligeledes en anmodning fra Glostrup Politi. Derfor havde hverken rejseafdelingen eller PET grundlag for at bistå Glostrup Politi i videre omfang end sket. Kommissionen finder som følge heraf, at det kan lægges til grund, at PET ikke modvirkede det almindelige politis opklaring og strafforfølgning i forhold til Appel-gruppens medlemmer i forbindelse med efterforskningen af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980.

PET's og rejseafdelingens bistand med oplysninger mv. til Glostrup Politi muliggjorde, at Glostrup Politi kunne have indledt en efterforskning mod i hvert fald Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen. Beslutningen om, i hvilket omfang den-

ne mistanke skulle forfølges, tilkom efter den beskrevne ansvarsfordeling alene Glostrup Politi. Det har ikke ved vidneforklaringer eller i øvrigt været muligt for kommissionen med nogen nærmere præcision at afklare, hvilke beslutninger der blev truffet hos Glostrup Politi om den videre efterforskning på grundlag af oplysningerne mv. fra PET og rejseafdelingen. Dette skal ses i lyset af, at flere centralt placerede personer hos Glostrup Politi af naturlige årsager ikke har kunnet afhøres. Endvidere har flere vidner navnlig som følge af den lange tid, der er gået, siden begivenhederne fandt sted, haft begrænset erindring om væsentlige omstændigheder. Der er imidlertid ingen tegn på, at Glostrup Politi indledte en målrettet efterforskning mod Appel-gruppens medlemmer.

Kommissionens undersøgelse skal omfatte bl.a. de oplysninger og påstande vedrørende centrale myndigheders rolle, der er beskrevet i "Blekingegadebanden" og "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen".

Til det i "Blekingegadebanden" s. 349²⁶ anførte bemærker kommissionen, at det alene var Glostrup Politi, der kunne beslutte, om Appel-gruppens medlemmer skulle sigtes i anledning af Glostrup-forholdet. Glostrup Politis vurdering af bevisgrundlaget var imidlertid, som det fremgår af Glostrup Politis afsluttede resumé i sagen, at opklaringsmulighederne ikke var gode. Kommissionen finder det som anført i sammenfatningen forståeligt, at Glostrup Politi på det i resuméet beskrevne grundlag ikke foretog anholdelser, rejste sigtelser eller indledte retsforfølgning af nogen. Hvorvidt Glostrup Politi kunne have sikret sig et bedre bevisgrundlag og dermed beslutningsgrundlag, er det ikke kommissionens opgave at vurdere, men det kan konstateres, at der intet er, som tyder på, at PET eller andre myndigheder søgte at påvirke Glostrup Politi til at undlade at efterforske mod Appel-gruppens medlemmer. Tværtimod gav PET og rejseafdelingen Glostrup Politi alle oplysninger af betydning vedrørende mistanken mod Appel-gruppen, og PET opfordrede Glostrup Politi til at forevise fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen for bankdirektøren. Der er således ingen holdpunkter for, at andre myndigheder end Glostrup Politi skulle have været involveret i beslutningen om, hvorvidt der skulle rejses sigtelse mod Appel-gruppens

26 Af "Blekingegadebanden", s. 349, fremgår bl.a.: "... Hverken Niels Jørgensen, Peter Døllner eller andre fra gruppen blev dengang sigtet i kidnappingsagen. Beslutningen om ikke at rejse sigtelse blev ifølge en kilde i Rejseholdet taget på højeste sted. Officielt var argumentet, at sagens hovedperson, Holger Jensen, var død, og at politiets indicier mod gruppens øvrige medlemmer ikke ville holde i en retssag. Men ved afgørelsen spillede det ifølge daværende medarbejdere i politiets også en vigtig rolle, at forsvarerne i en sådan sag utvivlsomt ville kræve hele efterforskningsmaterialet lagt frem for retten.: PET risikerede altså at blive tvunget til at fremlægge telefonaflysninger og overvågningsrapporter og dermed afsløre sine arbejdsmetoder. Dette ønskede PET's ledelse at undgå. ..."

medlemmer for forsøg på bankrøveri m.m., og overvejelser vedrørende krav fra forsvarere om fremlæggelse af materiale fra PET under en eventuel retssag ses ingen rolle at have spillet i disse overvejelser. Det var derimod overvejelser, der som beskrevet i kapitel 3, afsnit 3.1.4 indgik i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus.

Kommissionen bemærker til det s. 69 ff., s. 200 og s. 203²⁷ anførte i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", at der i kapitel 3, afsnit 3.1.4 er redegjort for, at det ikke var medlemmer af Appel-gruppen, herunder Niels Jørgensen, som rejseafdelingen ønskede at anholde, da rejseafdelingens efterforskning blev afsluttet i juni/juli 1981 i Århus. Som en udløber af efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus blev Peter Døllner anholdt vedrørende brugen af den falske Axel Mortensen-identitet, og der blev under efterforskningen af sagen mod ham bl.a. udfoldet store bestræbelser på at sikre Niels Jørgensens fingeraftryk. Både Niels Jørgensen og Peter Døllner blev afhørt i forbindelse med sagen om dokumentfalsk. Af sammenfatningen i dette afsnit fremgår, at PET ikke vildledte, men loyalt videregav oplysninger om Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen samt forsynede Glostrup Politi med fotos af de pågældende, og det er helt overvejende sandsynligt, at rejseafdelingen – med

27 Af "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 69, fremgår bl.a.: "... Kort efter måtte Rejseholdet opgive at komme videre i deres forsøg på at forbinde den senere Blekingegadebande til kidnapningen i Glostrup. Men det skete ikke uden dramatik. Kriminalkommisær Søndergaard og hans makker Arne Siezing troede så meget på, at de havde fat i bagmændene bag kidnapningen af familien Würtzen, at sidstnævnte den 8. april 1981 tog til Sjælland og holdt møde nummer to med kriminalpolitiet i Glostrup for at fortælle om Rejseholdets efterforskning, og om hvilke mistanker man nærrede mod den såkaldte Appel-gruppe. Daværende kriminalinspektør Ejgil Dalsgaard, som i efteråret 1981 blev konstitueret i stillingen som operativ chef i PET, kan i dag ikke huske, hvad Glostrup Politi gjorde med disse oplysninger. Men de førte hverken til afhøringer eller anholdelser. Rejseholdets folk glemmer derimod aldrig, hvorfor de få måneder senere måtte forlade efterforskningen i Århus: "Vi ville anholde en række personer, heriblandt Niels Jørgensen, og det burde også være sket. Men vi var mildest talt meget uenige om den sag, for PET ville ikke have, at vi gjorde det. Til sidst måtte vi ikke engang læse vores egne rapporter i sagen," fortæller Ernst Søndergaard i dag. "Man burde have givet os helt frie hænder. I stedet forhindrede man os i at anholde blandt andre Niels Jørgensen og sikre os hans fingeraftryk," fortæller Ernst Søndergaard ..."

Af samme s. 200, fremgår bl.a.: "... Politiets Efterretningstjeneste kendte udmærket Blekingegadebanden. Lige som Rejseholdet kendte dem, politiet i Århus kendte dem, Glostrup kendte dem, København kendte dem, Lyngby kendte dem og Gladsaxe kendte dem. Men PET forbød det almindelige politi at afhøre eller anholde banden. Måske fordi de oplysninger, efterretningstjenesten samlede gennem overvågning og aflytning af banden, var så værdifulde i det internationale spil mellem efterretningstjenesterne, at prisen først blev for høj, da Henning og Grethe Egtved Jensen mistede deres søn en tidlig efterårs morgen i 1988. ..."

Det fremgår af samme s. 203, bl.a.: "... Og så forklarer jeg Henning, at banden efter min mening burde have været anholdt allerede i 1980. Da Søndergaard og Siezing havde fat i dem. Og jeg fortæller, at politifolk i årevis mistænkte banden, men blev negligeret og vildledt af PET. ..."

PET's viden – under efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus løbende videregav alle væsentlige oplysninger af betydning for Glostrup-forholdet til Glostrup Politi. Som tidligere nævnt er der ingen tegn på, at PET eller andre myndigheder søgte at påvirke Glostrup Politi til at undlade at efterforske mod Appel-gruppens medlemmer. Der er således ingen holdepunkter for at udtale, at PET i forbindelse med Glostrup-sagen lagde hindringer i vejen for eller forbød det almindelige politi at indkalde medlemmer af Appel-gruppen til afhøring eller anholde dem, eller at PET skulle have negligeret og vildledt det almindelige politi.

3.3 Røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982

3.3.1 Indledning

To mænd overfaldt den 2. april 1982 kl. 10.19 to tyveårige postfunktionærer, der skulle transportere penge fra et postkontor på Vester Farimagsgade 13 til Privatbankens afdeling, Ved Vesterport 6, i København. Ud for banken blev den ene funktionær slået i hovedet med en knippel, hvorpå gerningsmændene fratog ham en taske med penge. Den anden funktionær blev skubbet til side, og de to gerningsmænd løb bort til en ventende flugtbil, der blev ført af en tredje medgerningsmand. Udbyttet var 768.747,50 kr. i kontanter og 71.964.252,50 kr. i checks.

Efterforskningen af dette forhold gennemgås i det følgende i overensstemmelse med den i indledningen til kapitel 3 beskrevne fremgangsmåde. Desuden gennemgås PET's overvågning af Appel-gruppen¹ i tiden oktober 1981 til november 1982.

3.3.2 Dokumentation

Kommissionen har gennemgået et stort materiale vedrørende røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 og PET's overvågning af Appel-gruppen i den ovenfor angivne periode. Den del af materialet, der er af væsentlig interesse, er gengivet nedenfor.

Af rapport fra PET "Vedr.: Marwan el Fahoum ..." af 7. oktober 1981 med flere senere tilførsler fremgår bl.a., at PET havde konstateret, at Marwan el Fahoum den 4. oktober 1981 var indrejst i Danmark. I den forbindelse ønskede PET at installere tv-overvågning af den tidligere i kapitel 3, afsnit 3.1 omtalte postboks 190, som efter PET's formodning var Appel-gruppens og PFLP's kontaktadresse. PET kontaktede derfor postboksfirmaet, der udlejede postboksen, og den 9. oktober 1981 blev installeringen af overvågningen gennemført. Af Marwan el Fahoums "rejsekort" fremgik bl.a., at han havde til hensigt at fortsætte rejsen til Sverige. Afslutningsvis fremgår af rapporten, at det ikke lykkedes at konstatere, hvorvidt Marwan el Fahoum indrejste i Sverige, ligesom det ikke lykkedes at fastlægge hans eventuelle færden i Danmark, og at sagen henlagdes.

¹ Efter opdagelsen i maj 1989 af Appel-gruppens dæklejlighed i Blekingegade fik gruppen i pressen navnet Blekingegadebanden.

Det fremgår af rapport af 12. oktober 1981 fra PET "Vedr. PFLP-boksen 190 hos firmaet BBC, Vesterbrogade." bl.a.:

"Kilde ... oplyste d.d, at der påny var blevet indbetalt boxleje for 3 måneder (oktober-november-december). Der sås ingen navn på indbetaleren.

Kommentar:

Box 190 benyttes af PFLP-udsendinge fra Beirut, Marwan El Fahoum.

Danskeren, som tømmer boxen og indbetaler leje for denne, må antages at have overtaget PFLP-kontakten efter Jens Holger Jensens død.

Flere ting tyder på, at denne dansker er identisk med Jan Carl Weimann, ..., hvoraf skal nævnes, at Weimann overfor Sati Baqir i april måned oplyste at han havde talt med "ham" sin "broder" – Fahoum var i Kbh. på dette tidspunkt. Desuden har der nu været 2 lejeindbetalinger: 1 indbetaling fra Skovlunde posthus – Weimann arbejder i umiddelbar nærhed af dette - 2 indbetaling skete fra Hvidovre Posthus – Weimann har sin bopæl i Hvidovre."

I rapport af 12. oktober 1981 fra PET "Vedr.: Jan Carl WEIMANN ..." blev personlige oplysninger om Jan Weimann opdateret, herunder vedrørende bopæl, arbejde og arbejdstid.

Af rapport af 11. december 1981 fra PET "Vedr.: PFLP-boxen 190 ..." fremgår bl.a., at der den 10. december var ankommet et telegram til postboksen. Telegrammet, der var afsendt fra Beirut, havde følgende ordlyd:

*"meet my friend in sophia on 22 dec,
cable us to confirm the date,
talaat."*

Det fremgår af PET-overvågningsrapport af 11. december 1981 bl.a., at afdeling T havde anmodet om observation af postboks 190 med det formål at observere, hvem der afhentede ovennævnte telegram af 10. december 1981. Det blev konstateret, at en mand, der antageligvis var identisk med Peter Døllner, afhentede telegrammet. Han løb fra postboksfirmaet og hen til en bil, hvori der sad to personer, som formentlig var identiske med Torkil Lauesen og Niels Jørgensen. De blev alle tre fulgt til en restaurant, hvor en observatør ca. fem minutter senere

gik ind. Observatøren så, at der på bordet mellem de tre lå en del papirer og en lommebogskalender. Observatøren kunne ikke høre deres samtale. Efter omkring fem minutter forlod de tre personer restauranten og kørte videre. Der blev ikke i øvrigt observeret noget bemærkelsesværdigt.

I rapport af 14. december 1981 til brug for rettens behandling af anmodning om tilladelse til aflytning af Torkil Lauesens og Peter Døllners telefoner var der henvist til bl.a. rettens tidligere tilladelse til at gennemse postforsendelser til den nævnte postboks 190, og at det var konstateret, at postboksen var forbindelsesled mellem Appel-gruppen og Marwan el Fahoum. Derudover var der henvist til det nævnte telegram af 10. december 1981 og Peter Døllners, Niels Jørgensens og Torkil Lauesens afhentning heraf, hvoraf det blev udledt, at der efter Jens Holger Jensens død stadig var kontakt mellem Appel-gruppen og PFLP. Det blev oplyst, at Niels Jørgensen ikke havde telefon. Til slut anførtes, at der anmodes om tilladelse til telefonaflytningerne for at forebygge eventuelle kommende terrorhandlinger i Danmark.

Der blev ved fremsendelsen af ovennævnte rapport til retten i fremsendelsespåtegning af 15. december 1981 henvist til nogle vedlagte rapporter, der blev angivet at vedrøre PET's overvågning, som følge af at Marwan el Fahoum i maj 1979 havde givet udtryk for, at PFLP var interesseret i et operativt samarbejde med danske personer eller grupper. Der var ikke nye oplysninger heri. Afslutningsvis anførtes:

”...

Vi antager, at det vedlagte telegram er afsendt på vegne af Marwan Fahoum. Der er for politiets efterretningstjeneste ingen tvivl om, at Jens Holger Jensens gruppe stadig er aktiv, og at der er grund til at mistænke de pågældende personer for et operativt samarbejde med PFLP. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at man i PFLP betragtede det som et stort tab, at Jens Holger Jensen døde.

Det skal endvidere tilføjes, at østeuropæiske lande yder bistand til de palæstinensiske terrororganisationer, hvilket kan være forklaringen på, at mødet mellem én eller flere fra den danske gruppe og en person fra PFLP i Beirut skal finde sted i Sofia.

...”

Af kendelser af 16. december 1981 fremgår, at retten tillod aflytning af telefonerne.

Ved telex af 17. december 1981 orienterede PET en samarbejdspartner om telegrammet af 10. december 1981 og afhentningen heraf med angivelse af, at den omhandlede ven i telegrammet måtte anses for at være identisk med Marwan el Fahoum.

Appel-gruppen blev ikke nævnt i årsberetningerne fra PET's forskellige afdelinger for 1981 ud over i det meget sparsomme omfang i afdelings T's årsberetning som gengivet i kapitel 3, afsnit 3.1, hvor Marwan el Fahoums møde med Jan Weimann den 5. april 1981 blev omtalt.

Af PET-observationsrapport af 28. januar 1982 fremgår bl.a., at der den pågældende dag blev observeret mod Peter Døllner, idet han igennem et stykke tid havde bestilt telefonvækning kl. 6.30, hvorfor man ønskede at få konstateret eventuelt arbejdssted eller lignende. Peter Døllner kørte kl. 7.20 fra sin bopæl i Marstalsgade til Vardegade, hvor han tog en mand med i bilen. De kørte sammen til en ejendom i Snorresgade, hvor de gik ind i en bygning og tog en elevator op. I bygningen befandt sig Distriktstoldkammer 2. Observationen blev herefter sluttet.

Det fremgår af PET-observationsrapport af 3. februar 1982 bl.a., at afdeling T havde anmodet om overvågning af Torkil Lauesen og hans hustru, i forbindelse med at de skulle mødes med en mand på Hovedbanegården i København. Manden skulle ankomme med tog fra Berlin. Det blev konstateret, at Torkil Lauesens hustru ventede i over en halv time på Hovedbanegården, uden at hun fik kontakt til nogen, hvorefter hun kørte derfra og til Middelfartgade, hvor hun hjalp Niels Jørgensen med at slæbe hans bil i gang. Efterfølgende kørte hun og Torkil Lauesen igen til Hovedbanegården, hvor de mødtes med en afrikaner. De sad på en bænk og forklarede ham, hvordan han skulle komme videre til Sverige. Torkil Lauesens hustru beklagede, at hun ikke havde set ham, da hun var der tidligere på morgenen. Torkil Lauesen og hans hustru hjalp afrikaneren med at købe billetter til den videre rejse, hvorefter de kørte fra Hovedbanegården, og afrikaneren tog toget mod Helsingør.

Af rapport af 10. marts 1982 til retten med anmodning om forlængelse af tilladelsen til aflytning af Torkil Lauesens og Peter Døllners telefoner fremgår bl.a., at det ikke siden etableringen af aflytningen havde været muligt at konstatere en direkte linje mellem Appel-gruppen og PFLP. Der blev henvist til, at det bl.a. kunne skyldes, at gruppen var "meget "skolet" rent sikkerhedsmæssigt." Derudover blev det oplyst, at det ikke var lykkedes at fastlægge, hvem fra Appel-gruppen der havde deltaget i mødet den 22. december 1981 omtalt i telegrammet af 10. december 1981, men det havde ikke været muligt at fastlægge Torkil Laue-

sens færden i dagene omkring den 22. december. Aflytningerne havde vist, at Appel-gruppen var aktiv i andre organisationer, herunder den sydafrikanske organisation SWAPO og Popular Front for Liberation of Oman. Til støtte for tilladelse til forlængelse af aflytningerne blev der henvist til, at man var overbevist om, at Appel-gruppen fortsat arbejdede operationelt for PFLP, og aflytningerne skulle forebygge eventuelt kommende terroraktioner i Danmark.

Det fremgår af anmeldelsesrapport af 2. april 1982 fra Københavns Politi vedrørende væbnet røveri mod en pengetransport bl.a.:

"...

Forbrydelsens/Sagens gentand

a. Hvid lærredspose m/kassetter indeholdende b. og c.

b. Kontante d.kr. kr. 768.747,50

c. Checks lydende på i alt kr. 71.964.252,50

...

To postfunktionærer transporterede a indeholdende b og c fra ovennævnte posthus til Privatbanken, Ved Vesterport 6. Ud for banken blev de overfaldet af 2 mandspersoner bevæbnet med "kølle", slået ned og frarøvet a,b og c. G-mændene beskrives som:

A: Mand, 20-30 år, ca. 180 cm, slank af bygning, iført blåsort hovedbeklædning trukket helt ned over ansigtet, huller til øjne og evt. mund (elefanthueagtig), sort jakke evt. læder, blå cowboybukser. lyse gummisko, sorte handsker. Bar på Køllen samt a+b+c.

B: Mand, 20-30 år, ca. 180 cm, slank af bygning, iført hue som A, ukt. overtøj, blå cowboybukser, gummisko i ukt. farve.

..."

Af rapport af 2. april 1982 fra Københavns Politi vedrørende afhøring af et vidne fremgår bl.a., at vidnet oplyste, at han dagen inden kl. ca. 17.15 ved postkontoret i Vester Farimagsgade havde set et folkevognsrugbrød med tre unge mennesker, og han havde en fornemmelse af, at der kunne være en forbindelse til røveriet. Midt på folkevognens tag havde der været en antenne.

Det ses af udskrifter af aflytningerne af Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner den 2. april 1982, at deres samtaler fra denne dag fremtræder dagligdags og ganske sædvanlige.

Af Danske Politi Efterretninger nr. 73 udgivet den 19. april 1982 fremgår bl.a.:

"Uopklarede forbrydelser

RØVERI.

508

Gerning/sted: RØVERI MOD 2 20-ÅRIGE POSTFUNKTIONÆRER. Ved Vesterport ud for nr. 6, København.

Tidspunkt: 02 04 82 kl. 1019.

Sigtet: A, mand, ca. 25 år, 180 - 185 cm, spinkel, iført blå kort vindjakke og mulig grå elefanthue, bar sorte handsker og solbrille. Medbragte knippel.

B, mand, som A, var muligt iført vissengrøn vindjakke.

C, mand, ca. 25 år, 180 - 190 cm, sporty, ørelangt krøllet mørkeblond hår, iført hvid eller offwhite vindjakke og lyse benklæder, bar mørk solbrille.

Befordring: Blå Honda Civic reg.nr. HV 22.843, bilen stjålet i tiden 01 04 82 kl. 2200 - 02 04 82 kl. 0045 på P-plads ved Skodsborg Parken 34, Skodsborg. Fundet den 02 04 82 på Fuglevangsvej ud for nr. 8, Frederiksberg.

Fremgangsmåde: De 2 postfunktionærer, en mand og en kvinde skulle transportere penge fra postkontoret Vester Farimagsgade 13 til Privatbanken på Ved Vesterport 6. Anførte tidspunkt og ud for banken overfaldt A og B dem, idet A slog den mandlige postfunktionær i hovedet med knippen og fratog ham pengetasken. Den kvindelige postfunktionær blev skubbet til side, hvorefter A og B med tasken løb gennem en port i Nyropsgade og videre gennem gård til Vester Søgade, hvor C i flugtbilen tog dem op ud for nr.

10. De kørte herefter fra stedet i retning mod Gl. Kongevej.

Spor: I flugtbilen fandtes armygrøn militærhue med øreklapper og lille skygge, huen stemplet Bamberger Mützenindustrie. Videre fandtes knippel fremstillet af 38 x 3 cm signalkabel.

Koster: 72.733.000 kr. heraf 768.747 i kontanter resten i checks."

Det fremgår af oversigt fra Københavns Politi over 0-rapporter vedrørende Vesterport-forholdet bl.a.:

*"...
0-18 Rejseafdelingen p.t. Århus henleder opmærksomheden på 4-personer: Niels Jørgensen, ..., Thorkild Lauesen, ..., Peter Dølner, ..., og Jan Carl Weimann, Rejseafdelingen kører i øjeblikket observationer på pgl.
..."*

Ud for ovennævnte tilførsel i oversigten over 0-rapporter er i hånden skrevet "udtaget til sagen" underskrevet med en signatur og datoen "28/5".

Af rapport af 19. april 1982 "VEDR. Røveri mod to postfunktionærer, fredag den 2. april 1982." fra Københavns Politi underskrevet af kriminalassistent Regnar K. Jørgensen fremgår bl.a.:

"Rejseafdelingen p.t. Århus, rettede d.d. henvendelse til undertegnede, hvor opmærksomheden, i forbindelse med en i Århus pågående efterforskning, blev henledt på en personkreds i København, der kunne være mulige emner i forbindelse med ovennævnte røveri.

Der var ikke nogen bestemt mistanke, men da det herfra var blevet nævnt, at der muligt havde været tale om, observation dagen før i en varevogn, samt gerningsvognen var en Honda, samt det store udbytte, ønskede rejseafdelingen at henlede opmærksomheden på følgende personer:

- 1. Niels Jørgensen, ... Kbh., ejer af HK ..., Toyota Corolla. Der kan gives et kort signalement af pgl:
Ca. 30 år, ca. 178, alm. bygning, halvlangt mørkeblond hår, vinylagtigt jakke cowboybukser.*

2. *Thorkild Lauesen, ... Kbh., ejer af sølvgrå Honda Civic, JM ..., Der kan gives et kort signalement af pgl:
Ca. 25 år, 185 cm, alm. slank af bygning Mellemlønt kort hår, lyseblå knælång dynefrakke, mørke benklæder, bærer briller.*
3. *Peter Dølnær, ... Kbh., ejer af CS ..., VW 111. Der kan gives et kort signalement af pgl.:
Ca. 30 år, ca. 175 cm, alm. af bygning, blond hår, halvlångt i nakken, mørk kort pilotjakke, grå benklæder.*
4. *Jan Carl Weimann, ... Hvidovre, ejer af pmv. ET ..., Fiat 128. Der kan gives et kort signalement:
Ca. 30 år, ca. 180 cm, kraftig af bygning, mørkeblond kraftigt hår. Samtlige 4 signaliserede personer er alle pænt påklædt. Ingen af dem har skæg. Da der pågår efterforskning hos rejseafdelingen, kan der ikke tages kontakt til de pgl. umiddelbart, uden at der i afdelingen her beror oplysninger/signalement, der peger i retning mod de signaliserede."*

Det fremgår af udskrift af 8. august 1982 af aflytning af Sati Bakiers telefon bl.a., at Sati Bakier ringede til Jan Weimann, hvis hustru oplyste, at han var på ferie og ville komme hjem om 14 dage. Sati Bakier fik derfor nummeret til forlaget Manifest.

Af udskrift af 27. august 1982 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at han ringede til Jan Weimann, hvis hustru oplyste, at han var flyttet. Sati Bakier ringede derefter til Bo Weimann, som opgav et nyt tlf. nr. til Jan Weimann. Dette telefonnummer tilhørte en kvinde, som Jan Weimann senere blev gift med.

Det fremgår af udskrift af 28. august 1982 af aflytning af Sati Bakiers telefon bl.a., at han ringede til Jan Weimann på dennes tidligere tlf. nr. og igen fik oplyst, at han var flyttet.

Af udskrift af 8. september 1982 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at han ringede til Jan Weimanns arbejdsplads, hvor han efterlod en besked til Jan Weimann om at ringe til ham, hvis han kunne ringe med det samme. Jan Weimann ringede tilbage omkring en time senere, hvor Sati Bakiers bror oplyste, at Sati Bakier var rejst på ferie.

I rapport af 14. september 1982 fra PET til retten blev det anført bl.a., at aflytningen af Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner, som var tilladt af retten frem til den 30. september 1982, i den forløbne periode ikke havde givet yderli-

gere oplysninger til sagen. Der anmodedes derfor om, at sagerne sluttedes ved retten. Af påtegning på rapporten fremgår, at aflytningerne blev afsluttet den 30. september 1982.

Det fremgår af PET's "Notat om Virksomheden i det palæstinensiske sagsområde September/Oktober 1982." bl.a.:

"I. PWU, Palestinian Workers Union.

...

Samme dag – den 8.9.1982, som sin afrejse til Jordan, forsøgte Sati BAKIR igen at komme i forbindelse med Jan, idet han ringede til Regnecentralen, hvor Jan arbejdede.

Senere samme dag forsøgte Jan at komme i kontakt med Sati BAKIR i dennes forretning, men uden resultat, idet Sati BAKIR var rejst til Jordan.

Der blev således ikke skabt kontakt dem imellem, inden Sati BAKIR forlod landet.

Jan Carl WEIMANN er identificeret medlem af den her i landet værende danske gruppe "The Apple", hvis synspunkter stemmer overens med PL-FPI's.

Det er en gruppe, der opererer i det skjulte, og som er skabt til ikke at sige og gøre tingene på normal måde, hvilket medfører, at det er umuligt at opsnappe informationer vedrørende gruppens arbejdsområde og meddelelsessystem.

Således er det kun i et enkelt tilfælde konstateret, at Sati BAKIR og Jan Carl WEIMANN har talt sammen.

Hvad Sati BAKIR ville Jan Carl WEIMANN kan der kun gættes om, men en "hilsen" til vennerne dernede var ikke utænkeligt.

...

Kontakter.

Den 25. september 1982 kl. 1800 foretog Hassan telefonisk opkald til Sverige på nummeret ..., hvor han fik kontakt med ...

...

Hun er gift med:

Marwan EL-FAHOUM

...

Marwan har i de sidste 10 år været rejsende PFLP-agent med Europa og specielt Skandinavien som rejsemål. Han har fast bopæl i Libanon – er svensk gift og har sine svigerforældre boende i Sydsverige.

Han har i flere tilfælde været i PFLP træningslejre, hvor han har gennemgået militærtræning m.v.

I forbindelse med sine mange besøg her i landet, har Marwan altid overnattet i Hassan's lejlighed i Brønshøj.

Herudfra kan konkluderes, at Hassan også er PFLP-medlem.

Endvidere skal det oplyses, at Marwan fortsat er den direkte kontakt til den her i landet værende danske PFLP-gruppe, "The Apple".

Kontakten sker via en brevkasse i København.

Af samtale Hassan og ... imellem, fremgår det, at Hassan var vidende om, at Marwan var i Sverige og at han gerne ville i kontakt med ham.

Hertil blev det oplyst, at Marwan var på vej til København via Malmø. Han ville selv senere tage kontakt med Hassan.

Dagen efter, den 26.09.1982, oplyste Hassan Abu DAYA's hustru telefonisk til ..., at Hassan og en gæst havde forladt lejligheden og senere formentlig ville indfinde sig i PWU-klubben.

Denne sidste oplysning gør det helt klart, at Marwan igen havde overnattet hos Hassan i dennes lejlighed.

... ”

Af rapport af 7. juni 1984 "vedr. røveri mod 2 postfunktionærer den 020482 kl. 1019 ud for Ved Vesterport nr. 6 i København." fra Lyngby Politi fremgår bl.a.:

"Arrestanten Rolf Kenneth Carlsson, f.d. ... i Sverige, fremstod d.d. kl. 1230 til rapporten her på forvaringsanstalten i Kumla, hvor han i overværelse af

kriminalkommissær Gøsta Magnusson og ka. Johs. Pedersen blev afhørt vedr. sin færden omkring den 020482.

Han blev gjort bekendt med, at han ikke var sigtet, men at han ikke havde pligt til at udtale sig. Han ønskede at udtale sig.

Carlsson forklarede kort, at han ikke kunne huske, hvor han opholdt sig det pgl. tidspunkt, men han havde været i Ghana i februar 1982, og den 260482 indrejste han i Togo.

*Han nægtede at have været med til omh. røveri, og han havde heller ikke hørt noget om, hvem der evt. havde begået røveriet.
...”*

Det fremgår af brev af 30. maj 1986 fra Gladsaxe Politi til Københavns Politi bl.a.:

”./ Vedlagte sag [Ved Vesterport] journalnummer... sendes tilbage med tak for lån, idet det samtidigt bemærkes, at den her verserende røverisag (sag journalnummer ...) mod pengetransport ved Herlev Posthus forøvet den 3. december 1985 ikke umiddelbart synes at kunne kædes sammen med nærværende sag.

Den her verserende røverisag er stadig uopklaret.”

Af rapporter af 13. og 14. april 1989 fra Københavns Politi fremgår, at Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner i forbindelse med deres anholdelse efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor blev sigtet for Vesterport-forholdet.

Ifølge anklageskrift af 8. juni 1990 fra straffesagen mod bl.a. Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner blev der ikke rejst tiltale vedrørende Vesterport-forholdet.

3.3.3 Forklaringer

Efterforskningen af røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 er indgået i kommissionens afhøring af vidner, der da var ansat i Københavns Politi, PET og Rigspolitiets rejseafdeling.

Fra Københavns Politi har således Regnar Kjeld Jørgensen, Jørn Moos og Per Kanding afgivet forklaring. Desuden har Jens Brian Pedersen, Niels Christian

Medom, Poul Erik Dinesen, Paul Erich Ropers, Poul Mose Hansen, Niels Gudmund Riskær Schmidt og Ole Stig Andersen fra PET samt Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen fra Rigspolitiets rejseafdeling afgivet forklaring.

Nedenfor gengives i redigeret form de relevante dele af vidnernes forklaringer. Forklaringerne er i deres helhed medtaget som bilag til beretningen, hvortil der i øvrigt henvises.

Regnar Kjeld Jørgensen²

Regnar Kjeld Jørgensen har forklaret bl.a., at han i 1976 kom til PET's observationsgruppe, hvor han var indtil 1. november 1978, hvor han blev kriminalbetjent i PET. Det var han frem til den 3. september 1979, hvor han tiltrådte en turnusstilling ved Hørsholm Politi. Den 15. maj 1980 blev han ansat i Københavns Politi.

I sin tid i PET beskæftigede han sig ikke som sagsbehandler med Appel-gruppen. Han blev foreholdt, at det s. 77 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen" bl.a. fremgår:

"...

Det er et rent tilfælde, at Siezings oplysninger lagrede sig særligt i Regnar Jørgensens hukommelse. Han havde nemlig en fortid hos PET, hvor han havde haft til opgave at registrere oplysninger om den stærkt venstreorienterede Appel-gruppe fra Svanevej på Nørrebro i København.

..."

Hertil forklarede han, at det ikke er rigtigt. Han var som observatør med i flere overvågningsoperationer mod personer med relation til PFLP, og herunder var han med til at tage fotoet, som er gengivet på s. 307 i "Blekingegadebanden" af Peter Øvig Knudsen. Han blev foreholdt, at det fremgår af rapport af 9. oktober 1979 udarbejdet af PET "Vedr.: konstatering af udrejse fra Kbh. Hovedbanegård af 2 danske statsborgere. 1: Jensen, Jens Holger ... 2: "Niels"", at fotografiet angiveligt er taget den 9. oktober 1979. Hertil forklarede han, at han ikke husker sit medarbejdersnummer i PET, og han kan derfor ikke sige, om hans nummer er blandt de to numre, som i rapporten er angivet som observatører på opgaven.

I Københavns Politi var han i afdeling CX på tidspunktet for røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Han deltog ikke i efterforskningen af røveriet. Han fik imidlertid telefonisk et tip om mulige gerningsmænd til røve-

2 Protokol 15.

riet fra en rejseafdelingskollega i Århus. Han kendte ikke kollegaen på forhånd og ved ikke præcist, hvorfor det var ham, som modtog opkaldet. Foreholdt, at Arne Siezing den 18. januar 2012 over for kommissionen bl.a. forklarede at have henvendt sig til Københavns Politi og givet tippet til en af efterforskningslederne, der herefter foranledigede, at Regnar Jørgensen ringede ham op, forklarede han, at han ikke med sikkerhed husker, hvem der ringede op. Han blev foreholdt, at det af rapport af 19. april 1982 udarbejdet af ham om tippet bl.a. fremgår:

“... ”

Da der pågår efterforskning hos rejseafdelingen, kan der ikke tages kontakt til de pgl. umiddelbart, uden at der i afdelingen her beror oplysninger/signalement, der peger i retning mod de signalicerede.”

Hertil forklarede han, at det ikke er hans sprogbrug. Det må være den besked, som han fik. Han husker ikke, hvad han gjorde med tippet, men tippet må med sikkerhed være endt hos en sagsbehandler i røveriafdelingen. Han kan ikke udelukke, at han lagde rapporten ind til Per Kanding, men han har ingen erindring om det. Han blev foreholdt, at det på s. 80 i ”Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen” i fortsættelse af det tidligere foreholdte citat fra s. 77 bl.a. fremgår:

“... ”

“Derfor kendte jeg udmærket navne og signalement på både Torkil Lauesen, Niels Jørgensen, Jan Weimann og Peter Døllner. Jeg skrev en rapport, som jeg lagde ind til min chef, kriminalinspektør Per Kanding. Men sagen blev aldrig fremmet, og der kom aldrig noget ud af Siezings tip,” husker Regnar Jørgensen, der i dag er pensioneret.

“... ”

Hertil forklarede han, at navnene på Appel-gruppens medlemmer var fuldstændig fremmede for ham, da han skrev rapporten. Jørn Moos må have ræsonneret sig frem til, at han lagde rapporten ind til Per Kanding, for han har aldrig fortalt sådan til Jørn Moos. Han har haft besøg af Jørn Moos og to journalister, men det var andre ting, som han blev konsulteret om. Han blev i øvrigt først pensioneret for otte dage siden.

Han blev foreholdt, at der i forlængelse af ovenstående citat fremgår som følger:

“Han fortæller også, at han lagde mærke til, at Arne Siezing under samtalen virkede frustreret over, at han ikke selv kunne deltage i opklaringen af postrøveriet. Og at Siezing gav udtryk for, at han var fuldkommen overbe-

vist om, at det var netop de personer, han tidligere havde overvåget, som nu stod bag røveriet ved Vesterport.”

Hertil forklarede han, at det ikke er noget, som han har fortalt til Jørn Moos og de to journalister.

Foreholdt, at der i sagen om Vesterport-røveriet foreligger nogle få yderligere rapporter udarbejdet af ham om vidneafhøringer lige efter gerningstidspunktet, forklarede han, at han ikke har erindring herom. Når der sker et røveri som dette, da rykker hele afdelingen ud, herunder CX, og det kan være baggrunden for, at han har deltaget i efterforskningen straks efter røveriet. Han blev foreholdt, at det s. 426 i ”Blekingegadebanden” af Peter Øvig Knudsen bl.a. fremgår som følger:

”I røveriafdelingen blev tippet fra Rejseholdet til en rapport, som samme dag landede på skrivebordet hos afdelingens ledelse. Efter at have haft kontakt med Rejseholdet stod det klart, at yderligere oplysninger om de fire mistænkte skulle findes hos Politiets Efterretningstjeneste.

*Hos PET kunne man bekræfte, at man vidste, at gruppedlemmerne samarbejdede med terrororganisationen PFLP, og at man også hos PET havde en mistanke om, at dette samarbejde inkluderede kriminelle aktiviteter i Danmark. Men konkrete beviser for, at gruppen skulle stå bag røveriet ved Vesterport, kunne PET ikke umiddelbart præsentere.
...”*

Hertil forklarede han, at han kun udarbejdede én rapport om tippet. Det var ikke ham bekendt, at Københavns Politi henvendte sig til PET i forbindelse med Vesterport-røveriet. Han er også blevet personligt interviewet af Peter Øvig Knudsen i forbindelse med tilblivelsen af Blekingegadebande-bøgerne.

Foreholdt, at akterne fra Vesterport-røveriet blev udlånt til Gladsaxe Politi i forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport fra Privatbanken i Herlev den 3. december 1985, forklarede han, at han ikke vidste dette.

Efter røveriet mod en pengetransport ved Købmagergade Postkontor i København og drabet på en politibetjent den 3. november 1988 deltog han i den genoptagne efterforskning af Vesterport-røveriet.

Jørn Moos³

Jørn Moos har forklaret bl.a., at han i 1966 blev ansat i Københavns Politi. I efteråret 1986, hvor han var kriminalassistent, kom han til røverafdelingen og blev leder af CX-gruppen. I 1989 blev han tilknyttet planlægningsafdelingen i Københavns Politi samtidig med, at han var efterforskningsleder i Blekingegade-sagen

Af "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 77 og 80, fremgår bl.a.:

“... ”

Det er et rent tilfælde, at Siezings oplysninger lagrede sig særligt i Regnar Jørgensens hukommelse. Han havde nemlig en fortid hos PET, hvor han havde haft til opgave at registrere oplysninger om den stærkt venstreorienterede Appel-gruppe fra Svanevej på Nørrebro i København.

...

“Derfor kendte jeg udmærket navne og signalementer på både Torkil Lauesen, Niels Jørgensen, Jan Weimann og Peter Døllner. Jeg skrev en rapport, som jeg lagde ind til min chef, kriminalinspektør Per Kanding. Men sagen blev aldrig fremmet, og der kom aldrig noget ud af Siezings tip,” husker Regnar Jørgensen, der i dag er pensioneret. ...”

Foreholdt dette, forklarede han, at han i forbindelse med udarbejdelsen af bogen havde et par samtaler med Regnar Jørgensen. Regnar Jørgensen var meget hemmelighedsfuld om, hvordan de skulle tale sammen. De mødtes i Køge og kørte ud på en skovvej, hvor Regnar Jørgensen fortalte som beskrevet i bogen. Han havde overvejet at kontakte Regnar Jørgensen, der var i afdeling C i Københavns Politi, da de i forbindelse med efterforskningen efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor fandt rapporten af 19. april 1982 udarbejdet af Regnar Jørgensen om tippet fra Arne Siezing om Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Han var imidlertid bekendt med, at Regnar Jørgensen var vred på folk fra sin tid i PET, herunder Christian Medom, og det endte med, at han valgte ikke at tale med Regnar Jørgensen om rapporten dengang. Han blev foreholdt, at Regnar Jørgensen i sin forklaring for kommissionen den 8. februar 2012 foreholdt ovenstående citat fra s. 80 i "Politi-

3 Protokol 47.

ets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen” bl.a. forklarede som følger:

”...

Hertil forklarede han, at navnene på Appel-gruppens medlemmer var fuldstændig fremmede for ham, da han skrev rapporten. Moos må have ræsonneret sig frem til, at han lagde rapporten ind til Per Kanding, for han har aldrig fortalt sådan til Moos. Han har haft besøg af Moos og to journalister, men det var andre ting, som han blev konsulteret om. Han blev i øvrigt først pensioneret for otte dage siden.

...”

Hertil forklarede han, at Regnar Jørgensen forklarede til ham som gengivet i bogen. Han mener, at Regnar Jørgensen var i reserveordningen og kom i luft-havnen som pasbetjent.

Per Kanding⁴

Per Kanding har forklaret bl.a., at han efter at have været ansat forskellige steder i politiet i 1980 blev kriminalinspektør og leder af afdeling C, tyveri- og røve-riaafdelingen i Københavns Politi.

Afdeling C var på tidspunktet for røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 opdelt i en afdeling, som blev kaldt store C, to efterforsknings-grupper, som havde tilknyttet en advokatur, samt en lille afdeling, der hed CX. Efterforskningen af røverisager begyndte i store C. Når der skete anholdelser, gik sagen herefter til en af de to efterforskningsgrupper. Han var som krimi-nalinspektør chef for hele afdeling C.

Han blev foreholdt følgende fra oversigt over 0-rapporter i sagen om Vester-port-røveriet:

”0-18.

Rejseafdelingen p.t. Århus henleder opmærksomheden på 4-personer: Niels Jørgensen, ... Thorkild Lauesen, ... Peter Dølner, ... Jan Carl Wei-mann, ... Rejseafdelingen kører i øjeblikket observationer på pgl.”

Hertil forklarede han, at 0-rapporter var oplysninger, som kunne have interesse for efterforskningen. En oversigt over 0-rapporter blev udarbejdet løbende under

4 Protokol 16.

efterforskningen af et forhold. Når man fik et tip som det foreliggende, ville man iværksætte en efterforskning på baggrund af det. Han fik ikke selv nogen tip i forbindelse med Vesterport-røveriet og mindes ikke at have set den foreliggende rapport vedrørende tippet om Appel-gruppens medlemmer. Hvis han havde set rapporten, ville han have sat sine initialer på den.

Ud for ovennævnte tilførsel i oversigten over 0-rapporter er i hånden skrevet, at den er udtaget til sagen med angivelse af en dato og en signatur. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke er bekendt med signaturen eller baggrunden for tilførslen. Han hørte først om tippet, da han senere tiltrådte som chef for rejseafdelingen. Han blev foreholdt, at det af Københavns Politis rapport af 19. april 1982 om tippet bl.a. fremgår, at der pågik efterforskning hos rejseafdelingen, hvorfor der ikke umiddelbart kunne tages kontakt til dem, som tippet angik, uden at der i afdelingen beroede oplysninger/signalement, der pegede i retning mod dem. Hertil forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen. Hvis han havde set det, ville en sådan oplysning ikke have holdt ham tilbage fra at indlede en efterforskning mod de nævnte personer. Desuden havde han så stor tiltro til vedkommende, der gav tippet, at han ville have iværksat en efterforskning på grundlag af det, hvis han havde været bekendt hermed. Han kendte ikke navnene på Appel-gruppens medlemmer dengang.

Foreholdt, at der samme dag, som Vesterport-røveriet fandt sted, blev udsendt en meddelelse fra Rigspolitichefen om røveriet under overskriften: "Uopklarede forbrydelser" i "Danske Politi Efterretninger" til tjenestebrug. Hertil forklarede han, at det var en sædvanlig måde at orientere på ved et røveri af denne karakter, der måtte betegnes som usædvanligt.

Han blev foreholdt, at det s. 77 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen" bl.a. fremgår:

...

Det er et rent tilfælde, at Siezings oplysninger lagrede sig særligt i Regnar Jørgensens hukommelse. Han havde nemlig en fortid hos PET, hvor han havde haft til opgave at registrere oplysninger om den stærkt venstreorienterede Appel-gruppe fra Svanevej på Nørrebro i København.

...

Hertil forklarede han, at han ikke husker at have været bekendt med, at Regnar Jørgensen havde arbejdet i PET. Han har i øvrigt ikke læst bogen. Han blev foreholdt, at det på s. 80 i fortsættelse af det ovennævnte citat fra s. 77 bl.a. fremgår:

”...

”Derfor kendte jeg udmærket navne og signalementer på både Torkil Lauesen, Niels Jørgensen, Jan Weimann og Peter Døllner. Jeg skrev en rapport, som jeg lagde ind til min chef, kriminalinspektør Per Kanding. Men sagen blev aldrig fremmet, og der kom aldrig noget ud af Siezings tip,” husker Regnar Jørgensen, ...

...”

Hertil forklarede han, at rapporten intet siger ham. Hvis han havde set den omhandlede rapport fra Regnar Jørgensen vedrørende tip fra Arne Siezing, ville han have sat sine initialer på den, som han altid gjorde, når han gennemgik rapporter. Der var ikke med hans viden kontakt mellem Københavns Politi og PET i forbindelse med efterforskningen af Vesterport-røveriet.

Af s. 76 i ”Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen” fremgår bl.a.:

”Aviserne bragte dagen efter fyldige referater om kuppet, som var yderst professionelt og brutalt udført:

”Vi må gå ud fra, at røverne har observeret posthuset gennem nogen tid. De har vidst, hvad de ville, selv flugtvejen har været planlagt i detaljer,” udtalte kriminalinspektør Per Kanding.

Politichefen drog straks paralleller til et røveri, som blev begået den 3. april 1979, hvor to bankbude ligeledes var blevet slået ned på åben gade og frarøvet 4,7 millioner kroner, som de var i færd med at transportere fra posthuset på Frederikssundsvej til Handelsbanken.

Røveriet på Frederikssundsvej aldrig blevet forbundet med Blekingegade-banden, men efter overfaldet på de to unge postfunktionærer ved Vesterport i 1982 var Per Kanding enig med dagbladenes konklusioner. De to forbrydelser lignede hinanden til forveksling:

”Det minder meget om postrøveriet på Frederikssundsvej for nøjagtig tre år siden. Men vi kan ikke sige, om det er de samme gerningsmænd, for vi ved ikke, hvem der begik kuppet dengang.”

...”

Hertil forklarede han, at han meget vel kan have udtalt sig sådan til aviserne. Det er en nærliggende parallel at drage. Han har imidlertid ikke nogen klar erindring om sine udtalelser. Han har ikke talt med Jørn Moos eller forfatterne til bogen.

Han blev foreholdt, at det s. 426 i "Blekingegadebanden" af Peter Øvig Knudsen bl.a. fremgår som følger:

"I røveriafdelingen blev tippet fra Rejseholdet til en rapport, som samme dag landede på skrivebordet hos afdelingens ledelse. Efter at have haft kontakt med Rejseholdet stod det klart, at yderligere oplysninger om de fire mistænkte skulle findes hos Politiets Efterretningstjeneste.

Hos PET kunne man bekræfte, at man vidste, at gruppemedlemmerne samarbejdede med terrororganisationen PFLP, og at man også hos PET havde en mistanke om, at dette samarbejde inkluderede kriminelle aktiviteter i Danmark. Men konkrete beviser for, at gruppen skulle stå bag røveriet ved Vesterport, kunne PET ikke umiddelbart præsentere.

Til gengæld kunne PET oplyse, at tjenestens røverafdeling allerede havde gruppen under overvågning. Et par af gruppemedlemmerne blev således telefonaflyttet.

Efter at have fået denne melding fra PET besluttede lederne i røveriafdelingen, at det for tiden ikke var muligt at foretage yderligere efterforskning mod de fire mistænkte.

Røveriet mod de to postbude ved Vesterport blev nogle måneder senere lagt hen i stakken af uopklarede sager.

..."

Hertil forklarede han, at han intet kender til det beskrevne forløb. Han har på ingen måde været involveret i nogen dialog med PET omkring røveriet. I øvrigt er ledelsen af røveriafdelingen et vidt begreb, idet det kan være ledelsen i CX, det kan være ledelsen i en af de to efterforskningsgrupper, og det kan være en af de vicekriminalkommissærer, som var på røveriafdelingskontorer. Han ville dog normalt være blevet orienteret, hvis nogen i ledelsesgruppen under ham, havde haft en sådan kontakt som beskrevet til PET. Han er ikke klar over, hvornår efterforskningen af Vesterport-røveriet stoppede.

Jens Brian Pedersen⁵

Jens Brian Pedersen har forklaret bl.a., at han i 1976 kom til PET, hvor han begyndte i observationsafdelingen. Han var i denne afdeling indtil maj 1979. Herefter var han frem til maj 1984 i ekstremismeafdelingen. På nær en periode i anden halvdel af 1984 var han efterfølgende i spionageafdelingen frem til august 1989.

Han hørte ikke om, at Arne Siezing tippede Københavns Politi om Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Han blev foreholdt følgende fra s. 426 i "Blekingegadebanden" af Peter Øvig Knudsen:

"I røveriafdelingen blev tippet fra Rejseholdet til en rapport, som samme dag landede på skrivebordet hos afdelingens ledelse. Efter at have haft kontakt med Rejseholdet stod det klart, at yderligere oplysninger om de fire mistænkte skulle findes hos Politiets Efterretningstjeneste.

Hos PET kunne man bekræfte, at man vidste, at gruppedlemmerne samarbejdede med terrororganisationen PFLP, og at man også hos PET havde en mistanke om, at dette samarbejde inkluderede kriminelle aktiviteter i Danmark. Men konkrete beviser for, at gruppen skulle stå bag røveriet ved Vesterport, kunne PET ikke umiddelbart præsentere. "

Hertil forklarede han, at det var naturligt, at det i givet fald var terrorafdelingen, som rejseholdet havde talt med.

Poul Erik Dinesen⁶

Poul Erik Dinesen har forklaret bl.a., at han den 1. september 1977 blev ansat i spionageafdelingen i PET. I 1980 kom han til afdelingen for terrorisme, afdeling T, hvor han var, indtil han den 1. april 1984 blev leder af PET's regionalafdeling i Slagelse.

Overvågningen af Appel-gruppen henhørte under afdeling C, indre uro, og han havde derfor meget lidt viden om Appel-gruppen inden røveriet mod en pengetransport fra Den Danske Bank i Lyngby den 2. marts 1983. Eneste erindring han har om at have deltaget i efterforskning mod gruppen var på et tidspunkt efter røveriet mod en pengetransport ved Købmagergade Postkontor i Køben-

5 Protokol 11.

6 Protokol 25.

havn og drabet på en politibetjent den 3. november 1988. Mens han var i afdeling T, bestod hans viden om gruppen alene i de oplysninger, som han fik, når han lejlighedsvis deltog på parolemøder som stedfortræder for afdelingslederen, Paul Erich Ropers. Hans hovedområde var mellemøstterrorisme, og arbejdet bestod i vidt omfang i overvågning af diverse kendte herboende grupperinger af personer fra Mellemøsten. Fra sit arbejde hermed er han bekendt med Marwan el Fahoum. Han blev foreholdt bl.a. følgende fra "NOTAT OM Virksomheden i det palæstinensiske sagsområde September/Oktober 1982":

"...

VII. Personanalyse.

a. Sati BAKIR, ...

Kontakter.

I slutningen af august måned 1982 forsøgte Sati BAKIR, at komme i telefonisk kontakt med Jan Carl WEIMANN på dennes bopæl i Hvidovre.

...

Jan Carl WEIMANN er identificeret medlem af den her i landet værende danske gruppe "The Apple", hvis synspunkter stemmer overens med PFLP's.

Det er en gruppe, der opererer i det skjulte, og som er skabt til ikke at sige og gøre tingene på normal måde, hvilket medfører, at det er umuligt at opsnappe informationer vedrørende gruppens arbejdsområde og meddelelsessystem.

Således er det kun i et enkelt tilfælde konstateret, at Sati BAKIR og Jan Carl WEIMANN har talt sammen.

...

b. Hassan Abu DAYA, ...

Kontakter.

...

Endvidere skal det oplyses, at Marwan fortsat er den direkte kontakt til den her i landet værende danske PFLP-gruppe, "The Apple".

Kontakten sker via en brevbox i København.

..."

Hertil forklarede han, at tjenestenummeret i øverste højre hjørne på den anden af de kopierede sider fra notatet er hans, hvilket betyder, at han har læst notatet. Et sådant notat var udarbejdet til brug for Paul Erich Ropers og ham, der ledede afdelingen. PET's ledelse bestod af politimesteren, vicepolitimesteren og kriminalinspektøren. Den blev på parolemøder, gennem månedsberetninger og i forbindelse med specifikke efterforskningskridt holdt orienteret om, hvad der skete i afdelingerne. I månedsberetningerne blev månedens efterforskning resumeret. Normalt skrev de enkelte sektioner i afdeling T hver deres månedsberetning. Månedsberetningerne blev herefter forelagt Paul Erich Ropers eller ham, som herefter tog uddrag fra de enkelte månedsberetninger og stykkede dem sammen til en samlet månedsberetning for afdelingen.

Niels Christian Medom⁷

Niels Christian Medom har forklaret bl.a., at han den 1. august 1975 efter ansøgning tiltrådte en turnusstilling som observatør i PET. Efter godt et år i den funktion blev han overflyttet til hovedafdelingen, hvor han blev sagsbehandler i ekstremisme/terrorisme-afdelingen. Terrorisme-afdelingen blev selvstændig i 1977 og kom til at hedde afdeling T for terror. Han gjorde tjeneste i afdeling T indtil den 26. februar 1980, hvor han fik en stilling i PET's regionsafdeling i Århus.

I forbindelse med røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 ringede Arne Siezing til ham og sagde, at han og Ernst Søndergaard Pedersen havde tænkt sig at give Københavns Politi et tip om Appel-gruppens medlemmer som mulige gerningsmænd til røveriet. Der lå i henvendelsen en forespørgsel om, hvorvidt PET havde noget imod det. Baggrunden for Arne Siezings og Ernst Søndergaard Pedersens mistanke var lighedspunkter mellem det foreliggende røveri og røveriet mv. i Glostrup den 7. juli 1980. Han havde ikke nogen bemærkninger til, at de ville tippe Københavns Politi, idet navnene på medlemmerne fremgik af akterne i den "åbne" del af efterforskningsmaterialet efter Jens Holger Jensens trafikdrab og dokumentfalsksagen. Han hørte ikke mere til efterforskningen af Vesterport-røveriet før end efter røveriet mod en pengetransport ved Købmagergade Postkontor i København og drabet på en politibetjent den 3. november 1988.

Paul Erich Ropers⁸

Paul Erich Ropers har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat i en turnusstilling i PET, hvor han i 1975 blev fastansat i en stilling i afdeling C, uro-afdelingen.

7 Protokoll 7 og 19.

8 Protokoll 18 og 27.

Omkring et halvt år senere kom han til terrorafdelingen, hvor han var frem til 1984 alene afbrudt af en periode i Tønder Politi fra den 1. februar 1978 til den 1. december 1978. I 1984 skiftede han område i PET til bl.a. administrative opgaver og havde herefter ikke yderligere med terror at gøre.

Han blev foreholdt rapport udarbejdet af ham "Vedr.: Marwan El Fahoum ..." med continuation af bl.a. 19. november 1981, hvor det var anført, at det aldrig var lykkedes at konstatere, hvorvidt Marwan el Fahoum var indrejst i Sverige, ligesom det ikke var lykkedes at få hans eventuelle færden i Danmark fastlagt, og at sagen var henlagt. Han forklarede hertil, at det var sagen om Marwan el Fahoums konkrete rejse, der blev henlagt, og ikke overvågningen af PFLP som sådan.

Han husker ikke at have hørt om kontakt mellem PET og Københavns Politi i forbindelse med røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Fra den 5. januar 1982 til den 6. maj 1982 var han på lederkursus, og han var således ikke i afdelingen, da røveriet blev begået.

Han blev foreholdt, at det af "NOTAT OM Virksomheden i det palæstinensiske sagsområde September/Oktober 1982." fremgår bl.a.:

...

VII. Personanalyse

a. Sati BAKIR, ...

Kontakter.

I slutningen af august måned 1982 forsøgte Sati BAKIR, at komme i telefonisk kontakt med Jan Carl WEIMANN på dennes bopæl i Hvidovre.

...

Jan Carl WEIMANN er identificeret medlem af den her i landet værende danske gruppe "The Apple", hvis synspunkter stemmer overens med PFLP's.

Det er en gruppe, der opererer i det skjulte, og som er skabt til ikke at sige og gøre tingene på normal måde, hvilket medfører, at det er umuligt at opsnappe informationer vedrørende gruppens arbejdsområde og meddelelsessystem.

Således er det kun i et enkelt tilfælde konstateret, at Sati BAKIR og Jan Carl WEIMANN har talt sammen.

...

b. Hassan Abu DAYA, ...

Kontakter

...

Endvidere skal det oplyses, at Marwan fortsat er den direkte kontakt til den her i landet værende danske PFLP-gruppe, "The Apple".

Kontakten sker via brevbox i København.

..."

Hertil forklarede han, at notatet er udarbejdet i afdeling T, hvor han var afdelingsleder. Når han refererede "opad", var det til politifuldmægtig Poul Mose Hansen, kriminalinspektøren eller direkte til politimesteren. Alle sagsbehandlere på PFLP-området ville få et notat som det foreholdte at se. Han er enig i, at det var svært at overvåge gruppen. PET havde dog på ingen måde givet op og fulgte den fortsat nøje.

Poul Mose Hansen⁹

Poul Mose Hansen har forklaret bl.a., at han fra årsskiftet 1978/79 til 1985/86 var politifuldmægtig i PET. Fra omkring september 1979 hørte afdeling T og C, der tog sig af overvågning af henholdsvis international terrorisme og ekstremisme inden for landets grænser, under hans referat.

Af rapport af 14. december 1981 udarbejdet af PET indeholdende anmodning om tilladelse til telefonaflytning af Torkil Lauesen og Peter Døllners telefoner fremgår bl.a., at den 11. december 1981 om formiddagen ankom der til postbox 190 et telegram fra Beirut med følgende ordlyd: "*meet my friend in Sophia on 22 dec cable us to confirm the date talaat...*" Han forklarede hertil, at det er et godt eksempel på de fragmentariske oplysninger, som de opsnappede om gruppen. Oplysninger af denne art godtgjorde, at der fortsat var forbindelse mellem gruppen og PFLP, og når der anvendtes kodesprog, var det opfattelsen, at de ikke havde rent mel i posen. Derfor var der stadig grund til at overvåge dem.

Han har ingen erindring om, hvorvidt der var kontakt mellem PET og Københavns Politi i forbindelse med røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Foreholdt, at det fremgår af rapport af 19. april 1982 "VEDR: Røveri mod to postfunktionærer, fredag den 2. april 1982" udarbejdet af Regnar Jørgensen, Københavns Politi, at rejseafdelingen tippede Københavns Politi om

9 Protokol 8 og 28.

Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet ved Vesterport, forklarede han, at han ikke er bekendt med, at Regnar Jørgensen havde været ansat i PET. Desuden blev han foreholdt, at det af s. 426 i "Blekingegadebanden" af Peter Øvig Knudsen fremgår bl.a., at der skulle have været kontakt mellem PET og Københavns Politi i forbindelse med efterforskningen af røveriet. Han forklarede hertil, at han ikke kan udelukke, at det var tilfældet, men han har ingen erindring herom, ligesom han ikke mindes, om det i PET blev drøftet, hvorvidt det kunne være Appel-gruppens medlemmer, der var gerningsmænd til røveriet.

Han husker ikke præcist omfanget af PET's overvågning af Appel-gruppen og PET's viden om gruppen i 1982, men PET opgav på intet tidspunkt at følge gruppen og dens aktiviteter – i det omfang det var muligt – mens han var ansat i PET. Han blev foreholdt følgende fra rapport af 10. marts 1982 udarbejdet af PET til retten med anmodning om forlængelse af telefonaflytning af Torkil Lauesen og Peter Døllners telefoner:

...

Desuden er vi vidende om, at den danske gruppe "the Apple" er meget "skolet" rent sikkerhedsmæssigt.

...

Da vi er overbevist om, at gruppen "the apple" fortsat arbejder operationelt for den arabiske terrororganisation PFLP, anmoder vi om forlængelse af rettens kendelse under henvisning til formålet, at forebygge evt. kommende terroraktioner her i landet."

Hertil forklarede han, at han er enig i det anførte.

Niels Gudmund Riskær Schmidt¹⁰

Niels Gudmund Riskær Schmidt har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat som fuldmægtig i PET. De var på det tidspunkt tre jurister i PET. Et af hans ansvarsområder var subversion, hvorunder bl.a. den senere terrorafdeling T, som han oprettede, henhørte. Fra 1977 til 1983 var han vicepolitimester i PET, inden han blev politimester i Grønland.

10 Protokol 9.

Forespurgt, om han dengang hørte om, at Arne Siezing fra rejseholdet i april 1982 tippede Københavns Politi om Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982, forklarede han, at det gjorde han ikke. Fra ca. medio oktober 1981 og indtil medio oktober 1982 blev han på grund af ændrede ledelsesforhold i PET ikke holdt særligt orienteret om PET's løbende efterforskningskridt og resultaterne af disse.

Ole Stig Andersen¹¹

Ole Stig Andersen har forklaret bl.a., at han fra august 1975 til slutningen af 1984 var politimester i PET.

Han har ingen erindring om, om der var kontakt mellem PET og Københavns Politi i forbindelse med røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982.

Arne Siezing¹²

Arne Siezing har forklaret bl.a., at han i 1977 blev ansat i Rigspolitiets rejseafdeling, hvor han hovedparten af tiden var efterforskningsleder. I efteråret 1980 blev han tilknyttet efterforskningen af en række forhold i Århus. Ud over efterforskning af en række brandattentater drejede det sig også om en sag om besiddelse af håndgranater og anden ammunition.

Det er rigtigt, som det fremgår af rapport af 19. april 1982 fra Københavns Politi, at han tippede Københavns Politi om Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982. Han var nede hos Københavns Politi og gav tippet til en af efterforskningslederne, der herefter foranledigede, at Regnar Jørgensen ringede ham op. Han kendte ikke Regnar Jørgensen på forhånd. Han arbejdede ikke da sammen med Ernst Søndergaard Pedersen, men han havde orienteret Ernst Søndergaard Pedersen om, at han ville tippe Københavns Politi. Efter tippet havde han ikke mere med sagen at gøre. Foreholdt, at det fremgår af rapporten, at der fortsat skulle foregå efterforskning hos rejseafdelingen af de nævnte personer, og at der ikke måtte tages kontakt til de pågældende personer, uden at der hos Københavns Politi beroede oplysninger/signalement, der pegede i retning af dem, forklarede han, at der ikke da foregik efterforskning omkring Appel-gruppen hos rejseafdelingen.

11 Protokol 35.

12 Protokol 1.

Ernst Søndergaard Pedersen¹³

Ernst Søndergaard Pedersen har forklaret bl.a., at han i juni 1967 tiltrådte en stilling i Rigspolitiets rejseafdeling. På det tidspunkt, hvor han blev udkommanderet til Århus, var han kriminalkommissær.

Foreholdt, at Arne Siezing tippede Københavns Politi om Appel-gruppens medlemmer som mulige gerningsmænd til røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982, forklarede han, at han ikke kan afvise, at han og Arne Siezing havde talt om Appel-gruppen i forbindelse med dette røveri, men så vidt han husker, kendte han ikke til, at Arne Siezing henvendte sig til Københavns Politi.

3.3.4 Kommissionens sammenfatning

I det følgende sammenfatter kommissionen – på grundlag af den ovenfor givne dokumentation og vidneforklaringerne – det sandsynlige forløb vedrørende efterforskningen af røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 og PET's overvågning af Appel-gruppen, herunder PET's viden om gruppen i tiden oktober 1981 til november 1982.

Som det fremgår af kapitel 3, afsnit 3.1.4, var status ved indgangen til oktober 1981 vedrørende PET's overvågning af Appel-gruppen, at PET mistænkte gruppen for at stå bag grov berigelseskriminalitet. Efter at PET's regionalafdeling i Århus og afdeling C's bistand til efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus var afsluttede, var det alene afdeling T, der overvågede gruppen. PET vidste, at der efter Jens Holger Jensens død fortsat var kontakt mellem Appel-gruppen og PFLP. Imidlertid havde PET's overvågning ikke ført til konkrete spor vedrørende gruppens aktiviteter. Overvågningen af Appel-gruppen bestod da hovedsageligt af "overskudsinformation" fra overvågningen af herboende PFLP-medlemmer og korrespondance fra Marwan el Fahoum til en postboks tilhørende Appel-gruppen. Der var således ingen igangværende aflytninger af gruppens medlemmer. Den sidste observation af interesse vedrørende Appel-gruppen var foretaget i maj 1981, og der havde herefter frem til oktober 1981 ikke været nogen målrettet overvågning fra PET's side vedrørende gruppens eventuelle konkrete kriminelle aktiviteter.

Den 7. oktober 1981 konstaterede PET, at Marwan el Fahoum den 4. oktober 1981 var indrejst i Danmark. I den forbindelse fik PET den 9. oktober 1981 in-

13 Protokol 3.

stalleret tv-overvågning af ovennævnte postboks. Det lykkedes ikke for PET at fastlægge Marwan el Fahoums færden i Danmark efter hans indrejse, ligesom det ikke lykkedes at fastslå, om han indrejste i Sverige, som det var oplyst i hans "rejsekort", at han ville.

I en rapport af 12. oktober 1981 fra PET blev det anført bl.a., at flere ting tydede på, at Jan Weimann havde overtaget kontakten med PFLP efter Jens Holger Jensens død, og i en anden rapport af samme dato blev personlige oplysninger om Jan Weimann opdateret.

Der ankom et telegram til Appel-gruppens postboks den 10. december 1981. Telegrammet, der var afsendt fra Beirut, havde følgende tekst:

*"meet my friend in sophia on 22 dec
cable us to confirm the date
talaat"*

Efter ankomsten af telegrammet observerede PET mod postboksen og konstaterede, at telegrammet blev afhentet af Peter Døllner, Torkil Lauesen og Niels Jørgensen. Observatørerne fulgte dem fra postboksen, men der blev ikke observeret yderligere af interesse.

Under henvisning til bl.a. dette telegram fik PET den 16. december 1981 rettens tilladelse til at aflytte Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner. I anmodningen om tilladelse til indgrebet og fremsendelsespåtegningen til retten var der bl.a. redegjort for Appel-gruppens kontakt med Marwan el Fahoum og dennes tidligere omtalte ønske om et operativt samarbejde med danske personer eller grupper, samt at PET antog, at telegrammet var afsendt på vegne af Marwan el Fahoum. Det blev i anmodningen angivet, at formålet med telefonaflytningerne var at forebygge eventuelle kommende terrorhandlinger i Danmark.

Det ses heraf, at PET intensiverede overvågningen af Appel-gruppen, straks der kom nye tegn på kontakt mellem gruppen og PFLP. Kontakten fremtrådte yderst mistænkelig, men den var ikke af en sådan karakter, at PET kunne udlede noget nærmere om indholdet heraf, herunder hvilke aktiviteter Appel-gruppen og PFLP planlagde.

PET orienterede ved telex af 17. december 1981 en samarbejdspartner om telegrammet af 10. december 1981 til Appel-gruppens postboks, herunder om afhentningen heraf, og det blev anført, at den omhandlede ven i telegrammet måtte anses for at være identisk med Marwan el Fahoum.

I PET's afdeling T's årsberetning for 1981 blev Appel-gruppen kun kort omtalt med henvisning til Marwan el Fahoums møde med Jan Weimann den 5. april 1981.¹⁴

PET observerede den 28. januar 1982 mod Peter Døllner med henblik på at konstatere eventuelt arbejdssted eller lignende, idet han i et stykke tid havde bestilt telefonvækning kl. 6.30. Det blev konstateret, at han sammen med en anden mand kørte til Distriktstoldkammer 2's lokaler i Snorresgade.

Den 3. februar 1982 observerede PET mod Torkil Lauesen og hans hustru, i forbindelse med at de på Hovedbanegården i København skulle mødes med en mand, der skulle ankomme fra Berlin. Det blev konstateret bl.a., at de mødtes med en afrikaner på Hovedbanegården, og at de hjalp ham med køb af billetter til videre rejse til Sverige.

I en rapport af 10. marts 1982 til retten vedrørende forlængelse af tilladelsen til aflytning af Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner oplyste PET bl.a., at det siden etableringen af aflytningen ikke havde været muligt at konstatere en direkte linje mellem Appel-gruppen og PFLP. Der blev henvist til, at det kunne skyldes, at gruppen var "meget "skolet" rent sikkerhedsmæssigt." Desuden blev det oplyst, at det ikke var lykkedes at fastlægge, hvem fra Appel-gruppen der havde deltaget i mødet den 22. december 1982 som omtalt i telegrammet af 10. december 1981, ligesom det ikke havde været muligt at fastlægge Torkil Lauesens færden i dagene omkring den 22. december. Aflytningerne havde derimod vist, at Appel-gruppen var aktiv i andre organisationer, herunder den sydafrikanske organisation SWAPO og Popular Front for Liberation of Oman. Til støtte for tilladelse til forlængelse af aflytningerne blev der henvist til, at man var overbevist om, at Appel-gruppen fortsat arbejdede operationelt for PFLP, og aflytningerne skulle forebygge eventuelt kommende terroraktioner i Danmark.

Som beskrevet i kapitel 3, afsnit 3.1.4 blev Peter Døllner ved dom af 29. marts 1982 afsagt af Retten i Århus idømt fire måneders fængsel for flere tilfælde af dokumentfalsk ved at have underskrevet sig med navnet "Axel Mortensen".

To mænd overfaldt den 2. april 1982 kl. 10.19 to tyveårige postfunktionærer, der skulle transportere penge fra et postkontor på Vester Farimagsgade 13 til Privatbankens afdeling, Ved Vesterport 6 i København. Ud for banken blev den ene funktionær slået i hovedet med en knippel, hvorefter gerningsmændene tog en

14 Se kapitel 3, afsnit 3.1.4.

taske med penge fra postmedarbejderen. Den anden funktionær blev skubbet til side, og de to gerningsmænd løb bort til en ventende flugtbil, der blev ført af en tredje medgerningsmand. Udbyttet var 768.747,50 kr. i kontanter og 71.964.252,50 kr. i checks. Gerningsmændene blev signaliseret som værende mellem 20-30 år. Sporene i sagen var bl.a. en armygrøn militærhue stemplet Bamberger Mützen-industrie og en knippel fremstillet af signalkabel. Disse genstande var begge fundet i flugtbilen, der natten inden røveriet var stjålet fra en parkeringsplads i Skodsborg. Et vidne havde dagen inden kl. ca. 17.15 ved postkontoret i Vester Farimagsgade set et folkevognsrugbrød med tre unge mennesker i. Vidnet havde haft en fornemmelse af, at der kunne være en forbindelse til røveriet. Midt på taget af folkevognsrugbrødet havde der været en antenne.

Kommissionen har konstateret, at Peter Døllners og Torkil Lauesens aflyttede telefonsamtaler fra den 2. april 1982 fremtræder ganske dagligdags og sædvanlige.

Kriminalassistent Arne Siezing fra Rigspolitiets rejseafdeling henledte den 19. april 1982 Københavns Politis opmærksomhed på Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Peter Døllner og Jan Weimann som mulige gerningsmænd til røveriet ved Vesterport. Ifølge Københavns Politis 0-rapport¹⁵ om Arne Siezings henvendelse blev mistanken bl.a. understøttet af, at gerningsmændene muligvis havde foretaget observationer fra en varevogn dagen inden røveriet. I rapporten var det anført, at der pågik efterforskning hos rejseafdelingen mod de fire nævnte, hvorfor der ikke kunne tages kontakt til dem, uden at der var oplysninger/signalementener, der pegede i retning mod dem.¹⁶

Ifølge sin forklaring for kommissionen var kriminalassistent Christian Medom fra PET's regionalafdeling i Århus på forhånd orienteret om Arne Siezings henvendelse til Københavns Politi, og han havde ikke bemærkninger hertil.

Kriminalassistent Regnar Jørgensen fra Københavns Politi, som modtog henvendelsen fra Arne Siezing, har herom forklaret bl.a., at han ikke husker, hvad han gjorde med tippet, men tippet må med sikkerhed være endt hos en sagsbehandler i røveriafdelingen. Han kan ikke udelukke, at han lagde rapporten ind til lederen af Københavns Politis tyveri- og røveriafdeling, kriminalinspektør Per Kanding, men han har ingen erindring om det. Navnene på Appel-gruppens

15 0-rapporter findes typisk i et omslag indeholdende notitser, henvendelser eller rapporter, som skønnes uden betydning for sagen.

16 Som forklaret af Arne Siezing var rejseafdelingens efterforskning i Århus afsluttet i sommeren 1981.

medlemmer var fuldstændig fremmede for ham, da han skrev rapporten.¹⁷ Han var ikke bekendt med, at Københavns Politi skulle have henvendt sig til PET i forbindelse med efterforskningen af Vesterport-forholdet.

Per Kanding har forklaret bl.a., at han ikke mindes at have set rapporten. Han hørte først om tippet, da han senere tiltrådte som chef for rejseafdelingen. Der var ikke med hans viden kontakt mellem Københavns Politi og PET i forbindelse med efterforskningen af Vesterport-forholdet. Han ville normalt være blevet orienteret, hvis nogen i ledelsesgruppen under ham havde haft en kontakt til PET.

Kommissionen har heller ikke ved øvrige vidneforklaringer eller på andet grundlag kunnet fastlægge, hvad Københavns Politi foretog sig i anledning af henvendelsen fra Arne Siezing, herunder om der var kontakt mellem Københavns Politi og PET i forbindelse med efterforskningen af Vesterport-forholdet. Det kan konstateres, at der i PET's overvågning af Appel-gruppen intet var, som gav nogen antydning af, at en eller flere medlemmer af Appel-gruppen skulle være involveret i røveriet ved Vesterport. Baggrunden for Arne Siezings mistanke mod Appel-gruppen var antageligvis lighedspunkterne med Glostrup-forholdet. Lighedspunkterne bestod i, at røveriet var udført af personer i alderen 20-30 år, at gerningsmændene muligvis havde foretaget observationer mod postkontoret dagen inden røveriet fra et folkevognsrugbrød, der havde antenne midt på taget, og at røveriet var meget voldeligt udført. PET havde efter rejseafdelingens afslutning i 1981 af efterforskningen i Århus, hvorunder mistanken vedrørende Glostrup-forholdet opstod, ikke fået yderligere oplysninger, der understøttede mistanken om, at Appel-gruppen muligvis var involveret i grov berigelseskrimi-

17 Kan sammenholdes med "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 67, hvoraf fremgår bl.a.: "Ernst Søndergaard og jeg blev enige om, at jeg skulle tippes Røveriafdelingen i København om, hvem vi mente, gerningsmændene kunne være. Derfor ringede jeg til afdelingen og gav oplysningerne til en kriminalbetjent. Han fik også navne og cpr-numre på de fire mænd, vi mistænkte," fortæller Arne Siezing. Kriminalbetjenten var Regnar Jørgensen, der stadig husker opkaldet den dag i dag. Han arbejdede dengang i Røveriafdelingens særlige CX-gruppe for avanceret efterforskning, men beskæftigede sig ikke selv med Vesterport-røveriet. Det er et rent tilfælde, at Siezings oplysninger lagrede sig særligt i Regnar Jørgensens hukommelse. Han havde nemlig en fortid hos PET, hvor han havde haft til opgave at registrere oplysninger om den stærkt venstreorienterede Appel-gruppe fra Svanevej på Nørrebro i København. "Derfor kendte jeg udmærket navne og signalementer på både Torkil Lauesen, Niels Jørgensen, Jan Weimann og Peter Døllner. Jeg skrev en rapport, som jeg lagde ind til min chef, kriminalinspektør Per Kanding. Men sagen blev aldrig fremmet, og der kom aldrig noget ud af Siezings tip," husker Regnar Jørgensen, der i dag er pensioneret. ... Regnar Jørgensen har forklaret for kommissionen bl.a., at han ikke har fortalt Jørn Moos og bogens to forfattere det, som han er citeret for i bogen, og Jørn Moos har for kommissionen forklaret bl.a., at Regnar Jørgensen har forklaret til ham som gengivet i bogen.

nalitet.¹⁸ Københavns Politi var således fra Arne Siezing bekendt med alle oplysninger, der kunne give grundlag for en mistanke mod Appel-gruppens medlemmer. En beslutning om, hvorvidt der på det foreliggende mistankegrundlag skulle indledes en efterforskning mod Appel-gruppen i forbindelse med Vesterport-forholdet, tilkom efter den i kapitel 3, afsnit 3.1.4 beskrevne ansvarsfordeling alene Københavns Politi. Henset hertil, og da det ikke er kommissionens opgave at vurdere, hvorvidt Københavns Politi efter de tilgåede oplysninger burde have indledt en efterforskning mod Appel-gruppen, har kommissionen ikke fundet anledning til at indkalde yderligere vidner, der eventuelt kunne bidrage til en afklaring af, om der var kontakt mellem Københavns Politi og PET i forbindelse med efterforskningen af røveriet, og hvilke beslutninger Københavns Politi traf vedrørende en eventuel efterforskning mod Appel-gruppens medlemmer.

Det kan i øvrigt bemærkes, at Københavns Politi tidligere – i forbindelse med en helt anden sag, der angik et drabsforsøg mod en tyrkisk diplomat – havde fået detaljerede oplysninger om mistanken mod Appel-gruppens medlemmer vedrørende Glostrup-forholdet ved rejseafdelingens rapport af 19. maj 1981, der er gengivet i kapitel 3, afsnit 3.1.2 og 3.2.2. Der er imidlertid ingen holdepunkter for, at Københavns Politi var opmærksom på denne rapport og oplysningerne heri i forbindelse med efterforskningen af røveriet ved Vesterport, hvilket kan skyldes, at det var en sag med et helt andet gerningsindhold.

Idet der ud over den nævnte rapport udarbejdet af Regnar Jørgensen ikke ses at være nogen opfølgende rapporter på henvendelsen fra Arne Siezing, finder kommissionen, at det sandsynlige er, at Københavns Politi ikke iværksatte nogen målrettet efterforskning mod Appel-gruppens medlemmer.

Som beskrevet i kapitel 3, afsnit 3.1 ændrede Vestre Landsret ved dom af 24. august 1982 Århus Rets dom af 29. marts 1982 om fire måneders fængsel til

18 Kan sammenholdes med "Blekingegadebanden", s. 426, hvoraf fremgår bl.a.: "*I røveriafdelingen blev tippet fra Rejseholdet til en rapport, som samme dag landede på skrivebordet hos afdelingens ledelse. Efter at have haft kontakt med Rejseholdet stod det klart, at yderligere oplysninger om de fire mistænkte skulle findes hos Politiets Efterretningstjeneste. Hos PET kunne man bekræfte, at man vidste, at gruppemedlemmerne samarbejdede med terrororganisationen PFLP, og at man også hos PET havde en mistanke om, at dette samarbejde inkluderede kriminelle aktiviteter i Danmark. Men konkrete beviser for, at gruppen skulle stå bag røveriet ved Vesterport, kunne PET ikke umiddelbart præsentere. Til gengæld kunne PET oplyse, at tjenestens terrorafdeling allerede havde gruppen under overvågning. Et par af gruppemedlemmerne blev således telefonaflyttet. Efter at have fået denne melding fra PET besluttede lederne i røveriafdelingen, at det for tiden ikke var muligt at foretage yderligere efterforskning mod de fire mistænkte. Røveriet mod de to postbude ved Vesterport blev nogle måneder senere lagt hen i stakken af uopklarede sager.*"

Peter Døllner, således at fængselsstraffen blev gjort betinget med en prøvetid på to år.

I august og september 1982 prøvede Sati Bakier flere gange at komme i telefonisk kontakt med Jan Weimann, hvilket ikke lykkedes i de aflyttede samtaler. I en PET-rapport, som bl.a. omtalte et af opkaldsforsøgene, blev det bl.a. anført, at Appel-gruppen opererede i det skjulte og var skabt til ikke at sige og gøre tingene på normal måde, hvilket medførte, at det var umuligt at opsnappe informationer vedrørende gruppens arbejdsområde og meddelelsessystem. Det herboende PFLP-medlem, Hassan Abu-Daya, ringede den 25. september 1982 til Marwan el Fahoums hustru i Sverige og fik oplyst, at Marwan el Fahoum var på vej fra Sverige til København. Marwan el Fahoum overnattede samme dag hos Hassan Abu-Daya.

Aflytningerne af Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner blev afsluttet den 30. september 1982. I en rapport til retten med anmodning om afslutning af sagerne vedrørende telefonaflytningerne anførte PET bl.a., at aflytningerne i den forløbne periode ikke havde givet yderligere oplysninger til sagen. Som det fremgår af gennemgangen af de følgende forhold, blev der herefter først igen den 24. juli 1986 iværksat aflytning af Appel-gruppens medlemmer.

I forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport fra Den Danske Bank i Lyngby den 2. marts 1983 blev den kendte svenske kriminelle Rolf Kenneth Carlsson afhørt af Lyngby Politi om sin eventuelle involvering i Vesterport-forholdet. Der kan herom henvises til kapitel 3, afsnit 3.4, hvori efterforskningen af Lyngby-forholdet gennemgås.

Gladsaxe Politi lånte i forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport fra Privatbanken i Herlev den 3. december 1985 Københavns Politis akter vedrørende efterforskningen af Vesterport-forholdet. Der kan herom henvises til kapitel 3, afsnit 3.5, hvori efterforskningen af Herlev-forholdet gennemgås.

Jan Weimann, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen og Peter Døllner blev den 13. og 14. april 1989 i forbindelse med deres anholdelse sigtet for bl.a. Vesterport-forholdet. Der blev imidlertid ikke rejst tiltale mod nogen af dem eller andre af medlemmerne af Appel-gruppen vedrørende dette forhold.

Ud over efterforskningen af røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982 er PET's overvågning af Appel-gruppen i tiden oktober 1981 til november 1982 gennemgået i dette afsnit. Det kan på baggrund heraf konstateres,

at PET i ganske få tilfælde havde iværksat observation af nogle af medlemmerne af gruppen, og i tiden fra den 16. december 1981 til den 30. september 1982 aflyttede PET Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner. I øvrigt bestod overvågningen af overskudsinformation fra overvågningen af herboende PFLP-medlemmer og korrespondance fra antageligvis Marwan el Fahoum til en postboks tilhørende Appel-gruppen. Af overvågningen fremgik, at Appel-gruppens medlemmer fortsat havde kontakt til PFLP, og kontakten var af en sådan karakter, at PET var overbevist om, at Appel-gruppen bistod PFLP operationelt, men overvågningen havde ikke ført til oplysninger, der havde bragt PET nærmere på en afklaring af, hvori Appel-gruppens mulige kriminelle aktiviteter bestod.

3.3.5 Kommissionens konklusioner

Mistanken om, at Appel-gruppens medlemmer stod bag røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982, udsprang navnlig af, at der var lighedspunkter mellem dette røveri og sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Røveriet var således udført af personer i alderen 20-30 år. Gerningsmændene havde muligvis foretaget observationer mod posthuset dagen inden røveriet fra et folkevognsrugbrød, der havde en antenne midt på taget, og røveriet var meget voldeligt udført.

Arne Siezing fra rejseafdelingen henvendte sig til Københavns Politi vedrørende mistanken mod Appel-gruppens medlemmer, og Christian Medom fra PET's regionalafdeling i Århus var ifølge sin forklaring for kommissionen orienteret herom på forhånd af Arne Siezing og havde ikke bemærkninger hertil. Der var intet i PET's overvågning af Appel-gruppen, som pegede i retning af, at Appel-gruppen skulle være involveret i røveriet ved Vesterport, og som det fremgår af ovennævnte sammenfatning, havde PET ikke yderligere oplysninger end rejseafdelingen, der kunne understøtte mistanken mod Appel-gruppens medlemmer. Det almindelige politi var således bekendt med alle oplysninger, der kunne give grundlag for en mistanke mod Appel-gruppens medlemmer, og som redegjort for i sammenfatningen var det alene op til Københavns Politi at beslutte, hvorvidt der på det foreliggende mistankegrundlag skulle indledes en efterforskning mod Appel-gruppen. Kommissionen finder henset hertil, at det kan lægges til grund, at PET ikke modvirkede det almindelige politis opklaring og strafforfølgning i forhold til Appel-gruppens medlemmer i forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport ved Vesterport den 2. april 1982.

Da det ikke er kommissionens opgave at vurdere, hvorvidt Københavns Politi efter de tilgåede oplysninger burde have indledt en efterforskning mod Appel-gruppen, har kommissionen ikke fundet anledning til at indkalde yderligere

vidner, der eventuelt kunne bidrage til en afklaring af, om der var kontakt mellem Københavns Politi og PET i forbindelse med efterforskningen af røveriet, og hvilke beslutninger Københavns Politi traf vedrørende en eventuel efterforskning mod Appel-gruppens medlemmer.

